

Diari Oficial
del
Consell General

Núm. 5/2017 - 55 pàgines

Sessió ordinària del dia 9 de març del 2017

El dia 9 de març del 2017, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 14/2017, que és el següent:

1- Informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats fora període de sessions.

2- Preguntes al Govern amb resposta oral, (segons llistat annex).

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Gerard Alís Eroles
M. I. Sr. Marc Ballestà Alias
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloisa Bonet Perot
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Antoni Fillet Adellach
M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sr. Carles Jordana Madero
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sr. Josep Majoral Obiols
M. I. Sra. Maria Martisella González

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Antoni Missé Montserrat
M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme
M. I. Sr. Justo Ruiz González

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Gilbert Saboya Sunyé, Ministre d'Afers Exteriors; Xavier Espot Zamora, Ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior; Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Comerç; Jordi Torres Falcó, Ministre d'Ordenament Territorial; Sílvia Calvó Armengol, Ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Olga Gelabert Fàbrega, Ministra de Cultura, Joventut i Esports, Carles Àlvarez Marfany, ministre de Salut i Eva Descarrega García, ministra de Funció Pública i Reforma Administrativa.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 15.34h)

El Sr. síndic general:

Bona tarda a tothom.
Passem al primer punt.

1- Informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats fora període de sessions.

Llegeix l'informe de la Comissió el Sr. Joan Carles Camp Areny, secretari de torn de la Sindicatura.

Teniu la paraula.

El Sr. Joan Carles Camp:

Gràcies Sr. síndic.

Informe de la Comissió Permanent corresponent al període comprès entre l'1 de gener i el 28 de febrer del 2017.

La Comissió Permanent, d'acord amb el que disposa l'article 37.6 del Reglament del Consell General, té l'honor de donar compte al Ple del Consell General dels afers tractats i de les decisions adoptades en el període comprès entre els mesos de gener i febrer del 2017.

La Comissió Permanent s'ha reunit el 29 de desembre del 2016, els dies 16 i 24 de gener, i els dies 7 i 28 de febrer del 2017.

En el decurs de la primera reunió, celebrada el passat 29 de desembre, la Comissió Permanent va examinar i acordar la celebració de quatre sessions extraordinàries:

- Una primera sessió de la Comissió Legislativa d'Interior per a examinar el Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei 8/2004, del 27 de maig, qualificada del Cos de Policia.

- Una segona sessió, també, de la Comissió Legislativa d'Interior per a examinar el Projecte de Llei qualificada de col·laboració entre l'Administració general i els comuns, i entre els comuns.

I finalment, vist l'acord de la Junta de Presidents, dues sessions extraordinàries del Consell General, els dies 10 i 12 de gener, per tal de tractar les esmenes a la totalitat presentades al Marc pressupostari de l'Administració general de l'Estat per al temps corresponent al mandat 2016-2019, actualitzat en data 26 d'octubre del 2016; i dur a terme el debat de totalitat del Projecte de Llei del pressupost per a l'exercici 2017 i les esmenes a la totalitat presentades, així com la Proposta de declaració d'alienabilitat de la coberta de l'edifici INTERCEUS, respectivament.

Per últim, la Comissió Permanent va autoritzar la celebració de diverses sessions extraordinàries, durant els mesos de gener i febrer, de la Comissió especial de vigilància i prevenció de risc per a l'estabilitat financera amb els ordres del dia següents:

1- Compareixences de diversos organismes relacionats amb el sector financer.

2- Anàlisi de la documentació aportada i de les compareixences realitzades en el marc dels treballs de la Comissió especial de vigilància i prevenció de risc per a l'estabilitat financera a fi i efecte d'elaborar les conclusions preliminars prèvies a la redacció del dictamen.

3- Altres qüestions d'interès per la Comissió.

En el decurs de la segona reunió, celebrada el passat 16 de gener, la Comissió Permanent va examinar i acordar la celebració de quatre sessions extraordinàries:

Una primera sessió de la Comissió Legislativa de Política Exterior a fi de dur a terme la compareixença privada, del M. I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé, ministre d'Afers Exteriors, per informar de l'estat d'avançament de les negociacions de l'acord d'associació amb la Unió Europea, compareixença que es va celebrar el dia 23 de gener.

- Una segona sessió, en aquest cas, de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost per a examinar el Projecte de Llei del pressupost per a l'exercici del 2017.

- Una tercera sessió, de la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme a fi de dur a terme la compareixença, a iniciativa pròpia, del M. I. Sr. Jordi Torres Falcó, ministre d'Ordenament Territorial, per fer la presentació dels estudis relatius a l'Heliport Nacional, compareixença que es va celebrar el dia 2 de febrer.

I finalment una quarta sessió, també, de la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme a fi de dur a terme un intercanvi d'impressions amb el M. I. Sr. Jordi Torres Falcó, ministre d'Ordenament Territorial, sobre una eventual reforma de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, del 29 de desembre del 2000, incloses les seves posteriors modificacions.

En el decurs de la tercera reunió, celebrada el passat 24 de gener, la Comissió Permanent va examinar i acordar la celebració de dues sessions extraordinàries:

- Una primera sessió de la Comissió Legislativa d'Afers Socials per a continuar els treballs relatius a l'elaboració del Llibre Blanc sobre la igualtat en compliment de l'acord per promoure la igualtat de

gènere des del Consell General aprovat el 15 de gener del 2015.

- I una segona sessió, en aquest cas, de la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports per a tractar temes relatius a l'organització de la quinzena edició del Consell General dels Joves.

En el decurs de la quarta reunió, celebrada el passat 7 de febrer, la Comissió Permanent va examinar i acordar la celebració de tres sessions extraordinàries:

- Una primera sessió de la Comissió Legislativa d'Economia a fi de dur a terme la compareixença, a iniciativa pròpia, del M. I. Sr. Francesc Camp Torres, ministre de Turisme i Comerç, per fer balanç del Pla de Màrqueting i Comercial d'Andorra Turisme 2016 i presentar el Pla de Màrqueting i Comercial d'Andorra Turisme 2017, compareixença que es va celebrar el dia 16 de febrer.

I finalment, vist l'acord de la Junta de Presidents, dues sessions extraordinàries del Consell General, el dia 9 de febrer del 2017, d'una banda, a les 9.30h del matí, per tractar el Projecte de Llei de modificació de la tarifa general de taxes sobre el consum, aquest sota el procediment d'extrema urgència i necessitat d'acord amb el que estableix l'article 113 del Reglament del Consell General, i el Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei 8/2004, del 27 de maig, qualificada del Cos de Policia.

I d'altra banda, també el dia 9 de febrer del 2017, en aquest cas, a les 12.00h del migdia, per examinar el Projecte de Llei del pressupost per a l'exercici del 2017, així com el Projecte de pressupost del Tribunal Constitucional, del Consell Superior de la Justícia i el Projecte de pressupost del Consell General per al mateix exercici.

En darrer lloc, la Comissió Permanent es va reunir, novament, el propassat dia 28 de febrer, per donar per finalitzats els treballs de la Comissió Permanent i aprovar el present informe.

En aquests termes queda redactat l'informe que la Comissió Permanent eleva al Ple del Consell General.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, passem al segon punt de l'ordre del dia.

De fet, abans d'iniciar aquest segon punt, us recordo que segons disposa l'article 130 del Reglament del Consell General, el temps total per substanciar una pregunta, incloent també la rèplica i la dúplica, no pot excedir els vuit minuts, dividits en parts iguals. I que finida la resposta del membre del Govern, i si un

conseller general ho sol·licita, el síndic li pot concedir la paraula per un minut per tal que formuli una repregunta estrictament sobre la mateixa matèria, i el membre del Govern disposarà per a la resposta del mateix temps.

Passem a aquest segon punt de l'ordre del dia.

2- Preguntes al Govern amb resposta oral.

Us informo que s'ha presentat una pregunta amb caràcter urgent, admesa a tràmit ahir per la Sindicatura, i que figura en el primer lloc del llistat.

Procedim doncs amb aquesta primera pregunta.

1- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés, consellera general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 8 de març del 2017, relativa a la coloració del riu Valira des de la font d'Arinsal.

Fou registrada amb el número 250 i s'ha publicat en el Butlletí número 16/2017 del 8 de març.

Exposa la pregunta la Sra. Judith Pallarés.

Teniu la paraula.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

Dijous dia 2 de març, ens llevàvem veient com el Riu Valira baixava de color verd des de la font d'Arinsal fins més enllà de la Seu d'Urgell. El Govern ja havia informat prèviament en roda de premsa una setmana abans que aquesta coloració s'efectuaria, que era completament innòcua i cridanera també va dir, i que formava part de les tasques encomanades a una reconeguda empresa francesa que treballa en la investigació de les filtracions produïdes en la font d'Arinsal.

Pot informar Govern si la coloració efectuada era la requerida i esperada? I si era el cas, si es va comunicar a l'Estat veí sobre aquesta operació?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre de Sanitat, Sr. Carles Àlvarez.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, primer de tot vull agrair la pregunta. Crec que em permet també recordar i re advertir que és probable que apareguin noves coloracions, no sé si a la llera del riu o als voltants de la font d'Arinsal ja que en el moment d'elaborar aquest estudi comporta injectar varis traçadors i diferents colors. El que sí que és veritat és que esperem que l'impacte visual no sigui tan exagerat com aquesta última vegada.

Bé, primer de tot dir que la coloració era esperada i advertida, així ho vam fer en aquest comunicat, però no fins el punt d'arribar més enllà de les nostres fronteres.

Vist que la coloració tenia unes proporcions superiors més enllà de l'esperat, el Govern va demanar explicacions a l'empresa i l'empresa Antea Group, que hem de dir que ens dóna suport en aquest estudi. És una empresa que està avalada per les autoritats franceses que ens donen suport en tot moment a aquesta investigació, i és una empresa d'alt nivell, ens va fer un informe en què ens va donar l'explicació que degut a l'increment del caudal del riu i altres qüestions tècniques, va obligar a augmentar la concentració de colorant per poder realitzar la prova en condicions i amb garanties. Això crec que respondria a la primera part de la pregunta.

La segona part, evidentment les autoritats de l'estat veí van ser informades just al mateix dia perquè evidentment no esperàvem que sobre passés les nostres fronteres i just abans que la taca travessés la nostra frontera.

Val a dir que es va acollir la notícia amb comprensió i es van advertir a tots els organismes oportuns del país veí.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sra. consellera.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, primerament vull agrair al ministeri la informació, el Govern ja ens havia avisat a priori i també amb la qüestió de tot l'afer de l'aigua d'Arinsal, he de reconèixer que jo mateixa he fet varies demandes d'informació i el ministeri m'ho ha donat absolutament tot i espero que en el moment que també segurament després ens podrà informar del moment en què tindrem els resultats d'aquestes

accions que s'estan duent a terme, doncs també podrem obtenir els informes escaients.

És cert que també he de comunicar que la mateixa ministra de Medi Ambient va donar les explicacions necessàries, a mi mateixa i també a la premsa en relació al fet que s'hagués augmentat aquest volum que ara comentava el Sr. ministre, doncs no tenia cap incidència en el medi ambient i pel fet que fos més del que es tenia en compte, doncs que s'han fet els seguiments adequats per veure que efectivament no hi havia cap impacte nociu pel que és l'aigua del riu.

El que sí ens ha sorprès molt, doncs el fet que això s'hagi escapat una mica de les mans pel fet que hagi arribat a l'estat veí, doncs el seguiment de les xarxes socials, el twitter, tot l'impacte mediàtic que ha generat tot això. En alguns casos la veritat és que ha estat divertit perquè hem pogut veure absolutament de tot. Les mencions del dia de sant Patrici o algunes altres que no tenien un impacte negatiu, però també hem vist algunes que han tingut un impacte bastant nociu i voldria mencionar, -no diré el nom de la pàgina web perquè no m'agradaria que comencés tothom a donar-li més visites amb això-, però una agència de vídeo notícies va fer circular un vídeo que informava molt malament, la veritat i que és una pàgina que té uns 12 milions de seguidors al Facebook. I concretament el vídeo que parlava d'Andorra ha tingut 1.600.000 visites i ha estat compartit 3.500 vegades. Jo no sé si el Ministeri de Turisme ha aconseguit alguna vegada a arribar a tantíssims seguiments a la xarxa, però deu n'hi do. M'alegro que sigui més i que no sigui per això però desgraciadament ha tingut un impacte negatiu i a mi m'agradaria doncs continuar potser, preguntar si s'ha considerat o s'ha comentat amb l'empresa de si el Govern ha pensat de demanar algun tipus de responsabilitat en relació a l'impacte negatiu que això ha pogut produir en la imatge del país, vist que desgraciadament massa sovint sortim per coses negatives. Potser en aquest cas si no es comptava amb això, l'empresa pugui donar algun tipus de resposta a fer alguna acció positiva al respecte.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, evidentment les xarxes no les controla ningú avui en dia, i menys nosaltres. Hi ha hagut un

impacte, vostè diu que és negatiu, d'altres diuen que ha sigut positiu. Jo m'atreviria a dir que fins i tot ha estat simpàtic perquè hem sortit per tot arreu i jo crec que d'una forma molt més ben tractada del que calia esperar. Evidentment és una cosa que al no haver-hi toxicitat, no havent-hi cap perill per la salut pública ni pel medi ambient, doncs evidentment es dóna certa tranquil·litat.

Referent a si Govern prendrà accions contra l'empresa demanant responsabilitats. Miri a data d'avui, no. No es planteja fer cap acció d'aquest tipus.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sra. consellera.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo ja ho he comentat, alguns sí que han estat graciosos però precisament el que jo li mencionava no ho era. Si vol després li comentaré quina xarxa és, de simpàtic no ho era gens i els comentaris que s'afegien tampoc ho eren. Per tant, penso que en aquest aspecte, vostè comenta que les xarxes no les controla ningú. És veritat que en les xarxes tots estem aprenent cada dia més i és difícil, però també és veritat que es pot llençar altres tipus de missatges contraris o com a mínim donar resposta a aquesta qüestió.

Només afegiré una pregunta més. Si té coneixement o sap el ministre quan estarem en disposició de rebre aquests últims informes?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo crec que, si no s'ha dit ho torno a repetir, suposo que cap als voltants del mes de maig tindrem els resultats finals de l'estudi que està realitzant aquesta empresa i llavors els farem públics. Segurament convocarem una compareixença pública i inclús us informarem de seguida que ho tinguem a tots els grups parlamentaris.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Bé, si no hi ha més repreguntes, passem a la segona de les preguntes presentades.

2- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 22 de febrer del 2017, relativa al seguiment de l'estat de les accions dutes a terme pel Govern per tal que les persones que realitzen una activitat per compte propi cotitzin a la CASS en funció dels seus ingressos.

Fou registrada amb el número 183 i s'ha publicat en el Butlletí número 14/2017 del 28 de febrer.

Exposa la pregunta el Sr. Víctor Naudi.

Teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

En la sessió ordinària del Consell General del dia 10 de novembre del 2016 de preguntes al Govern amb resposta oral, el ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior, avançava que s'estaven posant a treballar en la modificació legislativa oportuna de la Llei de bases de l'ordenament tributari, per tal una vegada votada la Llei i fetes les adaptacions informàtiques escaients el Consell d'Administració i la Direcció General de la CASS podrien avançar en una modificació del règim de cotització de les persones que realitzen una activitat per compte propi.

En aquest sentit ens avançava que el règim emprat per la seguretat social francesa seria un model oportú en el nostre cas.

Tenint en compte aquestes consideracions es pregunta el següent:

Ens pot informar el Govern més enllà de les modificacions legislatives escaients quin serà finalment el règim que pensa adoptar el Consell d'Administració i la Direcció General de la CASS per la cotització de les persones que realitzen una activitat per compte propi, i quan pensa el Govern que podria ser d'aplicació?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern té la paraula el ministre, Sr. Xavier Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

D'ençà del mes de novembre del 2016, Sr. Naudi, el ministeri que encapçalo ha mantingut reunions amb el president i altres membres del Consell d'Administració de la CASS, també amb la Direcció General de la CASS, i amb el despatx d'advocats que ja va treballar en la darrera modificació legislativa de la Llei de la seguretat social, concretament la llei de l'any 2014. Fruit d'aquestes reunions s'ha encomanat al Departament de Tributs i de Fronteres que generi la informació oportuna sobre els ingressos i els beneficis de les empreses i les persones que realitzen una activitat per compte propi en general. Aquesta informació que vostè no se li escaparà que és voluminosa i que requereix ser processada amb cautela, s'acabarà de recopilar i ordenar aquesta setmana. A partir d'aquí i, per tant, de forma molt immediata, en base a aquesta informació concreta i detallada, i preservant les garanties de confidencialitat oportunes, s'iniciarà l'estudi econòmic i jurídic oportú a fi i efecte de proposar un règim objectiu de cotització per les persones que realitzen una activitat per compte propi, d'acord amb les premisses de la resolució que aquest Consell General va adoptar per unanimitat i que garanteixi també la sostenibilitat del sistema perquè així també ho establiria aquesta resolució. Per tant, aquest estudi econòmic i jurídic en principi no es demorarà més de quatre mesos. Tot plegat seguint un procediment que en la mesura en què sigui possible no requereixi abans la modificació de la Llei de bases de l'ordenament tributari o de la Llei de la seguretat social, tal com jo havia apuntat inicialment, i vostè ha comentat abans i que, per tant, faci possible tenir aquest estudi en un termini de temps més reduït que si haguéssim de fer aquestes dues modificacions legislatives.

Dit això, el sistema de cotització francès al qual vostè fa referència en la pregunta que em formula, i que suposa que les cotitzacions es calculen en funció dels revinguts de l'any precedent, d'acord amb una sèrie de modalitats, i així ho vaig dir, sembla a priori un sistema oportú en el cas d'Andorra. Ara bé, tampoc podem descartar un sistema de trams com el que existeix actualment en el nostre cas, per bé que calgui revisar aquests trams de forma que siguin més conformes als ingressos i als beneficis de les persones que realitzen una activitat per compte propi.

En qualsevol cas, però, per decidir-ho crec que cal estar a l'espera d'aquest estudi econòmic i jurídic al

qual m'he referit, i per tant ara mateix no puc respondre de forma concreta a la pregunta que vostè em fa al respecte, tot i que sí que ho podré d'aquí a quatre mesos com a màxim, que és quan finalitzarà aquest estudi.

Gràcies senyor síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé doncs, la pregunta que avui plantejo per tercera vegada sobre el seguiment del sistema de cotització dels treballadors per compte propi a la CASS, simplement té per objectiu fer un seguiment de la qüestió sent conscient que per assolir un resultat satisfactori que doni resposta als diferents casos existents al nostre país, es requereix un treball en profunditat com bé deia el Sr. ministre i fins i tot caldria, entenc jo, que s'emmarqués en una reforma més àmplia de l'actual Llei de la seguretat social i això no es fa en unes setmanes.

Tanmateix, i una vegada constatada la dilació entenen que és un treball llarg i feixuc i també considerant, doncs, el fracàs de les reformes estructurals tantes vegades esmentades pel govern demòcrata entre elles, doncs, la de la modificació de la Llei de la CASS, cal convenir que les qüestions com la que ens ocupa en aquest debat es poden abordar puntualment vist el neguit de bona part dels autònoms i la present necessitat, al nostre entendre, que es mereix el tema per ser resolt en un futur immediat i donar també resposta a la Proposta de resolució que vam adoptar en aquesta Cambra.

D'aquí doncs la nostra insistència en aconseguir un resultat positiu al compromís adoptat pel conjunt de conselleres i consellers a aquesta Proposta de resolució l'any passat, doncs, malgrat les explicacions donades pel ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior que no s'allunyen i van, entenc jo com és normal, en la línia de les explicacions donades al mes de novembre doncs, entenem que la CASS ha de disposar d'aquests recursos, d'aquests estudis per poder plantejar solucions objectives, constatem que en relació a la resposta del Sr. ministre del mes de novembre tampoc s'ha avançat gaire. Ja que s'hi posaven a treballar el passat mes de novembre, bé, ara ens parla de quatre mesos, no?

També ens preocupen les recents declaracions del president del Consell d'Administració de la CASS davant la premsa de què: "No tenia clar... -i cito les

seves paraules- que una mesura de cotització proporcionada als beneficis sigui favorable pels treballadors per compte propi”, doncs, entendria jo que aquí hi hauria algunes discrepàncies o que això faria que es retardés el procés, no?

Els consellers d'SDP continuem defensant, com ja hem avançat en reiterades ocasions, que els autònoms han de cotitzar proporcionalment als seus guanys, que cal establir règims diferenciats per a diferents categories professionals i fins i tot règims reduïts de cotització per aquells emprenedors joves o que comencen una activitat durant els dos o tres primers anys d'aquesta.

Probablement per algunes categories professionals caldria establir règims simplificats per franges, i per a d'altres fixar topalls de cotització indexats amb pensions també limitades per evitar disfuncions, amb l'objectiu de garantir un sistema solidari més just.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Vostè Sr. Naudi diu que no hem avançat gaire d'ençà del mes de novembre... Bé, aquesta és la seva opinió personal que òbviament respecto però jo el que li puc dir és que no hem estat de braços creuats. A banda, evidentment, d'aquestes reunions s'ha estat fent una tasca important i, com li he dit doncs, feixuga que és precisament obtenir per part del Departament de Tributs i Fronteres tota aquesta informació sobre els ingressos i els beneficis de totes i cadascuna de les empreses i les persones que realitzin una activitat per compte propi en el nostre país. Com vostè comprendrà això és molta informació que s'ha hagut de processar i per tant ha requerit un temps. Aquesta feina ja ha estat feta, de fet l'obtindrem aquesta setmana i és a partir d'aquí que es pot començar a elaborar aquest estudi econòmic i jurídic. Per tant, no puc compartir amb vostè el fet de què no haguem fet res durant aquest temps.

Dit això, i pel que fa a les declaracions que vostè ha mencionat del president del Consell d'Administració de la CASS, jo crec que aquestes declaracions s'han d'emmarcar en una reflexió global al tomb de la reforma que volem fer en aquesta matèria i crec que evidentment doncs, podem estar d'acord que si els treballadors per compte propi han de cotitzar més en funció dels seus ingressos o dels seus beneficis, doncs han d'entendre que probablement hi haurà gent que

haurà de tenir cotitzacions més reduïdes i, a banda de les bases de cotització reduïda que ja hi ha actualment, però potser també significarà que algunes altres persones potser haurem de cotitzar una mica més, perquè sinó no compliríem una de les premisses de la resolució d'aquest Consell General que és que amb aquesta reforma garantim la sostenibilitat del sistema. Si no ho fem d'aquesta manera llavors sí que li auguro un fracàs d'una reforma estructural com vostè ha dit que havia estat la Llei del 2014 i que jo evidentment tampoc comparteixo.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sr. conseller...

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs bé, la darrera afirmació del Sr. ministre em tranquil·litza en el sentit de què està completament implicat i compartim doncs aquesta necessitat d'avançar en aquest sentit d'aquesta reforma, doncs, també ens ha precisat ara en la dúplica que la primera fase dels treballs que són llargs i feixucs, les modificacions legislatives, aquesta fase estaria avançada- tot i que constatem que a hores d'ara tampoc s'han tramitat aquestes modificacions però bé entenc pel que ens ha explicat que els elements començarien a ser-hi perquè els serveis tècnics de la Caixa Andorrana de Seguretat Social poguessin posar-se a treballar en aquesta reforma, i bé, en aquest sentit i per continuar avançant en aquesta qüestió la repregunta seria: si en base a aquests primers treballs i aquestes orientacions que ja disposa tant el ministeri com la Caixa Andorrana de Seguretat Social, si ens pot confirmar si realment el sistema seria semblant o seguiria una mica les línies que té el sistema de seguretat social francesa?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Reitero una mica amb el que li he dit en la meua primera intervenció. Crec que es fa difícil, sense disposar d'aquest estudi econòmic jurídic, que jo ara mateix li pugui anticipar quin és el sistema cap al

qual ho vol encaminar. A priori hi ha dos sistemes, i m'hi he referit, hi ha un sistema més similar al sistema francès que es calcula la cotització en funció dels revinguts de l'any precedent d'acord amb uns paràmetres, i després hi ha un sistema per trams que és el que tenim actualment i que podríem modular perquè fos més conforme a la resolució d'aquest Consell General. Fins que no tinguem aquest estudi econòmic i jurídic i que garanteixi doncs que adoptant un sistema o l'altre estem en disposició de preservar la sostenibilitat del sistema. A mi se'm fa molt difícil respondre-li a la pregunta, no?

Jo li demano una miqueta més de paciència, jo crec que en tres o quatre mesos disposarem, tindrem les idees més clares en aquest sentit, i ja sabrem doncs quin és el camí que hem d'emprar.

Dit això, potser jo no m'he explicat prou bé en la meva primera intervenció però precisament el que li estava dient és que hem adoptat un procediment que garanteixi la confidencialitat de les dades però que precisament eviti haver de fer aquestes reformes legislatives a les quals jo em vaig referir al mes de novembre, concretament la modificació de la Llei de bases de l'ordenament tributari i de la Llei de la seguretat social que en definitiva només tenien com a objectiu emparar aquesta tramesa de dades que ja estem produint, per tant, ens hem estalviat aquest pas previ, jo crec que d'aquesta manera doncs això ens permet avançar d'una forma més decidida i, per tant, a priori sembla que com a mínim per poder fer aquest estudi econòmic i jurídic no caldria fer aquestes modificacions legislatives que haguessin demorat molt més tot aquest procés de reforma respecte del qual vostè fa un seguiment més que acurat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé doncs, en aquest últim aclariment o explicació que s'ha avançat amb aquesta qüestió de disposar de les dades sense haver de fer l'aprovació legislativa necessària, crec que és una bona notícia en el sentit de què com més aviat es busca una solució en aquesta qüestió, millor no? Entenem que el plantejament de la pregunta va per aquí. Doncs, la tasca parlamentària és fer el seguiment a l'acció del Govern i, per tant, en aquest sentit insistim en aquesta qüestió tenint en compte, a més a més, que

hi ha una Proposta de resolució adoptada per aquesta Cambra.

Bé, simplement ara faria una última repregunta, si em permet, i la repregunta seria la següent: vistes les manifestacions del president del Consell d'Administració si ens podria dir Sr. ministre si la voluntat que vostè mateix ha expressat és la voluntat que comparteix o que seguirà a l'actual Consell d'Administració de la Caixa Andorrana de Seguretat Social?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, jo no puc parlar en nom ni per boca del president del Consell d'Administració de la CASS ni de cap dels seus membres, ni tant sols de la direcció general de la CASS, però el que sí que he pogut copsar en les reunions que hem mantingut és que estem en sintonia sobre les premisses que han de guiar aquesta reforma, no? És a dir, d'una banda fer que el sistema sigui més just, tot i que tampoc podem dir que el sistema actual sigui injust perquè de vegades ens fixem molt en la base de cotització habitual, però no ens fixem doncs en què hi ha tota una sèrie de gent que ja es beneficia d'uns trams de cotització reduïda. Però, dit això, hem d'intentar que encara sigui més just, i per tant hi estem d'acord, i al mateix temps també estem d'acord en relació a la premissa de què qualsevol reforma que fem ha de garantir la sostenibilitat del sistema i això suposa que en definitiva els ingressos que s'acabin produint en concepte de les cotitzacions dels autònoms han d'acabar sent similars, o com a mínim no inferiors.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Alís.

El Sr. Gerard Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, jo tinc una repregunta a formular.

M'ha quedat clar amb l'explicació que ens ha donat el ministre que s'estan fent treballs d'estudi que, per tant, han de permetre buscar quin sistema serà més just, un sistema objectiu per la cotització dels

autònoms, el que passa és que sí que em preocupa una mica quan es parla dels treballs i de com s'estan enfocant els estudis, de què s'està parlant de què la idea és fer cotitzar -i ho hem parlat varies vegades- als autònoms en funció dels ingressos... A mi em preocupa que això no pugui acabar convertint-se en un nou IAE encobert o en un nou IRPF perquè, és clar, estem parlant de què si cotitzem per ingressos amb un tal percentatge, i creem una mica d'inseguretat. Dit això, la meua pregunta aniria... perquè evidentment entenc que haurem de tenir les conclusions, és que si en aquests treballs d'estudi previ també s'està tenint en compte la segona part de la Resolució que va adoptar aquest Consell i és intentar avaluar de fer cotitzar als autònoms en funció d'un salari mig però per sector, que potser també resoldria la problemàtica actual que hi ha d'aquest salari global que és el que realment preocupa als autònoms, perquè molts ens diuen que la cotització per aquest salari mig realment no és significativa del salari del seu sector, o que la seva activitat concreta ho genera.

Llavors, simplement és aquesta la pregunta, si en els treballs que s'estan fent també s'està tenint en compte aquesta segona part de resolució perquè en el seu dia, quan s'hagin d'adoptar les resolucions escaients, puguem avaluar totes les opcions i alternatives que hi ha en crear un sistema més just.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Crec que aquest sistema que vostè defensa, que evidentment és perfectament legítim, així a priori, perquè ja li dic, jo crec que potser ens estem anticipant una mica massa i hauríem d'esperar el resultat d'aquest estudi.

A mi em sembla... i ens hi vam referir doncs, la primera vegada que el Sr. Naudi em va preguntar al respecte, a mi em sembla un sistema molt difícil d'implantar, bàsicament per com tenim articulada la classificació d'activitats econòmiques al nostre país. Potser llavors el que hauríem de fer és produir una modificació de la classificació d'activitats econòmiques, perquè si realment ho fem com vostè diu, al final acabaria cotitzant el mateix, per exemple, algú que treballa en una entitat bancària que un petit gestor o un petit pèrit perquè en definitiva estan dins del mateix sector d'activitat.

Per tant, jo crec que aquí és un sistema evidentment que es pot contemplar però que prèviament penso que potser caldria revisar tot el sistema que tenim de classificació d'activitats econòmiques. Potser em sembla que primer hauria d'intentar valorar aquests altres dos sistemes que potser tenen menys dificultats d'implementació i si veiem que tot i així no assolim els criteris de justícia que s'escaurien, valorar aquest altre sistema que vostè apunta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Alís.

El Sr. Gerard Alís:

Bé, no estic del tot d'acord amb vostè.

De fet, jo he fet unes petites simulacions en base a les dades que hi ha de salaris mitjos per sectors d'activitat pública des d'estadística i no és ben bé cert el que vostè diu. De fet, una persona que fos autònoma al sector financer cotitzaria bastant més que un comerciant que, de fet, és el problema que tenim. Un comerciant... Bé, no recordo els números però em sembla que cotitzaria en base a un salari de 1.500 i un sector financer en base a un salari mig de 5.000. Per tant, canviaria la cosa i realment això potser sí que solucionaria el problema que tenim de què el petit comerciant del barri ens diu que ell no arriba a treure's 2.000 euros de sou al mes i potser això seria...

Per no dir que aquesta sigui la solució, jo el que plantejo i el que li pregunto i no m'ha contestat és si en aquests estudis que estan fent per buscar alternatives s'està tenint en compte aquesta classificació, i això no implica que hem de modificar per fer un sistema més just i acurat pels autònoms, doncs que haguem de modificar potser la classificació d'activitats, que de fet crec que ja està prou ajustada tot i que sí que comparteixo amb vostè que requeriria una mica més de detall per ser més justa.

Però en tot cas, la pregunta que no m'ha contestat, és si s'està tenint en compte també la segona premissa que es va adoptar en la Resolució d'aquesta Cambra que és efectuar la cotització d'autònoms en funció dels sous mig per sectors d'activitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

És que crec que no estem dient coses diferents. Si jo precisament el que li he dit és que per exemple dins de l'activitat econòmica del sector financer, evidentment no hi ha els comerciants però hi ha petits gestors o petits pèrits que evidentment em semblaria molt injust que se'ls hi estès fent cotitzar en base a un salari mig de 5.000 euros com vostè està dient.

Per tant, o fem una nova classificació d'activitats econòmiques que sigui molt més precisa i detallada, o difícilment crec que un nou sistema de cotització dels autònoms sobre la base d'aquesta premissa acabi sent més just que el que tenim actualment.

Dit això, l'informe econòmic i jurídic encara no s'ha iniciat i, per tant, totes les opcions estan sobre la taula. Crec que estem d'acord, la finalitat és adoptar o assolir un sistema que sigui més just que el que tenim actualment i que, a més a més, garanteixi la sostenibilitat del sistema sigui quin sigui el sistema, no tenim cap prioritat en aquest sentit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més repreguntes, passem a la tercera pregunta.

3- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 22 de febrer del 2017, relativa als motius pels quals Govern entén que es pot donar per superada la crisi.

Fou registrada amb el número 184 i s'ha publicat en el Butlletí número 14/2017, del 28 de febrer.

Exposa la pregunta el Sr. Pere López. Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Vistes les dades recollides a l'Observatori del segon semestre del 2016, on s'indica que el 44% de les famílies enquestades no podrien fer front a una despesa imprevista superior als 700 euros.

Vistes les dades aportades des de Càritas andorrana, que situen entre 25 i 40 el nombre de famílies en què cada setmana l'entitat ajuda a través del Banc d'Aliments.

Vistes les dades facilitades des del mateix ministeri d'Afers Socials, que indiquen que anualment s'atenen unes 600 famílies que no tenen prou recursos per pagar-se les despeses bàsiques.

Vistes les dades recollides en l'estudi "Infància en perill a Andorra. Realitats, problemàtiques i noves perspectives", elaborat per la Fundació Julià Reig, que indiquen que hi ha 200 infants d'entre 0 i 10 anys en situació de perill.

Vistos els salaris baixos que perceben els joves que s'incorporen al mercat laboral.

Vistes les queixes continuades per part del col·lectiu de la gent gran que alerten que són molts els jubilats que estan percebent una pensió molt per sota de la que seria necessària per garantir un nivell de vida digne.

Vistes les declaracions realitzades per representants empresarials, que alerten que són molts els petits empresaris i autònoms que pateixen importants dificultats per poder atendre despeses bàsiques per a un negoci, com ara les cotitzacions a la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

I vistes les declaracions de representants de la Cambra de Comerç, que alerten que hi ha determinats sectors, com ara la indústria o el dels serveis, que pateixen encara importants dificultats econòmiques.

Es demana: què és el que Govern entén exactament per -i poso entre cometes- "superar la crisi"?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern té la paraula el ministre, Sr. Francesc Camp.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. López, oi que sona millor si li dic que estem en fase de recuperació econòmica que no pas que li digui que podem donar per acabada la crisi?

Tot i que les dues afirmacions volen dir el mateix, estic convençut que si de la meua boca hagués sortit la primera fase durant la roda de premsa en la que vaig presentar el balanç dels indicadors econòmics pel 2016 i no hagués dit que donàvem per acabada la crisi, estic convençut que l'allau de crítiques posteriors -i no només del seu partit- hagués estat molt més mínima. I és que en política es poden explicar els fets de moltes maneres, cadascú triar la forma que més creu que li convé a ell i sobretot al seu electorat... Oi, Sr. López? Segurament no vaig triar la bona frase per explicar els fets, i li diré per

què? Perquè quan parlem de recuperació econòmica intrínsecament fem referència a l'economia, és a dir que la temàtica queda molt acotada; en canvi quan un diu: "Podem donar per acabada la crisi" ja ràpidament i hàbilment vostè ho porta al seu camp predilecte... predilecte per criticar-nos, evidentment, al Govern, que és el camp del benestar social.

Tot i que jo parlava d'economia i no d'indicadors socials també li rebatré les seves xifres. No defugiré la seva pregunta, Sr. López, no pateixi, però deixi'm en primer lloc argumentar per què vaig dir que podem donar per acabada la crisi el dia que vaig presentar el bon comportament dels indicadors econòmics.

L'economia, Sr. López, es regeix per cicles, i vostè ho sap, i molts autors accepten comunament que un cicle es constitueix en quatre fases: la recuperació, l'auge -o també l'expansió-, la recessió i la depressió: sent l'auge i la depressió el moment més alt i més baix respectivament del cicle econòmic, la recuperació és la fase ascendent del cicle -que es dona posteriorment a la fase de depressió- i la fase de recessió és la fase descendent del cicle que es produeix després de la fase d'auge o d'expansió econòmica.

Tots els indicadors econòmics que vaig presentar en la roda de premsa de fa més o menys un mes, demostren que estem en fase de recuperació econòmica atès que en la majoria d'aquests indicadors ja portem entre tres i quatre anys creixent, moderadament certament, en alguns feblement, però creixent. És més, els indicadors -i vostè sí fa referència, parla de les patronals, parla de les declaracions de la Cambra de Comerç-, doncs també li'n donaré referències de la Cambra de Comerç. Els indicadors de l'enquesta de conjuntura sobre la marxa dels negocis del primer semestre 2016 diuen el següent: i li llegiré el primer paràgraf de la presentació d'indicadors econòmics de la Cambra de Comerç del primer semestre 2016.

Començo la citació: "Les enquestes de conjuntura de la Cambra del primer semestre de l'any 2016 reflecteixen una millora del clima de confiança de les empreses i confirmen que la recuperació econòmica segueix el seu curs, per bé que l'activitat se situa encara en nivells molt modestos. A més, les expectatives de les empreses de cara als propers mesos mantenen en general un to moderadament optimista, i indiquen que la recuperació de l'activitat es continuarà consolidant de forma lenta però progressiva."

Mal que li pesi, Sr. López, aquesta és la realitat econòmica d'Andorra. Tinc la sensació que per vostè Andorra només sortirà de la crisi quan estigui en

període de màxim auge econòmic, esborrant del mapa i de qualsevol llibre de teoria econòmica la fase de recuperació, en la que torno a repetir, estem immersos.

Potser el dia que tinguem un PIB com el de Xina, llavors potser haurem sortit de la crisi, segons vostè. Però hi ha una fase de recuperació i és amb la que estem.

Anem al camp social que a vostè tant li agrada i que aquí argumenta per dir que encara no hem sortit de la crisi.

En relació a la llista de problemàtiques socials que enumera en l'exposat de la seva pregunta, vostè s'obstina en voler portar el terreny social del social, l'acabament de la crisi econòmica, quan es ben sabut que el creixement sobre els indicadors socials sempre és posterior al creixement sobre els indicadors econòmics. A tall d'exemple, no és fins que les empreses veuen que comencen a tenir un creixement estable, que comencen a crear nous llocs de treball, i no és fins que les persones tornen a trobar feina que redueixen, si escau, les seves demandes d'ajut a l'Estat. El que implica, sens dubte, que en la fase molt inicial en què ens trobem de recuperació de l'economia, segurament hi hagi encara problemàtiques socials que no estiguin al mínim que tots desitjaríem.

I ara el que li diré és molt important Sr. López. Aprofito aquesta ocasió per excusar-me -sí, per excusar-me- si persones que ho estiguin passant malament es van sentir menyspreades quan vaig dir que havíem deixat la crisi enrere.

Ara bé, Sr. López, tornant a la seva llista de dades...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Francesc Camp:

Sí, ja acabo Sr. síndic.

Després a les repreguntes, en tot cas, ja li rebatré les dades Sr. López.

Però sí que volia dir que la seva llista de les negatives, permeti'm que li digui, que té el mal costum de picar allà quatre dades puntuals i llistar-les una darrera l'altra sense lligam entre elles per demostrar el que sempre ha volgut demostrar des de què s'asseu en aquest Parlament: que la situació social d'aquest país és un desastre.

Cal ser més seriosos, si us plau, mirar-nos les tendències, les dades històriques, les variacions interanuals dels darrers anys, per saber si les coses

milloren o empitjoren en aquest país, i no enumerar una llista d'indicadors sense cap ni peus.

Evidentment, tinc una llista de dades aquí que contradiuen les que vostè dóna, també socials, tant del CRES com del Ministeri de Benestar Social, però en el temps de repreguntes ja intentaré rebatre els seus arguments.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Miri Sr. Camp, la seva roda de premsa del dia 15 de febrer a la que ara es referia, ens va deixar absolutament sorpresos, més aviat perplexos. Ara crec que ha intentat modular una mica les seves paraules, perquè he anotat que parlava d'una fase molt inicial de recuperació de l'economia, i ha parlat d'una fase de començament de la recuperació. Però els seus titulars i la seva frase el dia de la roda de premsa, va ser que la crisi s'havia acabat i és el que van recollir, jo diria que tots els mitjans en portada, l'endemà de la seva roda de premsa.

Davant d'aquesta informació, com deia que ens va deixar absolutament perplexos, vam pensar a què podia respondre o que volia dir que el Govern necessités, doncs, un titular d'aquesta magnitud.

És cert que el seu Govern no passa pels millors moments, que són nombroses les dificultats a les que estan fent front a aquesta legislatura, que els èxits polítics són més aviat escassos, que els incompliments se'ls hi acumulen, que les errades se'ls hi van encavalcant una amb l'altra, i sembla que tinguin molta necessitat d'atribuir-se èxits i fer grans titulars.

I d'aquí imaginem que ve el seu decret de final de la crisi. Un decret del qual ara en parlaré de totes aquestes consideracions socials que vostè sembla que vostè menysté, però que nosaltres en tot cas és important. Però a demés, ens sembla que el seu anàlisi va mancar de rigor, d'una perspectiva històrica àmplia, i hagués estat bé que hagués estat més prudent i que hagués fet una mica més d'autocrítica.

Parlant de les dades econòmiques i parlant de l'anterior, no sabem si encara la superació de la crisi, vostè no va mencionar, per exemple, que les importacions del 2016 són encara un 7% inferiors a les de l'any 2008, i un 12% inferiors a les que hi

havia l'any 2007. Tampoc va mencionar que l'any 2016 és un any en el que hi ha hagut un increment significatiu en el preu dels carburants. Ho dic a l'hora de parlar de rigor.

Tampoc va mencionar que la massa salarial al nostre país l'any 2015, és un 10% inferior a la del 2008. I que a l'any 2015, perquè és l'últim any que està tancat, va ser inferior en un 1,3% a la del 2014. Parlant d'aquests indicadors que porten 3 o 4 anys en creixement, doncs, un dels indicadors al que vostè va fer molta referència, el de la massa salarial, doncs, no va créixer l'any 2015, que és l'últim any que tenim tancat.

Per tant, com li deia, el seu anàlisi, va mancar de tot rigor, de tota perspectiva històrica àmplia, però a més, al nostre entendre, va ser una absoluta manca de respecte per totes aquestes persones que passen dificultats i de les quals vostè en parla de passada. Estaria bé que ens digués què li sembla que gairebé la meitat de la població d'aquest país no pot fer front a una despesa imprevista de 700 euros. Quin és el missatge que vostè va voler passar a tots aquests pensionistes que tenen una pensió mitjana de 600 euros i als quals vostès, enmig d'aquesta bonança o suposada bonança econòmica, han retallat les pensions al llarg de la passada legislatura. O els informes de Càritas o els informes que parlen cada dia d'infants i d'adolescents amb més risc d'exclusió.

Però no només les dades socials, també les dades econòmiques. Hi ha molts petits empresaris que estan passant moltes dificultats i que mantenen a dures penes les seves empreses, que fa anys que no fan beneficis o que fan beneficis realment escassos. Hi ha molts autònoms que els hi costa arribar a final de mes i pagar les seves despeses dia a dia i hem vist una pregunta ara en què es parla de les dificultats, inclús per pagar les cotitzacions a la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Quin missatge cap als joves que no troben feina, molts, moltíssims més...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Pere López:

... dels que no hi ha inscrits al Servei d'Ocupació -i acabo Sr. síndic-, i quan ho fan, perceben un salari mínim amb el qual tampoc no poden accedir a una vida digna.

I un llarg etcètera de situacions que també són economia, perquè això també és economia, l'economia de les famílies, l'economia dels joves, l'economia de les persones grans també és economia.

I davant d'això, o bé hi ha un Govern que està als llimbs, un Govern que no toca de peus a terra, un Govern que intenta pintar una realitat que no és, o bé un Govern que ja li estan bé totes aquestes situacions, que no l'importa, i que les troba absolutament justificades i normals.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre, li demanaria brevetat i si vol després de les repreguntes ja tindrà temps també per contestar.

Té la paraula.

El Sr. Francesc Camp:

Sí, seré breu Sr. síndic.

Gràcies.

Sr. López ja fa 6 anys que som prudents perquè la crisi ens la vam trobar, nosaltres els de DA, els de Demòcrates per Andorra. Vostès potser la van veure passar i allí es va quedar, la van veure passar. No van potser tenir temps de reaccionar amb dos anys.

Nosaltres ens la vam trobar la crisi, i la vam haver d'afrontar, no només la crisi econòmica, també la crisi financera l'any passat. És a dir, que d'afrontar crisis, no sé si podem dir que en sabem molt, però com a mínim ens les hem trobat i dins les nostres capacitats, de cadascun dels ministres que estan en aquesta sala i cadascú amb la part que li pertoca, vam intentar fer el màxim que podem, tots plegats, per poder sortir endavant i tirar endavant aquest país. Llavors permeti'm, quan se'm pregunta o un periodista em pregunta si em sembla que hem sortit de la crisi. D'acord, vaig dir que sí, que l'havíem deixat enrere. Potser hagués dit que estàvem en fase de recuperació econòmica, i ara no estaríem vostè i jo aquí debatent aquesta qüestió perquè hauria passat més suaument, diríem.

Tot i que els fets hi són, les dades són tossudes, i la recuperació econòmica moderada, certament hi és. I torno al mateix, els cicles econòmics hi són, Sr. López, és que em sobta, perquè vostè és economista, i sobta que no vulgui entendre que a nivell econòmic, -repetixo-, a nivell econòmic, ja no estem en crisi econòmica, estem en creixement econòmic moderat.

És clar...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Francesc Camp:

Sí, ja acabo Sr. síndic.

Només és que torno al mateix. Vostè no sap el que és una tendència, o no sap el que és una anàlisi històrica de les dades. Torna a agafar dades d'un any, del 2008 i les del 2014 o 2017. Si jo agafo les del 2016 i les del 99, també serà fantàstic, estarem per sobre en tot.

A veure toquem de peus a terra, mirem les tendències. Potser no estem encara al nivell del 2008 en molts indicadors, però la tendència és de creixement Sr. López. És de creixement. I li diré més, tenim un mal costum en aquest país, i no dic vostè ni jo, ni els altres parlamentaris, en general, els sectors econòmics, ens volem aferrissadament comparar amb un moment que va ser d'auge, de màxim auge econòmic que va ser el 2006, 2007 i 2008, amb una bombolla immobiliària, amb una bombolla del sector de la construcció que van inflar artificialment aquest país a nivell econòmic. I si hem d'arribar algun altre dia o algun altre any, o en un futur, al mateix, -diríem-, moment econòmic d'aquella època, espero, fermament, com andorrà, que serà per altres vies i no per la mateixa. Llavors no ens comparem tant en aquells moments...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Francesc Camp:

... perquè són, entre cometes, en alguns casos, no en tots, en alguns sectors, eren bastant desproporcionats i, bé, el que és una bombolla clàssica, ja se sap el que porta.

Per això veig que...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Francesc Camp:

Ja acabo Sr. síndic.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, vostè ha dit abans que les paraules eren importants. Jo crec que ara se n'adona que el seu decret de final de la crisi va ser excessivament eufòric i mancat de tot realisme. Ara parla de tendència de creixement, d'inici d'una recuperació, que no estem al pou més baix però que estem començant a pujar. Però no sé si vol aprofitar per reconèixer que la seva expressió que la crisi s'havia acabat i que aquest país estava en una situació que semblava, l'endemà, les trucades i els missatges no paraven d'arribar i de dir: "què està dient el Govern?" Amb les dificultats que hi ha cada dia amb petits empresaris, persones que ho estan passant malament, penso que aquest discurs no els ajudarà gens com a Govern, i potser algú el va assessorar malament a l'hora d'intentar llençar aquest titular en motiu de la roda de premsa.

Creu vostè fermament que ja hem sortit de la crisi o que estem, en canvi, en aquest inici d'aquesta tendència de creixement, com sembla que avui és la seva tesi que intenta defensar en aquesta sessió de control?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Francesc Camp:

No sé, crec que he sigut prou clar Sr. López. Hi ha quatre fases en un cicle econòmic. Les de crisi són recessió i repressió. Això ja no hi és a Andorra, estem en recuperació econòmica i punt.

Vostè ha donat una sèrie de xifres socials, indicadors socials, que al seu entendre són negatives. Jo també en tinc d'altres, i en puc citar d'altres també, són fonts del CRES. Quan se li demana al darrer observatori del CRES a les persones entrevistades la percepció de la situació econòmica d'Andorra, les xifres, els percentatges de molt bona o bona, o els percentatges de molt dolenta o dolenta, són els mateixos que el 2006 en aquest moment a Andorra.

Quan se li demana a una persona la percepció econòmica personal, que aquesta sempre és més negativa perquè és la que t'afecta personalment, les xifres que la situació econòmica d'un mateix són molt bones o bones, o molt dolentes o dolentes, són les del 2006, Sr. López.

La preocupació per l'atur només és un 8% de la gent que la manifesta. Quan vam arribar a nivells fa tres o quatre anys superiors al 20 o al 30%, era la primera preocupació en aquest país.

Tenim una tendència a la baixa de tots els indicadors relacionats amb la llar respecte el 2012, sempre li parlo de tendències, no de xifres comparatives enganyoses o que poden portar a confusió a la gent que ens escolta.

Mantenir casa seva a una temperatura adequada, no poder menjar carn, pollastre, peix cada dos dies...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau.

El Sr. Francesc Camp:

Acabo aquesta citació Sr. síndic.

...no poder pagar una setmana de vacances a l'any fora d'Andorra, no tenir capacitat per fer front a una despesa imprevista de 400 euros, vostè deia 700 en aquesta no hi ha històric. Tot això estem molt per sota a nivell d'indicadors que al 2012.

Llavors, a veure, també a nivell social, la percepció que hi ha al carrer, sempre es parla del carrer i en aquest cas amb enquestes científiques fetes pel CRES, és que estem millor que al 2012 o al 2011. I això és una realitat Sr. López. Què vol que li digui!

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, en tot cas, veig que en part intenta mantenir-se en aquesta tesi, tot i que jo crec que ni vostè mateix l'acaba de creure massa. Però en tot cas és un missatge clar que vostès des del Govern llencen cap al conjunt de ciutadans, empresaris o no empresaris, pensionistes, joves. Doncs, en aquest sentit vostès sabran com es volen presentar davant del conjunt dels ciutadans.

Li voldria fer una última repregunta, excepte que hi hagi algun tema segons la seva contesta. Li volia demanar si la roda de premsa en què vostè va intentar decretar el final de la crisi, va emprar algun indicador de tipus social, un indicador que no fos purament econòmic? I com valora, particularment, aquesta enquesta en què diu que el 44% de la població, és a dir, gairebé la meitat, no podria fer front a una despesa extraordinària de 700 euros, la qual cosa és una situació que pot venir amb certa facilitat, ja sigui per una qüestió a la llar o una

qüestió personal, i que personalment, a nosaltres, és un indicador que ens preocupa molt i moltíssim, però que a vostès veig que no ho fa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, començant pel final, bé, són enquestes, és cert, es valoren diferents elements de percepció de l'economia. Vostè me'n posa un sobre la taula. Està clar que un 44% sobre la pregunta feta és un percentatge alt. Però jo li diria, no tenim històric. Però de la mateixa manera que el llindar de 400 euros s'ha baixat substancialment entre el 2012 i el 2016, segurament també, haurà baixat, si s'hagués fet l'enquesta, no la tenim, sobre el llindar de 700 euros. Llavors, l'evolució, segurament, podem considerar que és més positiva.

Al final aquests tipus d'indicadors sobre percepcions, més que agafar-ne una aquí o allà, s'han d'agafar en global i veure una mica com està evolucionant. I per a mi, la conclusió, és que tots van a la baixa. I com li he dit abans, són indicadors retardats. Si en comencen a haver, és probable que aquest 44% que vostè diu, d'aquí tres o quatre anys, pugui baixar bastant, perquè vindrà després de la continuació del creixement econòmic que esperem que continuï aquí a Andorra.

Jo també tinc indicadors que m'ha enviat o que m'ha donat el ministre de Benestar Social. Per exemple, hi ha un indicador que va molt lligat amb la problemàtica de la crisi, que són els ajuts ocasionals a les famílies. Un indicador que per primer cop des del 2009 ha baixat aquest any, ha baixat d'un 20%. I és encara més reveladora, perquè són prestacions socials molt vinculades a la precarietat social i a la pobresa imminent a la crisi econòmica.

I encara és més important aquesta baixada si tenim en compte que amb el nou reglament de prestacions econòmiques que es va aprovar el maig del 2016 i que va entrar en vigor al setembre següent, s'ha ampliat l'abast d'aquests ajuts. És a dir, encara cobreix més espectre d'aquests ajuts. I tot i cobrir més espectre, ha baixat un 20%.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Francesc Camp:

També tenim indicadors positius amb indicadors reals, no percepcions, a nivell de benestar social.

Llavors, repeteixo, amb indicadors socials segurament no estem tan bé, o segurament no estem tan bé com a indicadors econòmics, però la tendència és a la baixa, i si continuem fent la feina com estem fent a nivell econòmic, el Govern de Demòcrates per Andorra és bastant probable que aquests indicadors encara vagin més a la baixa els propers anys.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Costa teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Camp, i potser per al·lusions encara que no m'hagi citat a mi directament, jo li vaig dedicar un article l'endemà de la seva roda de premsa. I per què li vaig dedicar? Doncs, em vam sobtar molt les seves paraules. I de fet, vostè al començament de la seva intervenció va traslladar al terreny lingüístic, la qual cosa li agraeixo, perquè m'ho posa fàcil, i penso que hem de ser curosos en les paraules.

Evidentment, vostè ara ha matisat moltíssim i ho ha deixat prou clar que hi ha certs indicadors que marquen certes tendències, i per bé que en alguns dels casos són tendències febles, però són tendències que marquen certa recuperació econòmica. Doncs, ens n'alegrem, li puc dir amb tota la contundència que ens n'alegrem.

Però també sabia de rigor, quan hi hagi indicadors que marquen tendències negatives, doncs, que les qualifiquéssim, doncs, del que són, tendències negatives. I passa. I passa amb el seu Govern que, per exemple, quan els números baixen i no baixen gaire, en lloc de marcar allò que ens n'anem cap a la crisi, per vostès són estables.

Per tant, la meua pregunta seria aquesta: no creu que hi ha aquí una doble barra de mesura a l'hora de passar els missatges des del Govern segons quins indicadors?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Francesc Camp:

Cap doble barra de mesura. Com li dic, els indicadors socials, segons les enquestes que fa, que repeteixo, i segons les dades que ens passa benestar social, encara ho ha bosses, segurament, de gent que ho està passant malament. Però repeteixo, seguint la línia actual de creixement, és bastant probable que això vagi a la baixa.

Però ja que em comenta el seu article, també li comentaré Sr. Costa que és clar, vostè en el seu article ens deia, clar, les importacions, el sector de la joieria, per això creixen les importacions. Si traiem el sector de la joieria continuen creixent les importacions. Això no ho diu al seu article. Només diu que és degut a què creix el sector de la joieria. Vostè agafi les dades d'estadística de la seva web i veurà que si treu... hi ha uns 57 milions d'euros de creixement aquest any amb la joieria, i si treu la joieria estaríem a uns 25 o 30 milions de creixement. És a dir, en lloc que fos un 4,9, doncs, potser seria un 2,5, no ho he calculat. Però bé, s'han de dir totes les coses, també, no s'han de dir només les que interessin.

Intentem fer l'esforç nosaltres, de dir-les totes i sobretot ens basem amb les tendències, no en moments puntuals o en dades puntuals.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. Ferran Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

No puc estar més d'acord amb vostè Sr. Camp, quan diem les dades diguem-les totes. Però és clar, si vostè comença a donar unes dades i no les dona totes, doncs, em sembla que l'efecte pèndul és més que esperable. I en aquest sentit, doncs, llavors perquè l'opinió pública conegui dades també des de dos punts de vista diferents, és més que lícit i legítim poder-les presentar també.

Entenc el que vostè diu, però justament, òbviament en un article d'opinió no pots esplaïar-te i fer totes les explicacions oportunes, que sí que vostè podia fer tranquil·lament en una roda de premsa. La qual cosa penso que era de rigor que matiséssim algunes de les seves paraules.

No faig cap pregunta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Si no hi ha més preguntes, perdó, més repreguntes, passem a la quarta pregunta presentada.

4- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 23 de febrer del 2017, relativa a la gratuïtat del Túnel d'Envalira.

Fou registrada amb el número 193 i s'ha publicat en el Butlletí número 14/2017 del 28 de febrer.

Exposa la pregunta el Sr. Ferran Costa.

Teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Vist que el cap de Govern en unes manifestacions recents a la premsa, va manifestar que el peatge del Túnel d'Envalira era gratuït quan el port d'Envalira resta tancat a la circulació de vehicles.

Vist que s'ha constatat que no sempre, ni de manera automàtica, quan el port d'Envalira està tancat el peatge del Túnel d'Envalira esdevé gratuït.

Vist que en la sessió del Comú d'Encamp del passat 20 de febrer, l'Hble. Sr. Jordi Torres, cònsol major del Comú d'Encamp, va ser interpel·lat al respecte i va manifestar que es tracta d'una competència governamental.

Atesos aquests antecedents, es pregunta:

Pot informar Govern de si el Túnel d'Envalira esdevé gratuït pels qui hi circulen, de manera automàtica, tant bon punt l'accés pel Port d'Envalira queda tancat al trànsit? En quins altres casos esdevé el Túnel d'Envalira gratuït? I si té el Govern la intenció de rescatar-ne la concessió durant aquesta legislatura?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern té la paraula el ministre, Sr. Jordi Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs bé, segons la pregunta, per aixecar les barreres de peatge del túnel d'Envalira, regeix el criteri següent:

La circulació pel túnel d'Envalira és gratuïta quan es donen simultàniament dos circumstàncies: el port d'Envalira està tancat i a la vegada també està tancat l'accés a França. És a dir que la circulació pel túnel d'Envalira esdevé gratuïta quan el Pas de la Casa es troba aïllat. Aquest és el criteri que s'aplica des de l'inici del període de concessió del túnel. El començament i el final dels intervals de peatge gratuïts són activats mitjançant un protocol acordat amb la concessionària del túnel en el que intervé el COEX, el CENATRA, -el Centre de control del trànsit-, de tal manera que la gratuïtat de circulació del túnel s'aplica immediatament tant bon punt es té coneixement de la coincidència dels dos tancaments.

En el present hivern, en dies de major severitat meteorològica, la DIRSO, -la Direction Interdépartementale des Routes du Sud-Ouest-, ha planificat talls nocturns a la RN22 des de les 10h de la nit fins a les 7 del matí, els quals han estat comunicats amb unes quantes hores d'antelació. Aquest procediment ha millorat encara més la fluïdesa del protocol per activar la gratuïtat d'aquest peatge.

La gratuïtat del túnel d'Envalira en cas d'aïllament del Pas de la Casa no forma part de les clàusules del contracte de concessió que en el seu dia es va signar, perquè no afecta a les condicions econòmiques de la concessionària. No oblidem que quan s'aixequen les barreres de peatge, l'import de peatges de tots els vehicles que hi circulen, ho abona íntegrament el Govern d'Andorra i la concessionària no es fa càrrec de res. És a dir, la gratuïtat no tem cap perjudici econòmic sobre la concessionària perquè el Govern és qui abona aquests peatges. Perdoneu que insisteixi sobre aquest punt perquè en tant que administració pública sotmès a l'interès general, el Govern ha de buscar l'equilibri entre els serveis a l'usuari i la racionalització de la despesa pública. Evidentment existeixen altres escenaris possibles que podrien ser aplicats i tothom pot defensar que la gratuïtat del túnel d'Envalira es reguli per altres criteris. En tot cas, la forma que s'aplica actualment troba justificació en diversos motius que ara passaré a exposar-li.

En primer lloc, els usuaris quotidians i freqüents del túnel d'Envalira que són els residents i treballadors del Pas de la Casa gaudeixen tots els dies de l'any d'un descompte del 50% del túnel, meitat assumit pel Govern, meitat assumit per la concessionària. I això és vigent des de l'any 2009, de tal manera que l'impacte de tancament del port té un impacte menor quan aquests usuaris hi transiten.

En segon lloc, el Pas de la Casa no es troba aïllat perquè si bé el port està tancat però l'accés a França no, les circumstàncies per als residents i treballadors del Pas de la Casa són les mateixes que existeixen abans d'entrar amb els serveis del túnel. L'itinerari alternatiu al túnel del Pas de la Casa resta el mateix que existeix, en les mateixes condicions que existia abans de l'entrada al túnel. És a dir, abans quan estava tancat el túnel si algú volia sortir del Pas de la Casa només ho podia fer per l'accés francès.

I en tercer lloc, la coincidència de tancament del port d'Envalira i de l'accés a França es dona quan les circumstàncies meteorològiques són molt penoses, fet que justifica destinar una despesa pública, diner públic per mantenir un accés en condicions de seguretat viària.

És possible plantejar altres escenaris tot i que la circulació del túnel d'Envalira pugui esdevenir gratuïta. En tot cas cal analitzar-los acuradament perquè tal i com he exposat significarien un increment de la despesa pública. En aquest sentit, puc informar a aquesta Cambra que em comprometo a estudiar amb el màxim interès la possibilitat d'ampliar aquesta gratuïtat del túnel a altres supòsits tot avaluant l'increment de la despesa que suposaria pel Govern i elevar a la consideració del Govern les propostes que puguin ser justificades en funció de l'interès públic i de l'impacte pressupostari que representi per les finances públiques.

Pel que fa a la segona part de la seva pregunta en la qual vostè em pregunta si té el Govern la intenció de rescatar-ne la concessió durant aquesta legislatura relatiu a l'hipotètic rescat d'aquesta concessió?

Em remeto a unes declaracions que va fer el cap de Govern el 6 de febrer passat en les quals va posar èmfasi en què es tracta de l'única infraestructura viària de categoria nacional explotada per peatge i que per aquest motiu la possibilitat d'un rescat mereix ser analitzada evidentment però a la vegada va exposar en tot cas, és un objectiu de llarg abast i que ha de ser abordat molt probablement en una propera legislatura.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. ministre.

Abans de presentar la meua exposició, deixi'm dir que una, agraeixo totes les explicacions i que dos, darrerament que hi ha tant debat de les preguntes que fa l'oposició en sessions de control són capcioses, doncs penso que aquí la motivació era molt clara i és aclarir la situació i treure l'entrellat sobretot per aquells ciutadans del Pas de la Casa o treballadors del Pas de la Casa que se'ns han apropiat i ens demanen quina és la situació perquè moltes vegades detectaven que no hi havia una coincidència de criteris o al seu parer, perquè no sóc pas jo l'afectat sinó les persones que se'ns atansaven no enteníem massa quins eren els criteris. Per tant, penso que és una bona oportunitat per poder-los aclarir i si fa falta doncs revisar dossiers i plantejar alternatives com vostè deia que s'hi compromet a estudiar-les, doncs benvingudes siguin.

Dit això, també recullo el guant del Sr. Jordi Torres, no pas vostè sinó el cònsol d'Encamp que quan va ser interpel·lat al respecte va dir que això era un tema que havíem de tractar en sessió parlamentària i justament per això ho fem i perquè d'aquesta manera també els ciutadans del Pas i també els treballadors que estan al Pas puguin rebre la informació de primera mà ja que no la vam poder obtenir perquè no era el lloc que pertocava en el Comú d'Encamp.

Estic d'acord amb moltes de les coses que vostè ha dit. Penso que el sentit comú ha d'imperar i el que he dit és inapel·lable. Però sí que és veritat que la situació de quan es va començar la concessió del túnel d'Envalira, estàvem parlant del primer túnel que es va construir de grans dimensions al nostre país i per tant, la situació aleshores, la situació actual ha canviat moltíssim. No ha canviat l'orografia que és igualment complicada, no han canviat les condicions meteorològiques que són complicades. És la veritat que és l'únic túnel de pagament del país i això aleshores no era pas un greuge perquè no n'hi havia cap altre i ara sí que és un greuge per aquells ciutadans, amb la qual cosa potser seria el moment de començar a revisar aquests plantejaments, òbviament tenint en compte l'impacte econòmic que pot tenir a les arquitectures governamentals.

Com vostè diu les condicions d'obertura de barreres semblen un pèl en contrasentit, semblen poc lògiques perquè justament estem dependent del que està passant en un Estat veí. Jo penso que hauríem de tenir en compte el que passa al nostre país i per tant, jo l'insto a què realment estudiï aquestes alternatives perquè quan el port d'Envalira estigui tancat hi hagi unes alternatives. I la motivació de què la situació és exactament la mateixa de la que hi havia l'any que van millorar el túnel, que no recordo quin és, però penso que ja no és una situació vàlida en el món de les comunicacions, que ha evolucionat

moltíssim i demanar als ciutadans del Pas o als residents i treballadors que hagin d'anar a fer tota la volta, si han d'accedir d'Andorra la Vella fins al Pas per la frontera del sud, penso que és una demanda en aquest moment poc lògica.

En aquest sentit, agraeixo que s'hagi brindat a estudiar possibles alternatives perquè penso que és una mesura que com a mínim no suposaria un greuge comparatiu per un grup de ciutadans que a dia d'avui pateixen aquest greuge comparat a la resta de ciutadans del país que podem circular per tots els altres túnels de manera gratuïta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre.

Li demanaria brevetat també perquè esteu fora de temps.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs bé, com bé li he manifestat que estudiariem aquestes alternatives, vostè em diu que són poc lògiques les mesures que nosaltres apliquem amb això. Estem aplicant les mesures que es venien aplicant des de l'inici de la concessió. És veritat que no s'han replantejat des de què hi va haver l'obertura del túnel d'Envalira no s'han modificat aquestes mesures sinó que afegit coses alternatives. Com bé li dic al 2009, la subvenció pels veïns del Pas de la Casa i els treballadors del Pas de la Casa i evidentment que pel fet d'haver-hi aquestes mesures, això suposa un cost per l'Estat, un cost que estem calculant, un cost de l'hora, el que costaria l'hora d'aixecar la barrera, la barrera del túnel d'Envalira, que estem en fase com bé li he dit, d'anàlisi. Els anys de subvenció només li dono a tall d'exemple, un any de moltes nevades, com va ser el 2014 i el 2015, l'Estat va finançar 103.000 euros en aixecament de barreres. No són dades poc significatives, però com bé li he dit, nosaltres ens comprometem a estudiar això i durant la propera temporada hivernal poder prendre una decisió al respecte, i molt probablement puguem prendre la decisió, ja li dic molt probablement de què si els números s'aguanten i els increments percentuals no són massa importants es pugui tenir el túnel d'Envalira amb les barreres aixecades quan només el port d'Envalira estigui tancat. És a dir aquí li manifesto aquesta part.

I el criteri que vostè em deia, el criteri s'està aplicant sempre el mateix. És a dir que no s'ha fet cap modificació, potser la percepció o la gent, és veritat

que molta gent els dies que hi va haver això del túnel, a mi personalment se'm va contactar, molta gent em va contactar per saber per què havien de pagar el túnel si el port estava tancat. Llavors els hi donaves l'explicació, tot i que no la trobaven lògica, doncs l'enteniem.

I per últim...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Torres:

Sí, perdó Sr. síndic.

I pel que fa al rescat, com bé li he dit evidentment penso que en legislatures posteriors s'haurà d'estudiar bé el rescat però ja sabem que les finances públiques tenen les limitacions que tenen i actualment és una fórmula que més o menys ens permet mantenir una infraestructura de primer ordre sense tenir de fer una despesa extremadament elevada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes...

Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Sí Sr. Torres, en cap momentestic jo acusant a vostè o al seu Govern de canviar les condicions. Les condicions són les que eren però jo en el que vull fer una èmfasi especial és que els condicionants són molt diferents el dia que es va fer aquesta concessió del túnel amb els que són actualment. I potser justament i el fet que els condicionants són molt diferents, penso que hi estaríem tots d'acord, i el fet que al llarg del temps s'hagin incrementat mesures per ajudar i per facilitar i incrementar-les, aquesta circulació al túnel en aquests moments difícils hi són, amb la qual cosa penso que aquí hi estaríem tots d'acord. L'èmfasi és en els condicionants, estem en ple segle vint-i-u, el túnel no està tancat tampoc tants dies de l'any, llavors potser també caldria com vostè m'estava suggerint, mirar alternatives, i potser una alternativa imaginativa, ja li dic sense fer cap estudi de camp i sense tenir els números al davant però potser és que en el cas que el port d'Envalira estigués tancat, independentment del que passi a França, doncs estudiar una subvenció íntegra potser

només pels vehicles de matrícula andorrana. És una opció que es podria contemplar?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, diu vostè que des de què es va iniciar la concessió, els condicionants són diferents. Evidentment per això han anat evolucionant i per això també li he anunciat avui que miraríem aquestes alternatives.

Jo suposo que quan fem l'anàlisi de totes aquestes alternatives potser sortiran d'altres plantejaments que hi puguin haver. És com alguns plantejaments que tenim, que es van presentar amb el programa Engega, que tots els cotxes elèctrics d'Andorra o d'energia renovables poden passar gratuïtament pel túnel d'Envalira. És a dir que estem plantejant alternatives diferents i cada dia més estem posant punts nous perquè d'aquesta concessió se'n faci un bon ús i a més que es racionalitzi la despesa. Però entenc perfectament el que em comenta i per això justament estem disposats a estudiar aquests canvis perquè entenem que són necessaris.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, si no hi ha cap repregunta més, passaríem a la cinquena de les preguntes presentades.

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, president suplent del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 28 de febrer del 2017, relativa a l'estat de les negociacions entre els comuns i el Govern per tal de definir un nou model de transferències i de competències entre les dues administracions.

Fou registrada amb el número 199 i s'ha publicat en el Butlletí número 14/2017 del 28 de febrer.

Exposa la pregunta el Sr. Víctor Naudi.

Teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Les darreres setmanes els consellers generals ens hem anat assabentant gràcies als mitjans informatius, que el Govern i els comuns estarien “enllestit la gairebé consolidada llei de competències” i “acabant de concretar la llei de transferències per anar al Consell General amb un projecte ferm” i que “pugui estar aprovada a finals d'aquest any”.

Aquestes declaracions efectuades pel Sr. Antoni Martí contradiuen el compromís adoptat per ell mateix el 4 de maig del 2016 en el debat d'orientació política, en el qual el cap de Govern es comprometia “en unes poques setmanes a assentar les bases d'un grup de treball a tres bandes que agrupi el Consell General, els Comuns i el Govern per adaptar el sistema de competències i transferències a la realitat actual.”

Per altra banda el Sr. Martí en declaracions als mitjans afirmava “estem vivint un moment històric de pacte” i “l'Estat som tots”.

Tenint en compte aquestes consideracions, es pregunta el següent:

Ens pot informar el cap de Govern quines són les consideracions que l'han portat a incomplir el seu propi compromís?

Quin és el model d'Estat que defensa el Sr. cap de Govern?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el Sr. cap de Govern.

(El Sr. síndic general ha deixat la sala)

El Sr. cap de Govern:

Sí moltes gràcies Sr. síndic.

Té tantes ganes de dir que ho he incomplert tot que fins i tot la segona pregunta que no parlava d'incompliment la volia transformar en incompliment dos vegades, pel que he vist.

Miri, a la seva primera pregunta que fa referència a les avaluacions que s'estan efectuant des de Govern i des dels comuns i des del Consell General, vull deixar clar, això és important que des de l'inici, el Govern que tinc l'honor de presidir, no hi ha renunciat mai. En les properes setmanes i tal i com ho vaig comentar a la Junta de Presidents el 2 de març, el Govern i els comuns es posen a disposició del Consell per organitzar una primera reunió entre

les diverses institucions per debatre i treballar conjuntament.

Al meu entendre i crec que també puc parlar en nom dels comuns, tot això evidentment potser és molt agosarat però jo penso que m'ho puc permetre avui, havíem de portar aquesta avaluació per etapes. I m'explico. Això vol dir que és totalment normal il·lògic que els dos actors implicats, a saber el Govern i els comuns, en una primera negociació exposi les seves visions per poder arribar a uns principis d'acord de la reforma. I abans que em faci la rèplica, que evidentment me la farà, és que és la mateixa metodologia que vostè mateix, el Sr. Jaume Bartumeu, quan va tenir l'honor de ser cap de Govern, acompanyat del Sr. Pere López van emprar per començar a negociar amb els comuns com vostès, i era lògic i per tant de les bones coses del passat també n'extrec lliçons per negociar amb el futur i amb el present.

Un cop assolida aquesta primera fase de negociacions, és l'hora, no faltaria més de compartir-ho amb la M. I. Cambra, que haurà d'aprovar una reforma consensuada. O la prenen vostès o no hi haurà reformes. I així ho farem properament i crec que ja s'han tancat, vostès ho saben i a petició seva i dins de la lògica més absoluta, amb tots els presidents de grup parlamentari de cara a la setmana vinent, vàries reunions per explicar la feina que s'ha fet amb més detall perquè puguem tenir tots plegats una reunió molt positiva, positiva en tots els sentits, per arribar a un consens global, ja no únicament Govern, Consell i Comuns, el dia 20. I en aquest sentit el Govern i els comuns ja han tancat uns principis d'acord, i principis vol dir, potser la paraula és massa lleugera, jo penso que vaig usar, i així ho va dir la Sra. subsíndica en la roda de premsa després de la Junta de Presidents, una filosofia. Jo penso que tenim uns acords tancats amb matisacions però uns acords fermes, tancats i que evidentment estaran sotmesos al millor criteri de les M. I. Senyories.

Si el que li preocupa és el retard en les negociacions, que veig que li preocupa, també em preocupa a mi. A mi m'agradaria que això ho haguéssim tingut tancat. Cal reconèixer que en l'última legislatura es va fer una temptativa que no va reeixir. No serà que no hi posem voluntat, però en tot cas vull dir pel fet que no reeixíem en l'última legislatura no vol dir que no ho poden intentar en aquesta, potser amb una altra filosofia perquè de les experiències del passat també n'extraïem lliçons pel futur i doncs així també ho va entendre aquesta Cambra. I vull recordar que la Llei qualificada de transferències en la seva disposició final segona exposa textualment, i ja no és el cap de Govern que ho va dir, vostè fa referència al 4 de març, sinó que són vostès i tots

plegats que li diuen al Govern que ho porti a debat aquí, en la Cambra més alta que té, l'única i important que té a nivell legislatiu evidentment, l'Estat andorrà en aquesta Cambra abans del 31 de desembre aquest debat sobre competències i transferències abans del 31 de desembre del 2017. Més encara, no es diu ni que estigui rebotat i en canvi el plantejament que defenso perquè no torni a passar el que legítimament van votar tots vostès amb tota llibertat de no deixar congelar les transferències al tomb de 56,4 milions en els seus plans futurs d'inversions, tots i cadascun dels comuns de tots els colors polítics, ja ho tenien previst dins dels seus plans d'actuació. Però el passat, passat està.

I pel que fa referència...és que és una pregunta Sr. síndic, ja ho entenc que tinc un temps limitat, per això vaig molt de pressa, és una pregunta en dos, i quan es fa una pregunta sobre quin model d'Estat, bé aquí podríem passar-hi estona, però anem a fer-ho més senzill perquè el temps ens és comptat...

La Sra. subsíndica general:

Sí Sr. cap de Govern hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Sí, doncs encara no he començat pel model d'Estat...

(Se sent riure)

Potser que ho deixem per la rèplica, Sra. subsíndica.

Gràcies.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Doncs per la rèplica, Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sra. subsíndica.

Bé, doncs en l'anterior intervenció feia esment del fracàs que esteu protagonitzant per aconseguir avenços fermes amb els vostres propis compromisos de les reformes estructurals que necessita el país. En sis anys de mandat no heu avançat de forma decidida en una reforma en profunditat ni de la sanitat ni de la funció pública, ni en matèria de competències i transferències comunals. No hi falten els discursos, les promeses, les fotos, tot plegat per no fer res.

Qui dia passa any empeny, ho sabem tots, aquest és el vostre tarannà. Poc importen els tocs d'atenció com el fracassat intent de fer prosperar la congelació de les transferències en la votació del pressupost

d'enguany sense ni tant sols haver tancat els mínims suports necessaris.

Poc importen els vostres propis compromisos davant la magna institució d'aquesta Cambra, que us recordo vàreu manifestar en el darrer Debat d'orientació política en el sentit d'associar les tres institucions, la comunal, el Govern i el Consell General per a crear un grup de treball per abordar aquestes reformes necessàries en matèria de competències i transferències comunals.

No dubteu en trepitjar el sentit d'estat quan us convé, i tant és així que les darreres setmanes els consellers generals ens anem assabentant gràcies als mitjans que el Govern i els comuns haurien tancat un acord en matèria de transferències, fins i tot hi heu posat preu, 55 milions d'euros, la mateixa xifra recurrent en la congelació dels pressupostos.

Aquesta es la finalitat, poc importa la tant necessària revisió de les competències.

Incrèduls veiem com els titulars de premsa, anaven desgranant la gran negociació. Martí proposa calcular cada any les transferències segons el PIB, Cinca confirma que s'aplicarà el PIB per calcular les transferències, el Govern i els comuns tancaran l'acord de les transferències la setmana vinent, el cap de Govern diu que els cònsols estan còmodes amb 55 milions d'euros. Fins i tot el Sr. Martí avançava satisfactòriament que l'Estat som tots... curiosa forma d'entendre l'Estat.

I ara no més tard que ahir, ara que sembla que algun cònsol no estaria del tot satisfet, dieu que heu fet filosofia.

Sr. Martí això no es seriós, a banda de no honorar els vostres compromisos, demostreu tenir poc sentit d'Estat.

Ara no és el moment de fer filosofia, el futur del país requereix accions concretes i assenyades.

Bé, també heu dit o heu fet referència que utilitzeu per justificar el vostre poc compromís i respecte a aquesta Cambra de no associar-la des del primer dia amb aquestes negociacions amb els comuns, que heu utilitzat la mateixa filosofia que havíem utilitzat nosaltres entre el 2009 i el 2011. Bé, això no té res a veure perquè jo que hem refereixo a la meua pregunta és perquè... -que no heu respost, per cert!- perquè no honoreu el vostre compromís d'associar aquesta Cambra.

Per tant, doncs, ho deixaré aquí de moment. Del moment d'Estat en parlarem més endavant, entenc.

Gràcies Sr. síndic.

(El Sr. síndic general s'ha reincorporat a la sala)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del cap de Govern, per la dúplica, teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, del model d'Estat en parlarem, llavors ja no s'hi valdrà filosofar... No s'hi valdrà filosofar.

La veritat és que... Deixi'm contestar. La Sra. subsíndica, que abans presidia, deia que no em donava temps. El model, parlem una mica del model a veure si això és filosofar. I després, abans d'explicar-li el model, li vull fer una reflexió. Hi ha una gran feina feta entre comuns i el Govern d'Andorra. Amb vostè... -suposo que ho puc dir- em sembla que ens veurem i serà un plaer amb la seva companya em sembla que el dilluns, li donarem tota la documentació com li donarem també al Partit Socialdemòcrata, li donarem a Liberals d'Andorra que tenim concretades altres dates.

Hi ha una gran feina, hi han uns grans acords i allà no hi ha filosofia, allà hi ha realitats de consens però que no serviran de res. Això ja no és filosofar senyor, vostè haurà d'assumir la seva responsabilitat, ho veurà bé o malament, però tindrà més enllà del que diu de què jo solament filosofo, haurà de fer propostes. Per això ho hem fet i per això ho hem treballat en consens, però que està sotmès a consens i al millor criteri d'utilitat i propostes en positiu que feien els grups parlamentaris. Per tant, no em digui això... no em digui això.

El que estic honorant, em sembla que això sí que és important és la disposició que es va ficar quan es va fer la modificació de la Llei de transferències que vostè també va votar a aquella disposició i en la qual es diu que abans de finals d'any, no diu que s'ha de votar, que s'ha de portar al Consell General una proposta... Jo penso que s'ha de votar si podem arribar a un acord!

Quina filosofia d'Estat? Doncs miri, un respecte escrupolós, això li diré no sé si vostè vol canviar la Constitució, això sí és un debat molt llarg i estic convençut que estic d'acord amb els companys del Partit Liberal que no la volen canviar pel que fa referència a l'article 80. Però l'article 80 diu el que diu i és un precepte a l'autogovern dels comuns, però al tomb d'aquest article 80 que diu d'altres coses ja que és dels més llargs des del punt de vista del títol de la nostra estructura institucional d'Andorra territorial, aquí vertaderament el que hem fet és clarificar moltes competències bàsicament per un concepte que penso que podem entendre tots plegats

perquè s'acabi amb aquests països els greuges comparatius...

El Sr. síndic general:

Haurieu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Acabo Sr. síndic.

És difícil de parlar de quin model defensem però això ho farem a les reunions i, a mi, m'hauria agradat... Miri, fixi's bé, li vull fer una gran explicació sobre el que hem consensuat perquè em sembla que va molt lluny, i més encara li diré, va en el sentit de què l'Estat som tots, en aquest sentit val! Els comuns han renunciat a coses en benefici de "l'Estat som tots"; el Govern està disposat a finançar coses en benefici de "l'Estat som tots"... Aquesta és la gran filosofia al tomb del compliment de l'article 80.

Ja acabo Sr. síndic.

A mi m'agradaria poder explicar amb detall el que s'ha fet. Vaig quedar, per una qüestió també de lleialtat amb els cònsols, que ho havia d'explicar, ells ho havien d'explicar que em penso que és la seva obligació a les minories comunals que estan fent en aquests moments. El Sr. Josep Pintat em va dir: "Podem fer una reunió prèvia". Evidentment hi havia el Sr. Pere López, el Sr. Ladislau Baró que també s'hi va afegir i fins i tot es va dir evidentment -vostè no hi era a la Junta de Presidents però està molt ben representada pel que és el seu president del Grup Mixt-, i evidentment el vaig telefonar i, aleshores, ens veurem Sr. Víctor Naudi, i aleshores no filosofarem junts, mirarem de trobar un compromís molt important per Andorra.

I acabo Sr. síndic.

Perquè, que ningú s'enganyi, si hem de continuar amb la Llei de transferències que ha durat durant molts anys, aquí hi ha consellers generals amb gran experiència que la van negociar tant la de transferències com la de competències, però parlem un moment de les transferències i parlem un moment de la Llei de finances comunals...

El Sr. síndic general:

Hauria d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Sí, acabo Sr. síndic.

Simplement perquè complim les lleis, les lleis votades aquí al Consell General que no ens torni a passar mai més que any rere any, al començament en la Comissió de Finances, després al Tribunal de

Comptes vagin dient que no complim els preceptes de la Llei de les finances comunals en el seu moment o la mateixa Llei de transferències, i que 156 milions s'hagin destinat de forma no il·legal -diguem-ho així per ser suaus- o que vertaderament tinguem figures que un comú que ho passa malament l'únic que s'ha de fer és agafar aquelles transferències que són d'aquells ciutadans i portar-les a l'INAF, simplement per canviar això es va fer en el seu moment... -jo vaig negociar aquesta Llei de finances comunals on hi ha totes aquestes prescripcions-, es va fer amb bona voluntat però, evidentment, tot canvia a la vida-, l'emparrada del Sr. Ferran Costa pel túnel d'Envalira...

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern...

El Sr. cap de Govern:

Canviem-ho en positiu, canviem-ho tots plegats i canviem-ho conjuntament.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem ara al temps de les repreguntes.

Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé doncs, començaré dient que tal com deia el Sr. cap de Govern juntament amb la Sra. Sílvia Bonet i jo mateix, gustosament assistirem a aquesta trobada el dilluns perquè se'ns expliqui, doncs, el treball fet que no dubto que s'hagi fet una bona feina. Aquesta no és la qüestió, el plantejament de la meua pregunta és que una vegada més -i ho acabem de veure una altra vegada- doncs, vostè té el costum de tergiversar les coses. Ara esteu dient que s'havia compromès abans de final d'any de tenir aquesta reforma aprovada... Bé, jo li he dit en el plantejament de la meua pregunta, li he citat textualment el que vostè, el vostre compromís que va citar al mes de maig de l'any passat en el sentit que pensàveu associar, com jo crec que ha de ser, aconseguir des del primer dia. Com pensa vostè, doncs, que després el Consell s'impliqui en aquesta reforma salvat... -i no vull prejutjar que la proposta que feu serà una proposta molt interessant- doncs, com pensa que el Consell s'implicarà després per tenir el suport necessari? Aquesta és una qüestió.

Però, més enllà que això, com pensa vostè, - semblaria ser que heu treballat per obtenir unes transferències, una repartició de transferències-, com es pot arribar a una repartició de transferències sense tractar probablement i clarificar les competències que donaran fruit a unes transferències, entenc jo! Però bé, ja veurem el nou treball que ens presentareu.

Però, més enllà de tot això, el sentit de la meua pregunta també anava en el sentit d'Estat, que veig una vegada més, que vostè en aquest cas no l'honora gaire en el sentit doncs, que... i no m'estranya perquè en el seu dia potser ja no va votar la Constitució i, per tant, potser desconeix que una qüestió com aquesta en el moment del procés constituent i alguns consellers en aquesta Cambra segurament no recordaran, quan es va treballar en la reforma de les competències es va fer paral·lelament amb el procés constituent i es va crear una taula amb els quins es van associar: els cònsols, el Govern i els consellers del Consell General; fins i tot es parlava d'una taula petita de negociació. Bé, amb una reforma transcendent d'aquest calat jo entenc que el sentit d'Estat...

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la pregunta.

El Sr. Víctor Naudi:

...aconsellaria d'implicar, tal i com vostè es va comprometre, a implicar al Consell en aquesta negociació.

Torno a dir... Torno a fer la pregunta que no heu respost clarament abans: per què, o com justifiqueu el fet que vostè no ha donat satisfacció al compromís i a les vostres paraules del mes de maig de l'any passat?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Ja no quedarà ni un sol ciutadà a Andorra que no sàpiga que va votar el cap de Govern actual a la Constitució, i si algú estava despistat vostè i d'altres no parem de recordar-ho... Fem-ho distès, eh? També li faré una confidència: ara votaria... segur!

(Se sent riure)

D'això faci un article també... Estaria bé! En tot cas, sempre l'he respectat que és l'important, perquè va haver-hi un 25% de persones que no la van votar i la van respectar... Faltaria més! I la van votar amb total llibertat.

Com ho farem? Perquè me n'ha fet tantes de preguntes... Jo la del 4 de març ja sé on va, eh? Diu: "El 4 de març vostè..." -persistent, eh? - "El 4 de març ho va dir i no ho ha complert"... Doncs, no! Però fixi's bé, el que sí que compliré és una Resolució del Consell General, una disposició addicional que vostè va votar... Com ho faré? Doncs ho faré, Sr. Pere López, com suposo vostè... -i parlaré de terceres persones que també hi eren i avui no hi són- tenien la intenció en el seu moment de poder arribar a un acord amb els comuns i tenir la bona voluntat i la predisposició de portar-ho al Consell General i pensaven -van tenir el temps que van tenir i no van poder i tot això... però, deixem-ho estar!- però, si hagués estat una legislatura que haguessin pogut esgotar hauríem vingut, com nosaltres vindrem amb els cònsols al Consell General, a demanar de la bona coresponsabilitat dels que han de votar la Llei...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

...com farem nosaltres amb l'Acord dels comuns.

I Sr. Víctor Naudi, evidentment que no s'ha fet... No digui les coses que jo li dic per telèfon, ja ho veurà en tot cas el dilluns.

Aquí no únicament s'han treballat competències, no únicament s'han treballat transferències, s'han treballat competències, transferències i s'ha fet un estudi financer detallat comú per comú, taxa per taxa, possibilitat d'ingressos per possibilitat d'ingressos, despeses per despeses que també ha servit a molts comuns de la situació financera de cada un dels comuns fins el 2015 i amb algunes dades del 2016. Tot això, per poder determinar el perquè dels 55 milions. Però, tot això...

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern, estem fora de temps...

El Sr. cap de Govern:

...no tindrà cap sentit, tota aquesta feina, si evidentment amb aquesta doble votació que necessiten les dues lleis, qui proposa la Llei que no és el Govern d'Andorra també consensuarà amb els comuns, i amb el vistiplau i les modificacions evidentment que puguin aportar els grups

parlamentaris ens posem d'acord i, en definitiva, tindrem una llei en vigor que tots vostès saben que la tenim de canviar.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, doncs ara amb les darreres paraules del Sr. cap de Govern hem clarificat una mica més allò que... el temor que teníem veient la premsa perquè pràcticament aquí s'estaven repartint les transferències i la Llei de competències semblava que quedava arreglada. Ara m'acaba de dir que s'han treballat i entenc doncs, que vostè coneix molt bé el tema. Abans recordava els anys 2009 i 2010 que vostè assistia com a cònsol i es va entrar en detall en aquelles qüestions que calia clarificar les competències i sobretot especialment l'article 4 famós de la Llei de competències.

Bé, jo entenc que una qüestió sense l'altra primer s'han de modificar les competències, avançar cap a una clarificació fins i tot que ha canviat algunes qüestions. Bé, esperarem a veure la proposta que ens plantegeu i en tot cas la repregunta aniria una mica lligada amb la del principi, doncs, el fet de no haver associat el conjunt de l'arc parlamentari des del primer dia en aquest treball amb la resta d'institucions com el Govern i els comuns com pensa que pot afectar o com creieu que obtindreu... -si aquest treball no és un treball satisfactori- com pensa vostè que tindrà un ampli suport -jo entenc que avui és un acord majoritari a una reforma d'aquest calat. Com ho pensa fer?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Bé, doncs miri, una part de la solució ja la té vostè... Una part!

Nosaltres li proposarem un text en què no estan gravats tots els manaments en una pedra de marbre, que evidentment està sotmès a les modificacions i a les reflexions de cada un dels grups parlamentaris i

cada un dels 28 consellers generals. Així ho farem, així ho pensaven fer vostès, i ho farem amb tranquil·litat, i no vindrem a veure el Consell General dient: “No es pot tocar ni una coma”... És que s’ha de tenir respecte al Consell General, i el Consell General pot tenir idees fins i tot millors que les que haguem pogut consensuar. Però ho tindrà potser més fàcil, potser no és la bona teoria però llavors ens enganyarem tots plegats, fins i tot vostè, que volia ampliar la mateixa teoria primer en consens amb els comuns abans que el Consell General. Llavors, serà tot més fàcil de tenir un estudi, que el tindran financer, de la situació financera de cada un dels comuns, de tot el que s’ha discutit a nivell de competències, el perquè, i l’històric del perquè es canvien, i el perquè 55 milions modernitzant en conceptes... I jo penso -avancem una mica- en conceptes tan importants com el compliment normatiu que una part dels diners estarà basada al tomb de compliments normatius que jo penso que tots hi podem estar d’acord; un altre concepte que les cartes d’autonomia local expressen i s’apliquen a tots els països al tomb de la solidaritat, que em sembla un concepte bàsic; o altres conceptes en polítiques d’inversió de caire d’interès nacional...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d’anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

...que em sembla un altre concepte major; o posant dins de la fórmula conceptes molt més moderns complimentant la Constitució que diu que una part dels diners han de ser destinats a parts iguals però més enllà del territori i població, afegir-hi temes com pernотacions que són criteris que poden mesurar de forma exacta, o criteris com la gent gran, Sr. Pere López, i la gent gran o la gent jove que al darrera hi ha serveis socials associats. Tots aquests criteris i tot això tindrà una lògica i una explicació, i això està sotmès a vostès. És així que ho volen fer, i vostè que és una persona amb una certa experiència...

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern...

El Sr. cap de Govern:

...les seves aportacions seran, des del meu punt de vista, molt importants per reeixir.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Una última repregunta, Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé doncs, ara ens parlàveu, baixàveu al detall, aquelles modificacions o aquells aclariments que caldria tocar que segurament hi podem estar d’acord amb alguns d’ells però bé, una vegada més vostè comença, al meu entendre, la casa pel llosat. Vostè no creu que hagués estat més sensat, més oportú, de primer seure el conjunt de les tres institucions per abordar i fer una reflexió prèvia de realment si aquesta modificació no havia d’anar molt més enllà? Però, vostè no creu que aquesta reflexió havia de servir per un plantejament més general i veure si realment, potser fins i tot, potser s’havia de canviar la Constitució?

Què en pensa?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, a veure si puc aconseguir Sr. síndic, i perdó... que de vegades m’allargo massa.

No, no penso que s’hagi de canviar la Constitució, ho he dit. Quan parlo del model respecte a l’article 80 de la Constitució, però és que l’article 80 de la Constitució dóna molt joc, i jo sé que “No sóc jo qui ha de fer preguntes”, això ho faig moltes vegades, aquesta frase feta, no?

Però vostè vindrà a les reunions? A la reunió del dilluns vindrà segur perquè jo li explico tot i s’ho quedarà tot, però a les reunions de veritat vindrà, perquè ja tinc dubtes, fins i tot d’això perquè ja és qüestió de formes. Si haguéssim portat la fulla en blanc, ho he dit moltes vegades, aleshores... Escolti, “Aquest cap de Govern no ha fet res!”. La portem a uns criteris sotmesos a millor valoració dels consellers generals i de les aportacions que puguin fer. No sé com ho faré però, en tot cas, amb aquesta actitud, -i ho dic amb respecte Sr. Víctor Naudi-, hem tingut de tot en aquesta legislatura amb vostè, vingui i aporti i també expliqui que la concepció és: “Canviem la Constitució perquè ho veig així, perquè sinó no podem avançar”. Jo penso que hi ha molt camí a discutir entre nosaltres abans de tocar temes

tan importants com la Constitució, i hi està d'acord el Sr. Pintat amb això... Suposo.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pintat teniu la paraula.

El Sr. Josep Pintat:

Sí, voldria fer un incís a una pregunta.

El dia 16, el Sr. cap de Govern es troba amb el grup parlamentari i amb els seus assessors per parlar i per veure tota aquesta documentació que ens aportarà; i el dia 20, un cop acordat el format, ens veurem amb la representació dels cònsols.

Amb aquesta documentació que veiem, les preguntes són dos: hi ha ja un projecte de llei tancat per competències i un projecte de llei tancat per transferències? Primera pregunta. I segona: s'ha parlat de qui l'entrarà a tràmit, si els comuns o el Govern?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, em sembla molt interessant la seva pregunta. Però li contestaré les dos i després li faré una reflexió.

El que vostè va suggerir a la Junta de Presidents de fer aquesta reunió preliminar abans del dia 20 és encertat, i jo penso que de la mateixa manera que és encertat això ho reclamava molt el Partit Socialdemòcrata que les minories s'assabenten una mica del que estan negociant els cònsols. Però amb més motiu, vaig a contestar les dos preguntes, que fem aquesta prèvia és molt important.

I amb aquesta prèvia li contestaré les dos, però ja li contesto ara que em fa la pregunta. Hi ha un text sobre competències que no és un text que estigui tancat, està sotmès a millors criteris, igual resulta, -que no ens fiquem d'acord-, però igual resulta que amb les aportacions explicant el perquè hem arribat a aquest acord, nosaltres ens n'adonem, Estat, comuns i Govern, en tot cas Govern, que ens hem descuidat coses, està obert.

El text de les transferències no està redactat línia per línia. Hi ha tota una filosofia pactada, amb conceptes que estem d'acord, però que estan sotmesos a millor consideració seva.

I després li contestaré la segona pregunta que és la vital. Sap el que m'agradaria? El que m'agradaria no és que la presentés mitjançant una proposició de llei els comuns, ni que la presentés com un projecte de llei el Govern. El que m'agradaria de veritat és que la presentessin vostès com una proposició de llei dels grups parlamentaris, perquè hem arribat a un consens. Això és el que m'agradaria, perquè la paternitat és allò de menys. El que és important és que fem una llei que perduri en el temps.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més preguntes, passem a la sisena pregunta presentada.

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 28 de febrer del 2017, relativa al pagament de la prestació de serveis mèdics domiciliaris.

Fou registrada amb el número 201 i s'ha publicat en el Butlletí número 14/2017, del 28 de febrer.

Exposa la pregunta la Sra. Sílvia Bonet.

Teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Actualment no existeix cap servei de prestació de serveis mèdics domiciliaris en atenció primària organitzat ni regulat per tota la població.

Aquesta mancança ha generat la creació d'una empresa privada que dona aquest servei amb el compromís de garantir una visita al domicili a la persona que ho sol·licita i a tot el territori del Principat d'Andorra.

Les tarifes aplicades són una quota anual que no supera els 60 euros anuals per poder tenir assegurat el servei una família de més de 4 membres, i les visites són desenvolupades per professionals de la medicina convencionats amb la CASS i les tarifes dels actes segueixen escrupolosament els preus marcats a la nomenclatura de la CASS segons acordat en el conveni amb el Col·legi de Metges d'Andorra.

Però la CASS dificulta aquesta prestació de serveis i el pagament de les visites.

Ateses les consideracions exposades, es pregunta:

Ens pot explicar Govern, per quina raó la CASS dificulta el pagament d'aquesta prestació de serveis?

Existeix algun motiu que no permeti que es desenvolupi aquesta prestació de serveis?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern té la paraula el ministre, Sr. Carles Àlvarez.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en relació a la primera pregunta, un cop feta la pertinent consulta a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, la resposta és que la CASS no ha dificultat el pagament de les prestacions de serveis mèdics domiciliaris, i de fet, s'efectua el reemborsament corresponent sense cap incidència.

Quant a la segona pregunta, no hi ha cap motiu per no permetre que es desenvolupi l'atenció de serveis mèdics domiciliaris tal com estableix la nomenclatura de la CASS que fixa la tarifa que el metge ha de cobrar. Ara bé, en el cas concret que ens ocupa, la CASS en ha informat que sí ha obert un període d'informació prèvia a un metge per tal d'esbrinar si existeix contravencions amb el conveni firmat pels metges, pel fet de cobrar aquesta quota de 60 euros anuals.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. consellera.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

L'any 1992 Andorra disposava d'un servei de permanències mèdiques totes les nits de l'any, des de les 8 del vespre fins les 8 del matí, si no recordo malament, i tots els caps de setmana i festius durant 24 hores. Què vol dir que hi havia un servei de permanències mèdiques? Doncs, que en hores on un ciutadà o turista no podia obtenir l'atenció per part d'un metge de capçalera, se li enviava a casa per fer la visita mèdica. Aquest servei es gestionava des del 116 i els hi puc assegurar que de forma general en aquell moment i gairebé cada nit, es feien diverses visites i, sobretot, a les èpoques de temporada alta.

Aquest servei que funcionava perfectament, va desaparèixer durant la passada legislatura, degut a

què per motius que ara no entraré o si el Sr. ministre ens el vol explicar, el 116 va deixar d'enviar el metge al domicili, i es va començar a enviar una ambulància que desplaçava el malalt a urgències per ser atès, fins arribar el moment en què ja no es podia enviar cap metge, ja que no n'hi havia cap de guàrdia a les nits o caps de setmana per fer els domicilis.

Això representa una mancança molt important del nostre sistema sanitari i, a més a més, molt greu. A rel d'aquesta mancança es crea una societat mercantil amb l'objectiu de prestar serveis mèdics d'atenció domiciliària garantint la visita d'un metge al domicili de la persona que ho sol·licita. La societat estableix que les persones d'Andorra que vulguin obtenir aquest servei han de pagar anualment entre 28 euros i 60 pel servei telefònic, fins a 4 persones; i les visites sempre seran sota els preus establerts per la nomenclatura de la CASS. I estan desenvolupades, com he dit abans, per metges titulars i autoritzats a exercir a Andorra.

Des del mes de febrer del 2016, aquesta empresa ha patit un assetjament per part de la CASS amb demandes repetides d'informació sobre la societat i les seves activitats, la relació amb els usuaris i els metges que hi col·laboren. La CASS justifica la seva disconformitat de diferents maneres. Però els hi vull llegir el que, fins i tot, aquesta empresa ha hagut d'acudir al mediador de la CASS que justifica i diu: les demandes d'informació s'han anat repetint fins al mes de desembre del 2016 amb una reiteració que es sentida per l'administrador únic de la societat i pels metges col·laboradors com un assetjament que no entenen i que troben que s'allarga excessivament. L'inconfort del servei de la CASS es basa en què el sistema sanitari públic ja inclou les visites a domicili del metge tractant dels assegurats sense pagar res més que les tarifes acordades en el conveni, i també en que, aquest servei podria promoure la demanda de visites a domicili innecessàries i basades únicament en el confort dels demandants.

Les consideracions que fa el mediador de la CASS, el Dr. Goicoechea, són les següents: l'adhesió dels usuaris d'aquest servei és lliure i voluntari amb independència que aquests usuaris siguin assegurats a la CASS o no. Els metges convencionats amb la CASS que col·laboren amb aquest servei apliquen estrictament el conveni signat quan atenen assegurats a la CASS, si la societat en qüestió té una certa demanda amb un nombre d'adherents voluntaris, caldria esbrinar-ne els motius, reticència o poca disponibilitat de la majoria de metges a fer visites a domicili, supressió del sistema públic de permanències mèdiques de visites a domicili tutelada pel Ministeri de Salut, etc. Tanmateix la CASS no

disposa de cap mecanisme per determinar si les visites al domicili dels metges aliens a aquest servei són realment necessàries o no. Ens podem preguntar si la CASS...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, acabo de seguida, Sr. síndic.

... pot prohibir als assegurats que contractin pòlisses amb companyies privades per complementar les prestacions econòmiques de reemborsament o les d'incapacitat laboral temporal. Aquests mecanismes poden incitar a un consum indegut dels serveis sanitaris i a un abús de les situacions de la baixa mèdica.

Després ja li llegiré les conclusions, però diu que... em deia el Sr. ministre que no hi havia dificultat en el pagament. Bé, jo tinc aquí diversos informes de la CASS que justament posen que això no és així i, a més a més, que posa dificultats a l'hora de poder desenvolupar aquesta activitat laboral, fins arribar al punt que se li va assegurar a l'empresa, i aquí tinc una acta d'una reunió, que la CASS ja garanteix el servei...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí.

... el servei de visites a domicili a través del 116, cosa que no és veritat, i que envia una ambulància i l'entrada a urgències és un recurs òptim per un refredat i una febre.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, em sap greu que la persona o el col·lectiu implicat en aquest afer s'hagi sentit assetjat per la CASS. Jo crec que no era la voluntat de la Caixa Andorrana de Seguretat Social d'assetjar a ningú. Però bé, deixem-ho en un punt de vista o en una perspectiva de la situació.

Quant als pagaments, miri, durant el mes de desembre i gener d'aquest any s'han atès i reemborsat 527 visites domiciliàries, de 37 metges professionals diferents. Aquí la CASS em contesta i diu, que s'han tramitat normalment i no hi ha hagut cap anomalia al respecte. Jo m'he de fiar del que em diu la Caixa Andorrana de Seguretat Social. Això és el que m'han comunicat, l'informe que m'han passat és aquest, i he preguntat a nivell d'això.

Sí que és veritat que hi ha un neguit per aquesta quota, que s'està analitzant. Per això hi han hagut aquestes demandes d'informació i crec que ara ja s'han fet totes, i no sé si aquest mes de gener si n'hem fet alguna més o no, però jo crec que ja ho tenen clar, ho estan estudiant tal com marca la llei, perquè d'això es tracta, de fer respectar i respectar les lleis. Doncs, sé que s'ha reunit la comissió de seguiment del conveni, que hi ha el col·legi de metges i la CASS, i suposo que hauran de decidir sobre aquesta situació, que en realitat, és novadora.

Quant a l'atenció a domicili, és veritat, és un dret, és un dret que tenen els nostres assalariats i cotitzants, no? I es vol garantir aquest dret. Potser cal revisar aquesta situació i amb això amb el nou model sanitari es farà, i es farà el que calgui per assegurar aquest dret a l'assistència on calgui, ja sigui a domicili o en d'altres llocs. I també és veritat que el que hem de fer és utilitzar els recursos adequats i suficients per aquest fet.

I evidentment, sí que és veritat que sempre hi ha un recel, un recel quan hi ha un creixement excessiu d'uns actes, d'una prescripció, doncs, sí que és veritat que la CASS, a vegades, es posa en guàrdia perquè ja té diferents experiències viscudes. I en aquest cas, hi ha hagut un increment notable de les visites domiciliàries. Potser que això hagi provocat aquesta sensació de què ha pogut sofrir l'empresa, sentir-se assetjada o qüestionada per la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Però bé, deixem-ho amb un petit incident o una percepció de formes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. consellera, per les repreguntes.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, jo penso que dura bastant, perquè tot això, el primer informe de demanda d'informació va ser al febrer del 2016, estem a març del 2017, i encara no s'ha resolt el tema. És a dir, que porten més d'un any,

la CASS, estudiant el tema, i no acaben de trobar la solució.

Jo tinc un informe, una notificació de la CASS del 25 de novembre del 2016 que, entre elles, parla que consideren que els actes mèdics que presteu en aquest centre com a prestador de serveis són contraris a les disposicions del conveni, poden ser tipificats com a faltes greus, i bé, que es plantegen probablement la incoació d'un expedient. Això resulta com certament pressionant pels metges que estan desenvolupant aquesta activitat i que estan convenionats amb la seguretat social. No estem parlant amb gent nova.

I això a més a més, per una altra banda, està retardant la convenció per part de la CASS amb un altre professional mèdic que tenia intenció de treballar amb això.

Vostè em diu que s'ha d'assegurar el dret a l'assistència. Evidentment, si l'Estat un servei que el tenia el va deixar de perdre, pel motiu que sigui, vull dir, un altre dia ja en podríem parlar d'això, jo crec que el que no podem fer és anar en contra d'un servei que és necessari per la població. I aquesta excusa que, ho sento i ho considero una excusa, però una excusa molt dolenta...

El Sr. síndic general:

Sra. consellera, hauríeu de posar la pregunta, si us plau.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, sí.

... sobre l'excés d'increment d'actes, vostè considera que si hi ha més actes de domicili, això fa que augmenti la despesa sanitària?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, estem parlant de consideracions referent al que deia aquest document de la CASS. El que sí que és veritat, que no ha pres cap mesura ni ha obert cap expedient sancionador i penso jo que això està en consideració amb aquesta comissió de seguiment del conveni que s'ha de reunir, i suposo que ho farà properament.

I referent al... a veure que ara ja no recordo... Perdoni... què m'has demanat... perdoneu...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre, si li sembla, les paraules ja les donaré jo.

El Sr. Carles Àlvarez:

Pregaria si em podia recordar la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet la continuació de la seva pregunta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Si vostè considera que el fet que es desenvolupin les visites domiciliàries, això ha d'incrementar la despesa sanitària?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, és difícil avaluar i parametritzar aquests efectes. El que està clar és que a vegades, doncs, a primera vista hi ha un increment de visites domiciliàries i no hi ha una reducció de visites a urgències. Però és clar, tot això s'ha d'analitzar amb profunditat i amb calma.

Li puc dir que de visites domiciliàries a banda que hi hagi o no hi hagi aquesta empresa, se'n continua fent, s'estan fent i la continuïtat assistencial, crec jo, que està suficientment garantida, pels actuals professionals.

Que sembla que pot ser insuficient o cal assegurar més aquesta atenció, que dic, s'està duent a terme de forma normal, estic d'acord amb vostè. I jo crec que amb el nou conveni que firmarà la CASS i el Col·legi de Metges, doncs, segurament aquest tema de l'assistència a domicili per part dels metges de capçalera estarà més regulada i més clara.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Carine Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sr. síndic.

Jo crec que la Sílvia ha insistit en el fet que abans hi havia una permanència el cap de setmana, ja es trucava al 116 i el metge venia a casa, i vostè, diguéssim, quan va arribar al poder, doncs, ho va eliminar.

Sr. ministre, vostè no hi era, però a mi m'agradaria tenir una explicació, potser del cap de Govern que sí que hi era. Llavors, m'agradaria saber el perquè de l'eliminació, diguéssim, d'aquest servei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, si em permet, intentaré, encara que no hi era, justificar l'eliminació d'aquest servei.

Pel que se m'ha dit, aquest servei, evidentment, era car, en el sentit que s'atenien poques visites a domicili justificades amb hores avançades de la nit. Per tant, es va decidir racionalitzar-lo i integrar-lo o només mantenir-lo el cap de setmana integrat també amb el servei d'urgències que treballen amb estreta col·laboració.

De totes formes, ja li torno a dir, tot això és un tema que està en revisió, és un tema que es vol potenciar i tot el que sigui l'assistència domiciliària és un tema que forma part de la continuïtat assistencial. I jo crec que en breu hi haurà alguns canvis al respecte. I evidentment, sempre, amb l'esperit de millora.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Carine Montaner i després Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Carine Montaner:

Suposo que us va basar en un informe per decidir justament d'eliminar aquest servei, i si teniu aquest informe, m'agradaria tenir-lo. Faré una demanda d'informació.

El teniu l'informe sobre el qual va decidir, justament d'eliminar aquest servei?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

La veritat, no sé si existeix aquest informe. Jo suposo que sí, perquè tot avui en dia es fa via informes. El buscarem...

(Se sent riure)

De totes formes, en el moment en què a mi se'm va donar dades al respecte del nombre de visites domiciliàries justificades que es feien en hores de fora d'horari laboral, és a dir, de nit i d'horari d'urgència i de guàrdia, eren realment molt minses i pot justificades per mantenir aquest servei. Suposo que estan basades en un informe que, evidentment, intentaré buscar i justificar-li.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies.

Bé, tenia una altra pregunta, però bé, segueixo una miqueta... evidentment, ja en vam parlar la passada legislatura sobre aquest tancament del servei de permanències mèdiques. És veritat, sortia molt car perquè no s'enviava. Però no és perquè el metge no hi volgués anar, és que el 116 no enviava els metges. I a l'any 92, li puc assegurar que els metges a la nit treballaven i força, i li puc assegurar perquè jo treballava al 116 aleshores. Aleshores ho sé perfectament perquè ens passàvem la nit enviant els metges.

Aleshores no crec que hagi canviat tant la població, ni la població sigui més sana. Aleshores, que augmentin el nombre de visites a urgències i que ens quedem sense un servei de visita a domicili, representa un fracàs a dintre del que és el nostre sistema sanitari. Perquè el que estem fent, fa un moment parlàvem de la sostenibilitat, que hem d'intentar que sigui sostenible, però per una altra ens anem dient que el servei d'enviar una ambulància amb el cost que té això i la visita d'urgències amb el

cost que té això, és més sostenible i és millor que enviar un metge a casa que té un cost inferior.

Aleshores, la meua pregunta és: com pensen garantir, com està garantida, perquè vostè m'ha dit que "la continuïtat assistencial està garantida actualment", com garanteix que una persona se li enviï un metge, per exemple jo aquesta nit, a les 12 de la nit, que tingui un metge a casa meua?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, aquest servei continua existint. És a dir, hi ha metges, i de fet, aquí té la prova del que ens ha passat la CASS, es continuen fent visites a domicili a banda o no de l'existència d'aquestes empreses.

Si vostè necessita un metge a casa, evidentment, vostè pot trucar al 116, i demani per aquest servei. El que sí que és veritat que, segurament li diran que justifiqui una mica la necessitat d'aquest metge i vostè, el més pràctic, serà que acabi al servei d'urgències.

Per què? Perquè aquest servei no està activat. Té raó, només està activat els caps de setmana. Bé, és així. La continuïtat assistencial es manté, perquè evidentment existeix un servei d'urgències que el pot atendre en qualsevol moment i també és veritat que hi ha metges que estan fent aquest servei a domicili i l'haurien de fer tots en horari laboral normal.

Quan és de nit i fora d'hores doncs sempre podem acudir al servei d'urgències.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

A veure, i perdoni que el contradigui una mica però el que tenim és metges que el que fan és donar continuïtat assistencial als seus pacients. Això sí que existeix. Aleshores es posen d'acord i el metge voluntàriament hi va. Però no existeix la continuïtat assistencial assegurada dins del que és el sistema sanitari públic. Avui en dia no ho tenim garantit. El que tenim garantit és que quan a algú li passa alguna cosa a determinades hores de la nit, l'única opció

que té és que li enviïn una ambulància a casa i anar-se'n cap a urgències. Si el que es necessita, independentment de què passi el que passi, perquè no hi ha un llistat de metges que digui aquesta nit fa guàrdia el doctor tal o el doctor qual. No hi ha això, això no ho tenim. Tenim els caps de setmana, les permanències mèdiques, d'una consulta de primària al costat de l'hospital que dona aquest servei. Però no hi ha res més, no tenim res més. I això s'ha de solucionar d'alguna manera perquè evidentment és molt més sostenible la visita d'urgències al domicili que no la visita d'urgències.

Però bé, tornant una mica als informes, jo tinc un informe de la CASS que informava al mediador que insistia en què es vulnerava el conveni.

Vostè té informació sobre totes aquestes cartes de la CASS al mediador, a l'empresa conforme estan vulnerant el conveni per estar fent les visites a domicili que el sistema públic no garanteix al preu de la nomenclatura de la CASS?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, si s'està vulnerant o no el conveni, no ho sé ni crec que ho sàpiga la CASS en aquests moments perquè de fet està en un període d'instrucció informativa i no he pres cap decisió. Si realment s'hagués vulnerat aquest conveni doncs s'hagués rescindit el conveni amb aquest metge en qüestió. Per tant, si em demana si s'està vulnerant o no el conveni, doncs li puc dir que en aquests moments no li puc contestar aquesta pregunta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Una última repregunta, Sra. consellera.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, una última repregunta.

Miri les conclusions que va fer el mediador sobre la seva valoració del tema eren:

"Atès que la societat disposa de totes les autoritzacions requerides i està inscrita a tots els registres als quals hi està obligada.

Atès que l'adhesió als serveis oferts per la societat esmentada és lliure i voluntària.

Atès que els metges convencionats amb la CASS que col·laboren amb la dita societat respecten escrupolosament el conveni signat en l'atenció als assegurats.

Recomana que excloguin els períodes d'informació oberts a la societat i als metges col·laboradors i s'arxivin definitivament dites actuacions.”

Vostè considera que amb aquesta valoració per part del mediador, aquest grup de metges que estan fent aquest servei públic que el sistema sanitari públic no ofereix als ciutadans d'Andorra, estan vulnerant el conveni signat amb al CASS?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, jo crec que la comissió de seguiment del conveni tindrà en compte l'informe del mediador com així ha de ser. I llavors la CASS determinarà el que hagi de determinar perquè aquesta és la seva obligació amb la informació que tingui. I jo crec que segurament faran cas a qui hagin de fer cas. A una de les parts que han de fer cas evidentment és a les recomanacions del mediador.

De totes maneres, continuant una mica amb el servei, és veritat, és millorable, cal millorar-lo i en aquest nou model sanitari que volem intentar implantar aquest tema es revisarà i evidentment jo penso que amb una certa millora i en la línia que vostè apunta segurament hi haurà molta coincidència.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, abans de passar a la següent pregunta que seria la número 7, suspenem la sessió durant 20 minuts.

Se suspèn la sessió.

(Són les 17.38h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 18.15h)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió.

Passem a la setena pregunta presentada.

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés, consellera general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 28 de febrer del 2017, relativa a les detencions per robatori dels últims mesos.

Fou registrada amb el número 202 i s'ha publicat en el Butlletí número 14/2017 del 28 de febrer.

Exposa la pregunta la Sra. Judith Pallarés.

Teniu la paraula.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

El passat mes de desembre es produïa la detenció de dues persones no residents per furts amb força en cases habitades, unes 25 o més segons va informar la premsa.

Posteriorment, el passat 24 de febrer, fa pocs dies, el departament de policia va comunicar la detenció de dos menors per delictes contra el patrimoni en l'operació "Els pastorets" per furts produïts a diferents establiments comercials al principat.

Pot informar el Govern del nombre de denúncies efectuades per delictes contra el patrimoni des del passat mes de setembre del 2016 fins a la data i si suposa un increment considerable en comparació al mateix període d'anys anteriors?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern té la paraula el ministre, Sr. Xavier Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

El nombre de denúncies o complements de denúncia perquè no tenim capacitat estadística de segregar-ho, relacionats amb delictes contra el patrimoni durant el període comprès entre l'1 de setembre del 2016 i el 28 de febrer del 2017 ha estat de 187, aproximadament un 20% superior si es té en compte el mateix període de l'any anterior. I si es comptabilitzen la totalitat d'infraccions penals contra el patrimoni, és a dir els delictes i les contravencions penals, el nombre de denúncies i complements de denúncia en els períodes esmentats ha augmentat un 8,9%.

Ara bé, si es tenen en compte la totalitat dels anys 2015 i 2016, el nombre de denúncies i complements de denúncia en el cas dels delictes contra el patrimoni s'ha incrementat només un 2,3%, mentre que si es comptabilitzen totes les infraccions penals, delictes i contravencions penals contra el patrimoni, hi ha hagut un descens del 0,2%.

Anant una mica més endarrere, si prenem en compte les denúncies per delictes contra el patrimoni, el nombre de 347 corresponent a l'any 2016 és inferior al de l'any 2011 o 2013, per exemple, en què van ser de 455 i 382, respectivament. I si tenim present les denúncies per totes les infraccions penals contra el patrimoni, el nombre de 1086 corresponent a l'any 2016 és inferior al dels anys 2011 i 2015, en què van ser de 1202 i 1088, respectivament.

Per tant, una visió àmplia i retrospectiva de les dades estadístiques, tal com reclamava el ministre Camp en bon criteri corroboren que el nombre de denúncies per delictes i, en general, per infraccions penals contra el patrimoni s'ha situat l'any 2016, fins i tot considerant el període parcial que fa l'objecte de la seva pregunta, en els paràmetres habituals. Sobretot si es té en compte, d'altra banda, que una part important de les denúncies corresponents al darrer període es corresponen a fets que presumptament haurien comès les mateixes persones, i vostè s'hi ha referit en dos casos concrets, les quals d'altra banda ja han estat identificades i detingudes, a l'espera de les resultes del procés penal corresponent.

A banda de les xifres estadístiques relatives a les denúncies, i malgrat que vostè Sra. Pallarès no ho ha sol·licitat en la seva pregunta, crec que també és important facilitar a aquesta Cambra les dades de les infraccions penals contra el patrimoni comeses durant els dos darrers anys i de les quals ha tingut coneixement la policia, amb independència de què hagin estat o no denunciades.

En aquest sentit, aquestes infraccions durant l'any 2016 han estat de 1152, gairebé un 3,5% menys que durant l'any 2015. Mentre que pel que fa a les persones detingudes per infraccions penals contra el patrimoni, el nombre ha estat de 33 persones, gairebé equivalent al de l'any 2015 en què van ser 34 persones.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sra. consellera.

La Sra. Judith Pallarès:

Gràcies Sr. síndic.

Crec que tots coincidim en aquesta Cambra en la importància que és mantenir la seguretat del nostre país i és cert que durant aquests mesos alguns dels titulars que parlaven d'aquestes situacions i d'aquests furts a habitatges sobretot ha sobtat bastant veure la continuïtat i també la dificultat de poder arribar a solucionar aquesta qüestió.

Jo agraeixo que ens faciliti aquestes dades encara que sóc conscient que normalment el dia en el qual ens trobem amb el cos de policia sempre es faciliten totes les accions que s'han perpetuat des de la policia en relació a ja sigui a robatoris o a altres actuacions i també me n'alegro saber, i ens tranquil·litza conèixer que el nombre d'aquestes denúncies encara el fet de l'escandalós que siguin o el que ens pugui afectar doncs més o menys es manté dins de les estadístiques similars als anys anteriors.

Voldria afegir una altra pregunta. En aquest període que jo he establert, si l'habitual en les dades que també ens ha facilitat anuals, ens trobem que en el període d'hivern és potser el període en el qual aquests delictes potser són més amplis comparat amb altres períodes. Vull dir, si el fet de què hi hagi una temporada alta turística afecta a què s'augmentin aquest tipus de delictes?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Abans de donar-li la paraula al Sr. ministre, voldria saludar als components de l'Escolania de Montserrat que han tingut l'honor de visitar-nos. Benvinguts!

Sr. ministre, teniu la paraula.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo agraeixo el to i el contingut de la intervenció de la consellera Pallarès. Crec que evidentment estem tots d'acord en què la seguretat del nostre país és un bé molt preuat i que per tant hi hem d'esmerçar tots els esforços.

De vegades resulta una mica frustrant veure com els mitjans de comunicació, -de fet és la seva feina-, però donen un ressò potser excessiu a determinades accions que de vegades no tenen potser la importància en el fons... -quan es coneix el dossier o l'expedient real-, no tenen potser la importància que poden transmetre tal com s'explica en els mitjans de comunicació. Això, òbviament, no vol dir que hi han hagut fets que s'han comès en els darrers mesos que sí que són d'una gravetat rellevant.

Però, repeteixo, jo crec que a diferència del que ha dit vostè crec que no podem concloure que hi hagi hagut dificultat en solucionar aquestes situacions perquè la gran majoria d'aquests furts, tant furts de mercaderia com furts amb força, s'han saldat diguem amb detencions i amb identificació dels presumptes autors i amb detencions, amb tota la prudència amb què hem de fer aquestes afirmacions tenint en compte, evidentment, doncs que encara no s'ha produït cap condemna penal.

Dit això, i per respondre de forma més concreta a la seva pregunta, sí que és cert que si fem un estudi estadístic doncs hi ha una tendència a un increment dels delictes, no tant dels delictes com de les contravencions penals contra el patrimoni, quan hi ha més afluència turística, bàsicament perquè es produeixen més furts de mercaderia que sovint tenen la consideració de simple contravenció penal -si se'm permet l'expressió.

Pel que fa, diguem, als delictes i més concretament a aquells delictes contra el patrimoni que revesteixen un caràcter molt greu, no hem pogut observar que hi hagi una correlació entre una major afluència turística i una major comissió d'aquest tipus de delicte, però sí en el cas de les petites contravencions penals i els furts de poc valor de mercaderia, òbviament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sra. consellera.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

Seguint dins d'aquesta línia del valor incalculable que per a nosaltres...

(Se senten veus)

Perdó?

Sí, gràcies Sr. síndic.

Del valor incalculable que tots li donen a la seguretat del nostre país, sabem que per acabar de passar per aquesta Cambra la nova Llei de Policia i que ja fa bastants mesos que s'espera poder suplir i poder tenir noves contractacions dins de la Policia per poder dotar encara de més eines al que és el Cos.

Voldria saber si en la previsió per aquest any que s'efectuarà aviat, i si també hi ha una altra necessitat o necessitat d'altres eines a l'hora de poder donar resposta a aquestes situacions més ràpidament, que entenc i no vull dir que no s'hagi fet sinó que es

pugui continuar mantenint ja que és molt important poder garantir aquesta seguretat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, jo vaig tenir ocasió en el moment àlgid, si se'm permet l'expressió, d'aquests furts que hi va haver amb caràcter continuat. Vaig tenir l'ocasió de poder-me reunir amb el Grup de Delictes contra el Patrimoni i, evidentment, la primera pregunta que els hi vaig formular és la que vostè avui em trasllada: si necessitaven... si estaven requerits de més mitjans materials per poder acomplir convenientment la seva feina. I ells em van dir que no, que a nivell de mitjans materials estaven perfectament proveïts. De fet, l'any anterior hem fet una inversió de gairebé 1 milió d'euros en mitjans materials per la Policia, evidentment no tots destinats a aquest grup, però jo crec que en aquests moments la dotació a nivell de mitjans materials del Cos de Policia i en concret de l'Àrea de Policia Judicial i del Grup de Delictes contra el Patrimoni, és abastament suficient per afrontar amb garanties la feina que tenen encomanada fins i tot quan hi ha casos importants, reiterats o urgents com els que han esdevingut aquesta tardor.

Dit això i pel que fa als mitjans humans, és ben sabut i de fet per aquest motiu tots els grups parlamentaris van estar d'acord amb tramitar amb caràcter urgent l'aprovació de la modificació de la Llei qualificada del Cos de Policia, encara hi ha unes mancances de personal a la Policia, concretament estem parlant d'una trentena de vacants, a les quals s'afegirien unes cinc places de nova creació.

Dit això, jo crec que això en cap moment, és a dir, que hi hagi aquestes mancances per afrontar, diguem, encara millor la feina que tenen encomanada, que hi hagi hagut aquestes mancances en els darrers mesos, ha compromès la feina del Grup de Delictes contra el Patrimoni, ni ha endarrerit les investigacions i als resultats em remeto amb independència d'aquestes vacants el resultat, com a mínim fins a la data, podem dir que ha estat fructuós.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sra. consellera.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

Volia centrar-me només en una qüestió dels casos, concretament el que va ser l'Operació d'"Els Pastorets", el comunicat que va emetre el Cos de Policia, i que trobo que va ser bastant preocupant perquè de vegades és cert que lliguem alguns d'aquests tipus de delictes, doncs això, la temporada turística, que sabem que són gent de fora, però en aquest cas va ser preocupant conèixer que hi havia la detenció de dos menors -de dos nois de disset anys- i que dins d'aquesta banda en la qual estaven treballant hi havia altres menors d'entre catorze i disset anys, o sigui dotze adolescents que estaven en aquesta situació, i això doncs entenem que són adolescents que viuen al país, que són residents i ciutadans andorrans i que és preocupant que tinguem menors en aquesta situació.

No sé si el ministre també em podria donar resposta a quin seguiment es fa d'aquests menors en aquests casos?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, evidentment que és preocupant i no li negaré que fets d'aquestes característiques, que de fet no són nous, ni són malauradament no són d'aquest any. Vull dir que aquests tipus de fets comesos per nens menors d'edat de nacionalitat andorrana, o no, però en tot cas amb arrelament al país malauradament al país, malauradament no són d'aquest any, ja fa temps que s'estan produint i, de fet, fins i tot abans quan treballava a la Batllia sempre els havia pogut presenciar.

Dit això, el fet de què hagin esdevingut històricament durant molts anys no vol dir que no haguem de posar tots els mitjans al nostre abast per intentar prevenir-ho i, evidentment doncs en el cas de què es produeixin que les sancions siguin suficientment dissuasives. És per això que el dia que en la roda de premsa se'm va preguntar al tomb d'aquesta qüestió jo vaig aixecar la problemàtica relativa a una necessària modificació de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors. És una llei de l'any 1999 que ha estat molt útil fins a la data, que

crec que té un catàleg de mesures educatives i de mesures disciplinàries que amb caràcter general permeten donar resposta adequada a les infraccions que cometen els menors d'edat, però sí que en alguns casos i molt particularment a aquests casos potser més cridaners com els que hem viscut, potser aquest catàleg de mesures i concretament les mesures disciplinàries no són suficientment dissuasives, i això no vol dir que no les haguem d'acompanyar sempre de mesures educatives.

Dit això, a banda evidentment de la qüestió legal, el que sí puc dir és que des de l'Àrea de Justícia Juvenil i Mesures Penals Alternatives, que depèn del meu ministeri, s'està fent una gran tasca per acompanyar i fer un seguiment d'aquests menors i hem posat molts recursos humans i materials en aquest cas també per intentar que aquests menors, que de vegades estan en una situació de dificultat o vulnerabilitat, no surtin dels paràmetres o dels circuits socials adequats i, per tant, no caiguin en situacions de precarietat...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, acabo de seguida.

...que de vegades condueixen a situacions com les que hem viscut amb l'Operació d'"Els Pastorets".

Per no anar més lluny i per donar-li un exemple concret, doncs aquest programa Focus que hem tirat endavant amb el Ministeri d'Educació i que té com a finalitat inserir en el mercat de treball, fer el trànsit diguem des que deixen l'escolaritat obligatòria fins que s'insereixen al mercat de treball a través d'un acompanyament, -primer des del Ministeri d'Educació i després des del Ministeri d'Afers Socials a través del Departament d'Ocupació i Treball-, seria un d'aquests clars exemples que crec que està donant bons resultats i que permeten precisament doncs que aquests menors de vegades no estiguin en una situació de desocupació, de desemparament o fins i tot d'avorriment, que de vegades condueix a perpetrar actes delictius i conduir-los cap el mal camí.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més preguntes, passem a la vuitena pregunta presentada.

8- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 28 de febrer del 2017, relativa a la freqüentació de visitants a la xarxa de museus d'Andorra depenents de Patrimoni Cultural.

Fou registrada amb el número 203 i s'ha publicat en el Butlletí número 14/2017, del 28 de febrer.

Exposa la pregunta el Sr. Ferran Costa Marimon. Teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Recentment es van fer públiques les dades de freqüentació a la xarxa de museus del país depenents de Patrimoni Cultural, essent aquestes de les més baixes que es recorden.

Atesos aquests antecedents, es pregunta: pot informar Govern sobre quines accions porta a terme i portarà a terme aquest 2017 per revertir aquesta situació?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern té la paraula la ministra, Sra. Olga Gelabert.

La Sra. Olga Gelabert:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Existeixen registres dels visitants atesos als museus gestionats pel Govern d'Andorra des de l'any 1997. Des d'aleshores, més d'un milió i mig de persones han visitat algun d'aquests equipaments. El màxim històric de visitants es registra l'any 2001, amb 94.205 visitants. Mentre que l'any 2006 s'entra amb una tendència baixista, fins a situar-nos en 60.000 registrats el darrer any.

Conscients d'aquesta davallada i a fi d'aturar-la i començar a aplicar accions decidides, estem elaborant el pla estratègic de museus que farem públic els propers mesos i del quals, evidentment, també farem participar a la comissió de cultura.

M'agradaria dir, però, que les explicacions d'aquesta davallada són múltiples, ja que les dinàmiques de funcionament són molt diferents d'un equipament a un altre. A grans trets podríem esbossar algunes de les línies que han causat i segueixen causant aquesta davallada.

S'ha produït un augment exponencial del nombre de museus i monuments oberts al públic al país, que ha passat de tant sols 3 equipaments l'any 1997 a 19 el 2016. Per contra, s'ha mantingut pràcticament invariable el nombre de visitants atrets per conèixer la cultura andorrana. Aquest fet ha provocat l'atomització i la diversificació dels visitants motivats per la cultura i un descens progressiu en el nombre de visites als equipaments gestionats pel Govern, els quals no han canviat el discurs des de la seva obertura.

Les campanyes de promoció exterior d'Andorra des d'Andorra Turisme s'han centrat, fins fa poc, a difondre un altre tipus d'atractiu del país: esquí, termalisme, compres, i el patrimoni cultural no ha estat prou present ni destacat entre els nostres actius. Aquesta realitat, per això, ha començat a canviar, ja que des d'Andorra Turisme es posa un èmfasi especial en l'oferta cultural, com hauran tingut ocasió de comprovar en els darrers News Reuters (2.21'.40") de l'entitat. La participació d'una persona també del Departament de Promoció Cultural i Política Lingüística al consell d'administració d'Andorra Turisme a partir de la propera reunió, reforçarà també aquesta tendència.

Les localitzacions geogràfiques dels nostres equipaments tampoc no són sempre les més idònies fora dels centres de més afluència turística. Hem de comptar que hem passat d'11 milions de turistes que teníem als anys 2006, a uns 8 milions aproximadament en aquests moments.

La política tarifària dels equipaments que depenen del Govern ha anat canviant, per unificar els preus de les entrades a tots ells. Això ha portat al fet que l'Andorra romànica i Casa de la Vall passessin a ser de pagament, la primera al 2016 i la segona aquest mateix any 2017.

En el cas de l'Andorra romànica, la davallada de visitants ha estat del 80% en 4 anys, i caldrà veure com afecta això a la Casa de la Vall, l'equipament que històricament sempre ha estat el més visitat d'Andorra. Amb tot, la tendència és que es valori més la visita i no només pel simple fet de ser gratuïta, l'augment del preu d'entrada inclou sempre una implicació notable de les formes de gratuïtats, dies d'entrada lliure el primer i el tercer dissabte de cada mes, preu reduïts per a grups i per diferents col·lectius.

Les eines de difusió digital del que disposa només són en català, i aquest fet també és un handicap molt important de cara a la visualització d'aquests equipaments per als turistes de parla estrangera. La web de museus també està inclosa dins del portal de Govern i dilueix força la informació. En el pla de

museus que veurem ben aviat, canviarem aquesta situació amb la creació d'un portal únic pels museus específic per a museus, amb la incorporació de les aplicacions informàtiques més actuals i efectives.

Som conscients dels beneficis culturals que comporta el patrimoni cultural com a motor de dinamització econòmic, a més de ser una targeta de visita a través seu, els visitants es poden fer una idea més precisa del país que visiten, de la seva història, del seu passat, en definitiva de la seva memòria, també se'ls pot ajudar a entendre l'Andorra d'avui.

En aquest sentit, per la presentació al públic dels museus i dels monuments, i per la seva dinamització, és importantíssim la figura del guia cultural, gestor i intèrpret, que té un rol fonamental en la presentació del nostre patrimoni, ja que és a través d'aquest col·lectiu que els visitants entenen el significat dels valors patrimonials d'un lloc determinat. Si bé és que hauria de ser que el nombre de guies ha d'anar creixent en consonància amb la creació de les noves infraestructures i amb l'atenció que reclamen totes les activitats que s'hi realitzen, però si l'any 2004, el ministeri comptava...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Olga Gelabert:

Perdó.

Bé, Segueixo una miqueta i després seguirem amb els monuments.

L'any 2004, el ministeri comptava amb 15 guies per atendre 7 instal·lacions. Actualment seguim amb aquests. Entre el 2005 i el 2008 els museus van veure com s'anaven reduint de forma progressiva les places de guies fins a un nombre d'11, persones que s'han mantingut fins a l'actualitat i que no ha pogut créixer, i que no permeten acomplir les missions encomanades.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sra. ministra per les explicacions que bàsicament vostè, el que ens ha fet és un retrat de la situació que no és massa encoratjador. Suposo que

estarà d'acord amb mi, per la problemàtica que comporta.

Una mica en relació amb el que abans ens deia el ministre Camp de la doble barra de mesurar, doncs jo la vull treure aquesta doble barra de mesurar, perquè si trec la notícia del web de Govern del dia 5 de gener, on es parlava dels equipaments culturals gestionats pel Govern, i en aquests equipaments, òbviament, no només parlava de xarxa de museus, sinó que hi barrejava, òbviament, altres monuments, la primera frase -escolti'm bé: "Al llarg de l'any 2016 s'ha mantingut la xifra de visitants als equipaments culturals gestionats pel Govern en uns nivells molt similars als dels darrers anys." Una frase balsàmica, completament, que qui no pot interpretar amb cura el que s'amaga darrera d'aquestes dades, doncs, té una visió molt distorsionada de la realitat.

I a això és al que em referia, Sr. Camp. Perquè la realitat, és que la xarxa de museus, aquest darrer any, té el dubtós honor d'ostentar el rècord de la pitjar dada del mil·lenni, dels darrers 15 anys. És la pitjor dada. Aquesta és la realitat. I no ens agrada ni a vostès, segurament, ni a nosaltres.

Però, per tant, aquests titulars balsàmics és allò que dèiem de la barra de mesurar.

Vostè també ens ha parlat de les tendències. També ens en parlava el Sr. ministre de les tendències. Escolti, les tendències diuen que des del 2001 la tenim aquesta tendència. Des del 2001 la tenim la tendència! Si no hem estat capaços de reaccionar des del 2001 fins ara, i òbviament, no em posaré amb tots els governs que precedeixen, però sí els darrers anys. No, no, des d'aleshores s'hagués hagut d'actuar, clar que sí! Però és igualment criticable que tenim la pitjor dada dels últims 15 anys. I alguna cosa s'ha de fer. I això és una realitat! I en aquí és justament el que cal cridar l'atenció i parar-hi tota l'atenció.

De fet, des que vostès governen, i òbviament, Sra. Gelabert, sóc molt conscient que vostè no ocupava la cartera de cultura en la legislatura anterior, però s'han perdut un 25% dels visitants als museus. Un 25% dels visitants als museus s'han perdut en els darrers 7 anys, i aquesta és la realitat.

Em satisfà parcialment que vostè ens parli d'aquest pla estratègic dels museus, en els quals també hi ha partida pressupostària que en disposa aquest any. Ens alegrem. Però ja en parlarem. El seu antecessor ja parlava d'un pla estratègic de museus, amb horitzó 2015. L'hem superat, i no hem dit res.

Jo m'agafo a les seves paraules, me la crec i, per tant, mirarem, ja que tenim partida pressupostària, de veure com podem revertir aquesta situació que s'ha de revertir.

Vostè també ha fet menció del seu col·lega de turisme, el Sr. Camp, i vostè, també, més d'una vegada en aquesta Cambra parlamentària ens ha parlat que són un Govern col·legiat. Doncs, deixi'm dir-li que en aquest cas, com a mínim, ho poso en dubte. I ho poso en dubte perquè el Sr. Camp deia que nosaltres el que hem de fer és potenciar el turisme del país, basant-lo en el turisme de neu, ens ho ha explicat vostè Sra. Gelabert, el de natura i muntanya, el turisme de compres, el turisme de wellness, i el turisme cultural, afegia el Sr. Camp. Però amb declaracions al "Ara i Aquí" vostè hi va afegir una frase que, com a mínim és preocupant, i li cito textualment: "tenim un repte important, -i estava d'acord la ministra-, a poc a poc hi ha iniciatives que van quallant i que ens situaran en el mapa. És clar que tenim una oferta cultural, però que la tenim molt atomitzada, molt autòctona. Però difícilment pot aconseguir una certa notorietat a fora d'aquí perquè la gent vingui expressament."

A mi em dóna la sensació que això és una mica tirar la tovallola. No, no, li dic que em dóna la sensació. I em dóna aquesta sensació perquè hi ha experiències ben a prop nostre. La Vall de Boí, que no rep ni 11 ni 8 milions de visitants, però l'any passat el conjunt romànic de la Vall de Boí, i ara estic parlant d'esglésies, no parlem de xarxa de museus, però van aconseguir un turisme cultural de marca i sense el potencial que donen unes institucions, com poden ser els comuns i un govern al darrera. Escolti, 152.455 visites, amb un increment, només el 2016, d'un 25%.

Em dóna la sensació que aquesta gent no tira la tovallola. Em dóna la sensació vistos els minso resultats de la nostra actuació, que aquí potser l'han avançat. Potser estic equivocat, però els resultats, com a mínim, no avalen que no sigui així. (2.29'.24")

Dit això, ens parla de la problemàtica actual, però és que també la realitat d'un museu no només l'hem de mirar per la xifra, sinó per la investigació que s'hi fa. Investigació no s'ha fet cap publicació de cap catàleg ens els últims anys, i no s'ha fomentat aquesta investigació, i també s'ha de dotar en recursos i en persones. I difícilment, amb una àrea de museus que tenim amb 6 persones, podran realment capgirar la situació.

En aquest sentit, tenim una situació molt preocupant. Hem de posar en valor el nostre patrimoni, tenim també patrimoni de la humanitat que moltes vegades ni el sentim mencionar, tant material com immaterial, i que això....

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Ferran Costa:

Acabo Sr. síndic.

...hi hem de creure, hem de creure amb el nostre patrimoni. Penso que vostè Sra. Gelabert en això n'està plenament sensibilitzada perquè ho hem pogut compartir amb converses privades, però n'hem de veure alguns resultats. I per posar-ho en valor s'han de fer accions i accions valentes i accions decidides i accions que no massa lluny d'aquí estan funcionant perfectament bé. No pot ser que l'Andorra romànica tingui l'any passat 1945 visitants. No pot ser! Per exemple un cas d'aquests equipaments culturals de la xarxa de museus que li podrien donar molta incidència en el valor. La qual cosa penso que té un repte important com vostè mateixa ha dit i que la convido a què hi posi totes les energies i que si la podem acompanyar en aquestes energies nosaltres allí hi serem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies:

Sra. ministra, li demano brevetat.

La Sra. Olga Gelabert:

Bé, faré un resum perquè sí que és veritat que volia explicar una mica el que tenia de moment sobre el pla de museus però bé, hi passaré per sobre i aniré directament a contestar una mica els neguits que tenia el Sr. Costa.

La Vall de Boí ha dit que tenia 152.000 visitants. Li he de dir com una bona notícia, és que a l'any 2016, el Santuari de Meritxell que podríem potser comparar a nivell de monument a la Vall de Boí, va tenir 156.000 visitants. Vam col·locar una catifa que compta els visitants que passen pel Santuari de Meritxell i realment van haver-hi 150.000 visitants.

També li he de dir que també està pressupostat i que també ho hem fet públic que properament, suposem que cap a la tardor ja tindrem el màping de l'església de Santa Coloma en marxa. Una mica també recordant el que deia vostè sobre la Vall de Boí. També l'edifici Magister que acollirà els frescos de Santa Coloma, que mai fins ara havien estat exposats i que molt poca gent fins i tot sabia que existien i que estaven aquí al nostre país.

També li he de recordar que també tindrem la propera obertura del Museu Carmen Thyssen que també ajudarà una mica a situar Andorra a nivell

museístic. Sí que és veritat que és una altra tipologia museística però creiem que ajudarà a potenciar la nostra xarxa de museus al mateix temps que també incrementarà l'oferta cultural en aquest sentit. El que busquem una mica i contràriament al que deia, és que realment estem intentant de crear sinèrgies amb el Ministeri de Turisme i amb Andorra Turisme en aquest cas perquè el que busquem és incrementar les pernотacions de la gent i el que creiem és que amb l'oferta cultural que estem incrementant, si la gent pernотava doncs dos dies en el moment per exemple de la temporada d'hivern doncs que puguin allargar fins a tres dies la seva estància amb l'oferta cultural que tindran.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sr conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sra. Gelabert.

Òbviament és una dada molt satisfactòria aquests 150.000 i escaig nombre de visitants al Santuari de Meritxell però comparem pomes amb pomes i peres amb peres. Un és un equipament gratuït i a la Vall de Boí, que sàpiga, segurament ja ho sap però li recordo, que tots els equipaments són de pagament, la qual cosa hi ha un mèrit i un valor afegit.

Fixi's vostè mateixa ho exposava, què passa amb Andorra Romànica quan va passar de ser de no pagament a ser de pagament? I què passarà amb les dades de Casa de la Vall? Segurament tots podem ja pronosticar quin serà el resultat. Per tant, a l'hora de comparar la comparació és un pèl capciosa però tot i així bones siguin les dades i quants més visitants hi hagi, millor. Però el que li vull fer entreveure és que la potencialitat que hi ha en el nostre romànic per exemple, i amb aquest centre d'interpretació d'Andorra Romànica doncs té un llarguíssim recorregut, sempre i quant es doti del contingut que fa falta en aquest cas.

I aprofitant que estem parlant d'aquest tema, pensen vostès treballar en algun projecte específic sobre el nostre romànic?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Olga Gelabert:

Bé, sobre el nostre romànic com sabeu s'està construint o es construirà o s'adjudicarà el projecte de construcció de l'edifici Magister on hi ha ubicats els frescos de Santa Coloma.

Sabeu també que des d'Andorra Turisme es fa una ruta no només del romànic però el ministre de Turisme ens ho podrà explicar una mica més extensament, però amb el bus turístic tenim una ruta que passa per diferents punts i per diferents esglésies romàniques.

El pla de museus que estem treballant, també el que ens ensenya és que dins dels monuments romànics n'hi ha molts que realment no tenen tantes visites. Sabeu que només s'obren 60 dies l'any, és a dir els mesos d'estiu i ens estem plantejant, però creiem que serà una aposta que haurem de fer amb totes les institucions del país, si realment s'obren més sovint els nostres monuments romànics, és a dir en moments de màxima afluència com podria ser Setmana Santa o temporada de Nadal. Però creiem que això ens marcarà el pla estratègic dels museus i que haurem de consensuar evidentment amb els comuns pertinents.

Una petita puntualització. Ens ha dit que feia molts anys que no hi havia cap publicació. Efectivament, no n'hi havia cap. Avanço que el dia 11 d'abril hi haurà una nova publicació, que és de l'Andorra Moderna i estareu convidats evidentment a la seva presentació.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Una altra repregunta, Sr. conseller...

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Vostè potser ha posat el dit a la ferida, identificant del perquè les minses visites al nostre romànic. Doncs perquè si els visitants hi volen anar i es troben que l'església està tancada doncs que sàpiga, -ja ho sap-, li recordo només a la Vall de Boí, les esglésies estan obertes 365 dies l'any, només com a referència. La qual cosa potser es poden arribar a aquestes xifres llevat exactament dels dies 1 de gener i 25 de desembre, amb uns horaris extensos tant matí com tarda. I recordo, totes elles de pagament. Hi han apostat, han apostat per aquest destí cultural i han associat la imatge d'Andorra amb una destinació cultural, -en aquest cas la imatge de la Vall de Boí amb una destinació cultural-, podríem fer nosaltres

exactament el mateix a Andorra perquè és un cas d'èxit, un "business case" com diuen a les escoles de negoci digne de seguir.

Celebro que finalment de fa molts anys, no només sis anys sinó molts més, no s'havia fet cap monografia ni cap catàleg i òbviament la investigació en els museus és una part importantíssima perquè ens garanteixi la seva rendibilitat no només en termes de visitants sinó el que deia, en molts altres termes.

També el canvi del discurs museogràfic. Tenim museus i tenim per exemple Casa d'Areny Plandolit que des de l'any 98 el discurs museogràfic no ha canviat. Seria potser interessant veure, per capgirar aquesta situació poder incidir en els discos museogràfics de les nostres instal·lacions i modernitzar-les amb el que deia, amb tots els temes digitals, les noves tecnologies, fer-ho accessible als nostres visitants, per tant comptar amb varis idiomes...

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la pregunta, sis us plau.

El Sr. Ferran Costa:

...formulo la pregunta Sr. síndic.

Voldria saber si en aquest sentit des del ministeri s'han plantejat endegar doncs canvis essencials en els discursos museogràfics de les nostres instal·lacions?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Olga Gelabert:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Sí, ens ho hem plantejat.

De fet com ja he dit abans en la primera resposta, no s'ha canviat el discurs des de l'obertura de tots els museus.

De fet, el museu d'Areny Plandolit data del 1986 i el museu postal del 1998. Som conscients de fet, que aquestes museografies han quedat obsoletes. La intenció és amb el pla de museus 2017-2023, -i no 2013 com molt bé m'han indicat que estava erròniament en el pressupost-, crear un circuit museístic a Ordino que englobi tant els dos museus que ocupen reforçats amb dues sales d'exposicions. La reforma preveu la planta superior del museu postal d'Andorra, concentració en una sola planta de

la història postal d'Andorra i la presentació filatèlica en format digital, la finalització de la digitalització i la fotografia en alta definició dels segelles de la col·lecció del museu, el buidament de l'intercanvi al programa informàtic, que com sabeu l'utilitzat és el Museum Plus. La conceptualització, la programació i la realització d'un interactiu amb la col·lecció digital a renovació de l'audiovisual. La reconversió i adaptació de la planta baixa del museu en sala d'exposicions. La sala que fins ara era la sala Ramon Llull on es reunien, però és veritat que només s'utilitzava un cop cada dos anys, la reconvertirem, -això és la sala del Museu Plandolit-, la reconvertirem amb una botiga amb marxandatge nou. I pel que fa a la sala de la planta baixa del museu postal, el reconvertirem fent exposicions temporals amb tot el que es conserva actualment només en reserves i en magatzems de tot el que es va trobar tant a Casa d'Areny Plandolit com a Casa Rossell. Una de les propostes per exemple serà que es puguin exposar tots els vestits que es van trobar a Casa Rossell, que s'estan acabant de restaurar i que potser seran d'una atracció bastant important.

Es renovarà també el guió expositiu, es reconvertirà la visita, fins ara només guiada...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Olga Gelabert:

Molt bé.

...a la visita lliure i conduïda amb un dispositiu de tour mòbil, amb locució incorporada i s'instal·larà també un sistema de circuit tancat de seguretat ja que es passarà a fer les visites individualitzades.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sra. Gelabert.

Esperem que totes aquestes mesures ajudin a revertir la situació.

El que li deia abans també, el seu govern col·legiat, ara permeti'm em posaré amb el cap de Govern que l'altre dia també em sembla que era en ocasió de la visita a les noves instal·lacions del Museu Thyssen,

va fer unes declaracions, -per cert, benvingut sigui el Museu Thyssen, una nova instal·lació que tant de bo sigui referència pel país-, però, embolica que fa fort Sr. Martí perquè entre tot aquest panorama en què les xifres són ben minses i el panorama no és gens esperançador, vostè a més a més hi afegeix que sí, que ho hem de fer, que no tenim un museu nacional i que seria convenient elaborar un projecte d'un Museu Nacional que, fins i tot, hi podria estar completament d'acord amb vostè. Però, amb aquesta afirmació i amb el panorama actual, la meua pregunta per la ministra seria justament aquesta: està en els seus plans aquest any parlar d'elaborar aquest projecte del Museu Nacional?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra si voleu contestar.

La Sra. Olga Gelabert:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El Museu Nacional crec que sí que potser és necessari però no en aquest moment. Jo crec que primer és molt important que veiem el que ens proposa el Pla estratègic de museus que estem elaborant. Jo crec que el Museu Nacional és tota la xarxa de museus que tenim distribuïda pel país. Com bé han dit abans no tenim museu d'art contemporani ni en tindrem, de moment no crec que en tindrem cap, el que sí que tenim són diferents museus que expliquen la nostra història i, de fet, jo diria més que el Museu Nacional és més un museu actualment, hauríem de fer més un museu virtual que expliqués la nostra història amb els diferents museus que tenim atomitzats per tot el país.

El Museu Nacional hauríem d'encabir-hi potser el que representa per nosaltres la nostra història amb tot el que sabem que hi ha emmagatzemat sobretot a la Vansa d'Aixovall. El cap de Govern realment creu que és tot un potencial que tenim que està abandonat... no abandonat però sí que guardat a baix a Aixovall i el que hauríem de fer potser és exposar-ho, i jo crec que les seves declaracions van anar més en la possibilitat de poder tenir l'opció d'exposar tot el material aquest que hi ha guardat, però no crec que sigui aquest any la data en fer-ho sinó potser en previsió després del Pla de museus l'any que ve, o d'aquí dos anys, potser sí preveure-ho.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més repreguntes, passariem a la pregunta següent...

(Hi ha un silenci)

Sí, si voleu contestar Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

No, una mica comentant l'apreciació del Sr. Costa que sé que aprecia també les coses que es fan positives quan es fan perquè tenim el plaer de treballar junts en el claustre d'educació i he de reconèixer que sempre ha sigut una actitud positiva.

Voldria recordar dos iniciatives que s'han fet amb una visió col·legial des del punt de vista cultural. La primera va ser la negociació amb Google quan es va fer tota la geolocalització del Pla de Business View amb tots els comerços, restaurants, etc., doncs van estar -si ho recordeu bé- fotografiats per dins, geolocalitzats, accessibles a la plataforma digital, també es van fer tots els museus.

Aquesta és una eina que avui la ministra de Cultura podrà aprofitar justament de cara a iniciatives que ha dit d'organitzar continguts i de fer-los més accessibles i, per tant, es va fer amb aquesta visió i en concret també va portar a la signatura amb Google d'un acord pel que és la fotografia amb molta alta definició dels Frescos de Santa Coloma que serà la que servirà per poder, el dia de demà, doncs construir tota la part d'explicació del romànic, -considerant des del punt de vista de Santa Coloma-, i que combinarà la visió dels originals que han estat tancats durant molts anys, com sabeu, en llocs que no estaven en disposició de ser visitats i que tindran en el nou edifici Magister la seva visió de com són avui, però que podran tenir en l'edifici de Santa Coloma la pròpia església la visió de com eren en el seu moment amb un format que li recordarà segurament, perquè bé que ho ha vist i ho ha estudiat, la iniciativa també de Boí i Taüll que té una similitud. Per tant, hi ha iniciatives també de vegades col·legials en aquest Govern que permeten fer això.

I la segona, és important...

El Sr. síndic general:

Ràpidament, si us plau.

El Sr. Gilbert Saboya:

Nostra Senyora de Meritxell, ha arribat a créixer des del punt de vista de visites turístiques per dos fets: primer, aconseguir que fos consagrada Basílica i gràcies a això que fos inclosa a la Ruta Mariana, i per tant, és un esforç que aquí ha combinat Exteriors, ha combinat també Turisme i ha combinat Cultura.

I aquesta jo crec que és l'aproximació, i amb això no puc estar més d'acord amb vostè que hem de tenir en el futur.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Costa breument.

El Sr. Ferran Costa:

Només afegir-me a aquest comentari.

Doncs, sobren aquestes accions i a veure si finalment, que sembla que aquests projectes han estat encallats durant massa anys, ara que hi ha les llavors pertinents per tirar-los endavant i amb una dotació pressupostària més important del ministeri de la Sra. Gelabert, doncs si fem les coses tots plegats ben direccionades, tant de bo poguéssim revertir la situació.

Gràcies Sr. síndic.

Bé, passem a la pregunta número 9.

9- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, president suplent del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 28 de febrer del 2017, relativa al projecte The Cloud.

Fou registrada amb el número 204 i s'ha publicat en el Butlletí número 14/2017, del 28 de febrer.

Exposa la pregunta el Sr. Jordi Gallardo. Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Vist que el 18 de març del 2016 el conseller signant rebia del Govern una part de la informació requerida mitjançant una demanda d'informació amb número de registre 1.381 relativa als estudis de mercat i informes econòmics encarregats sobre el projecte The Cloud.

Vist que en la documentació presentada referent a la planificació del projecte, la construcció de l'edifici s'iniciava al mes de setembre de l'any 2016 amb data de finalització del projecte al desembre de l'any 2018.

Vist que en la documentació referent al pla de negoci s'explica que l'expectativa d'ocupació dels

espais comercials i de restauració el primer any serà ja del 100% (excepte els mesos de carència).

Atès aquests antecedents, es pregunta: pot informar Govern dels operadors amb els que ha arribat a un acord com a futurs usuaris dels espais comercials, tecnològics, d'oci i restauració de l'edifici?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, pel Govern té la paraula el ministre, Sr. Jordi Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs bé Sr. Gallardo, al llarg del darrer any i mig Andorra Telecom ha mantingut contactes múltiples amb empreses nacionals i internacionals per l'ús dels diferents espais de l'edifici The Cloud. Aquests contactes han permès constatar les possibilitats que oferia aquest gran edifici per perfilar els usos de les diferents zones i disposar de dades precises per l'elaboració dels pertinents plans de negoci.

En aquest moment no hi ha tancat cap tipus d'acord amb futurs llogaters pels espais comercials, tecnològics, d'oci i de restauració. Com vostè mateix sabrà és molt complicat que cap empresa assumeixi el compromís a tres anys vista d'instal·lar-se en aquestes instal·lacions.

Així que no s'ha rebut, no obstant, hem tingut molts feedbacks positius sobre el projecte i l'interès de mantenir un diàleg obert per poder encetar una negociació propera a la data d'obertura de l'edifici. L'interès ha estat tant d'empreses locals com de grups internacionals i de marques de sectors molt diferents.

Un cop definits els usos precisos d'aquest nou edifici que permetrà tancar el plec de bases per la construcció de l'edifici The Cloud, d'Andorra Telecom, es convocarà una petició d'ofertes restringides per escollir una empresa especialitzada que ens acompanyi a dins de l'ocupació de tots els locals.

Els contactes els hem tingut amb una dotzena d'empreses locals internacionals i no s'ha limitat només a la zona comercial ni a les oficines. Per exemple, la zona de restauració hem obtingut demandes de dos grups estrangers bastant importants que han manifestat el seu interès per aquesta zona i per poder-se instal·lar en aquest edifici.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic i gràcies també al Sr. ministre per les seves explicacions.

Li he de dir en primer lloc que el Grup Liberal no s'hi oposa a aquest projecte. Quan ens hem referit a aquest projecte, per exemple en comissió sobretot de Finances discutint el pressupost, no hem manifestat un rebuig a aquest projecte. Sí que hem manifestat en algun moment un criteri diferent quant a l'aportació de diners en l'elaboració d'aquest projecte vist que, enteníem doncs, que la planificació potser anava a un ritme diferent de l'aportació de diners que s'hi feia.

Dir que no ens oposem, tampoc s'emocioni! No és que el lloem de totes, totes però és veritat, un edifici emblemàtic pot ser una aposta interessant. No renegarem també del que nosaltres en altres moments havíem defensat. Però, dubtar una mica -i per això li dic que tenim aquest neguit- perquè no acabem de veure clar com s'està pilotant aquest projecte. Entenc doncs, que el canvi al capdavant de la persona responsable requereix que hi hagi un temps que fa que la nova persona que s'incorpori doncs es posi al dia, tot i que entenc que dins del Govern aquest projecte era compartit i seguit, i no atribueixo aquesta desconfiança a la seva arribada, no ho interpreti per aquí! La desconfiança li diria, o el dubte, és pels missatges contradictoris que de vegades hem sentit del propi Govern.

Contradiccions respecte al cost... Un dia, per exemple. S'explica que costarà 30 milions, l'altre dia apareixen notícies a la premsa que afirmen que el cost ascendirà a 40 degut als canvis que es preveuen realitzar i quan es constata que aquesta xifra, que és una xifra important, crea un cert neguit entre la població o en la societat, tornen a rectificar afirmant que el cost serà de 30 milions i, crec que això l'únic que fa és perjudicar el suport i diguéssim la bona recepció rebuda d'aquest projecte.

Contradiccions respecte a l'inici de les obres: explicava l'exministre Alcobé durant la sessió ordinària del 19 de novembre del 2015 que al desembre del 2016 s'adjudicarien les obres de construcció. Gairebé quatre mesos després d'aquesta data no s'ha adjudicat, que em consti a mi, el projecte, i desconexem els motius, i no sabem, almenys fins avui, quina previsió té l'actual ministre, doncs, de possible data de finalització del projecte.

Una altra contradicció o, diguem, missatge que pot crear o generar incertesa, respecte a l'ús. Van començar parlant d'espais comercials, de restauració i tecnològics, però també han aparegut notícies en les quals s'afirma que el Govern podria estar valorant la ubicació del possible casino.

Per tant, fa la sensació que el que havia de ser la cirereta del pastís i, -repeteix, un projecte que no ens hi oposem, el veiem com una bona oportunitat-, s'està convertint més aviat en un problema, -és una percepció personal, però segurament no és així-, però el que voldria, per fer com diu el cap de Govern a vegades distés, que The Cloud acabi sent un núvol, però no de fum. És a dir, que realment el projecte acabi sent una realitat i que generi sinèrgies i que ajudi a reactivar la nostra economia.

Vostè m'ha dit, m'ha semblat, ja m'ho corregirà si no és així, que no tenen cap tipus de contracte tancat o acord tancat. A mi em constava, almenys per la premsa, segons es va explicar el 24 de setembre, que hi havia una empresa andorrana amb la qual ja s'havia arribat a un acord, em va semblar, doncs, que la notícia que tinc per aquí del 24 de setembre, en una presentació es va dir que s'havia tancat aquest acord.

Però és clar, si portem un any d'ençà de l'inici del projecte amb l'enderroc, i en tot aquest temps, no s'ha tancat un, que és el que a mi em consta o cap, segons m'ha dit vostè, i si no ja em rectificarà...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, acabo Sr. síndic.

Si no és que desconfio de la captació d'operadors, seva, evidentment, ni de les persones que hi estan treballant, però si en un any han aconseguit un o cap, per aconseguir comercialitzar 5.000 metres quadrats, que són els que disposa aquest edifici o aquest projecte sense comptar els metres del museu, l'auditori i les oficines d'Andorra Telecom, que entenc que no comptabilitzen, doncs, difícilment tancaran acords amb operadors, siguin del sector que siguin, i aquí sí que coincideixo amb vostè, sense tenir una definició clara del projecte.

Per tant, el que havia de ser, de moment fins ara i espero que m'equivoqui, un projecte generador d'il·lusió, està esdevenint un pol de generació de desconfiança.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

(El Sr. síndic general deixa la sala)

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, bé, Sr. Gallardo, celebro que vostè, el Grup Liberal, no s'oposin a aquest projecte i nosaltres n'estem contents perquè realment estem treballant-lo amb moltíssima il·lusió.

Com bé sap, hi va haver un canvi de carteres i de responsabilitats, doncs, en el si del Govern, i jo, doncs, com a responsable, ara mateix de la presidència d'Andorra Telecom, el que sí he de fer és ser responsable i mirar el projecte, doncs, per fer-me'l meu i tenir el convenciment que aquest projecte funcionarà al 100%. Evidentment, Govern és un òrgan col·legiat. Tota la feina que havia endegat el ministre Jordi Alcobé, doncs, la tenim present, i és una evolució o estem fent una evolució més del projecte, perquè els projectes, el que ha estat a dins del món de l'empresa, i vostè em consta que està dins del món de l'empresa, quan hi ha projectes, sempre són evolutius. I mentre evoluciona un projecte, sempre hi ha canvis que es poden adaptar perquè el projecte vagi millor.

Vostè em comentava que llancem molts missatges contradictoris amb el preu. Jo li puc dir que ara estic treballant amb l'últim preu que havia pressupostat el ministre Alcobé, que el preu de l'obra rondava sobre els 34 milions d'euros. I dic bé el preu de l'obra. I ens estem basant en fer aquestes modificacions o aquestes adaptacions al projecte inicial, sempre sense superar el cost aquest que hi havia hagut quan el ministre Alcobé va deixar la cartera de telecomunicacions.

Després també em diu que hi ha unes contradiccions respecte l'inici de les obres. Miri, si fóssim irresponsables, el que haguéssim fet ja directament, sense jo mirar el projecte, l'haguéssim tirat endavant així l'haguéssim pogut acabar abans del 2019 i haguéssim pogut treure un redit polític. I aquí el que no volem és treure un redit polític d'aquest projecte. Aquest projecte pensem que és un projecte per a tots els andorrans, que és un projecte que ens convé a tot Andorra i és un projecte que tots ens l'hem de fer nostre; com pugui ser un projecte emblemàtic com el que havíem tingut, el projecte de Caldea, que potser en el seu moment va portar les seves suspicàcies, i ara tots estem orgullosos, ens omplim la boca dient que Caldea és preciós quan estem fora d'Andorra, i

nostres voldríem que amb aquest edifici fos el mateix.

Després em comentava les contradiccions respecte a l'ús. Evidentment, no l'enganyo que estic estudiant tots els usos possibles i estic intentant maximitzar el rendiment que pugui donar aquest edifici amb els usos compatibles que hi puguin haver. Estem barrejant bastantes opcions. Li he de dir que estem estudiant una de les possibilitats, reduir una part de la zona comercial, augmentar el parc tecnològic. I no tenim res a hores d'ara, no hi ha res descartat ni res aprovat. És a dir, em refereixo, estem acabant els últims business plans. Ara mateix en tenim a sobre de la taula 4 i aquesta tarda n'estem preparant un cinquè, justament, doncs, per poder tenir tot el ventall de possibilitats que pot tenir un edifici d'aquest tipus.

La Sra. subsíndica general:

Hauríeu d'anar acabant, Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Sí, Sra. subsíndica.

I nosaltres tenim aquesta responsabilitat.

Després em comentava... m'ha sabut greu que em digués això, em diu que no fos un núvol de fum. Ho deixaré per la repregunta. Parlarem del núvol de fum.

Gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sr. ministre.

Doncs, és el torn de les preguntes.

Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sra. subsíndica.

Doncs, no se m'enfadi Sr. ministre.

Bé, vostè em comentava ara, doncs, que el cost del projecte podia rondar els 34 milions. A mi això em quadra una mica amb l'afirmació que va fer l'exministre Alcobé el 7 de setembre del 2016 en roda de premsa, on parlava de 34 milions del cost. Però no em quadra amb el que... la variació, al final ara li diré una variació d'un milió que entenc, doncs, que amb un projecte d'aquestes característiques, una variació d'un milió amunt o un milió a baix, és perfectament assumible.

Però el 19 de novembre del 2015 el ministre parlava de 35 milions, i el 18 de gener del 2017, apareix una notícia als mitjans on es parla que el cost ascendiria

als 44 milions degut als canvis que s'han implementat de l'últim moment.

I després d'això, el 9 de febrer del 2017 en una entrevista al cap de Govern, el Sr. Martí diu que el cost total del projecte seria una mica menys de 32 milions.

És clar, passem de 34, 35, 44 no és una afirmació de ningú del Govern, és una notícia que apareix a la premsa i, per tant, doncs, aquí, suposo que tindran vostès alguna cosa a dir, però ens estem movent en 34, 35, 32. Rebaixa el cap de Govern que ho tancaria a 30 en aquella entrevista, parla més o menys.

Però és clar, és que pel camí, des de la primera afirmació de 34 apareix una notícia que afirma, doncs, que el projecte The Cloud ha augmentat, ha augmentat en extensió, en superfície, i entenc jo, doncs, o no ho acabo d'entendre, perquè si a l'inici sense tenir...

La Sra. subsíndica general:

Hauríeu de formular la pregunta Sr. Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, ara la formulo Sra. subsíndica.

...si a l'inici, sense tenir l'extensió que teníeu, li agafo la xifra inicial de 34 que va dir el Sr. Alcobé, que és la que manté vostè, augmentem la superfície, entenc que els serveis, la inversió i el cost que s'ha de fer, no entenc com podem o el cap de Govern afirma que el podien tancar a 30 milions o mantenir, fins i tot, a 34.

Per tant, la pregunta seria, quin és el cost real que pot tenir aquest projecte, 32, 34, 35 o 44 milions?

Gràcies.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sr. Gallardo.

Sr. ministre, si vol contestar.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sra. subsíndica.

Doncs, bé, primer de tot em sap greu que vulgui prestar a confusió del que diuen dels preus uns i altres, si el cap de Govern va dir un import, el ministre Alcobé... Jo aquí en aquesta Cambra li puc dir que en el moment en què traurem la licitació, tindrem l'estimatiu d'obra i volem fer que aquesta obra sigui amb entrega de claus, diguéssim, és a dir, claus en mà.

Evidentment, quan es fan obres sempre hi ha modificacions dels projectes, però amb tots els

escenaris que hem estat estudiant, sempre que hem afegit una cosa addicional, n'hem tret una altra per poder compensar el cost. És a dir, abans, per exemple, hi havia una zona auditori que tenia un cert import, aquesta zona auditori la trauríem i llavors reduiríem ja l'import i podríem fer servir aquests diners que estaven destinats aquí per una altra qüestió.

És a dir, estem intentant, mantenir el cost aquest que li he dit sobre els 34 milions que hi havia, fer l'edifici amb els usos que nosaltres pensem que podem treure el màxim rendiment d'aquesta infraestructura. I aquesta és la nostra voluntat.

Jo li dic, abans de la licitació se sabrà perfectament l'estimatiu que hi haurà. El que passa és que quan es donen estimatius així, també donem indicacions a les empreses constructores. És a dir, si jo a vostè li dic que l'edifici aquest costarà 34 milions i les constructores ho senten, doncs, totes posaran el preu de 34 milions. Per això mateix, per exemple, quan nosaltres vam licitar la seu de la justícia, hi havia un pressupost estimatiu de 21 milions, però mai el vam dir aquest pressupost estimatiu de 21 milions, i al final va resultar ser que el pressupost en el qual es va adjudicar l'obra va ser de 17.800.000 euros.

És a dir, té un efecte pervers voler-se fer tanta propaganda dels preus que poden costar les coses.

I no li parlaré del núvol de fum, és igual.

Gràcies Sr. síndic.

(El Sr. síndic general s'ha reincorporat a la sala)

(A les 19.12h deixa la sala el Sr. Xavier Espot)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra pregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Miri doncs, ja li dic ara Sr. ministre si vostè és capaç de tancar 34 milions del projecte, havent guanyat superfície, jo l'aplaudiré. No l'he tatxat d'irresponsable, ni li estic dient en cap moment de la meva intervenció, al contrari penso que seria o serà una bona gestió dels diners públics perquè estarem parlant d'un projecte que al seu inici estava valorat a 34 milions i que si pel camí, a sobre hem augmentat la superfície i els espais i ha estat capaç el Govern de mantenir el preu o una desviació assumible que ja li accepto que en qualsevol projecte d'aquest tipus pot ser-hi, doncs no tindrè cap inconvenient de felicitar-lo, cap problema. Per tant, no s'ho agafi com si jo els

he tatxat d'irresponsables perquè no els hi he dit això. Jo els hi he dit que justament, que els missatges contradictoris, no que deien o que han dit els consellers de l'oposició sinó que han manifestat diversos membres del Govern, no ajuden a què la ciutadania i en aquest cas l'oposició, pensem que hi ha un projecte definit en relació a la gestió del diner públic. Parlant de 34, 32 o 35, li puc acceptar que és més o menys el mateix. Però quan apareixen xifres de 44 milions, doncs això ja preocupa i aquí és on faria la repregunta.

S'han realitzat canvis o s'han proposat canvis que podrien provocar una variació del projecte fins a 44 milions d'euros aproximadament?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

No s'han produït cap tipus de canvis que justificassin un increment de 34 a 44 milions d'euros ni molt menys. El que sí s'ha fet és que s'han reconvertit com li comentava molts espais. Per exemple amb els d'oficines tecnològiques, els acabats són diferents d'altres coses. I nosaltres la premissa que jo vaig donar als arquitectes mentre estem fent totes aquestes realitzacions, sempre dic que hem d'entrar a dins dels costos. És a dir que si jo augmento uns metres per un costat, m'han de fer una reducció per un altre costat. Estic intentant enfocar el projecte sense que se'ns escapi d'entrada perquè el que volem és que sigui rentable i estem estudiant totes les ocupacions possibles perquè la rendibilitat que ens doni sigui una rendibilitat bona, vista la situació premium que té aquest edifici i a més Andorra Telecom té el deure com a empresa de treure rendiments dels seus actius. I això és el que volem aconseguir i per això hi estem treballant, i no tenim cap afany de què s'acabi el 2019, com més aviat estigui acabat millor, però sí que entenem que s'ha de fer en condicions i el qui estigui després aquí al 2019 ha de fer un projecte de país i que tots ens el fem nostre.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Miri perquè no sigui un núvol de fum i parlaré contràriament al que he dit abans, més val que s'acabi quan s'hagi d'acabar però que s'acabi bé. I per tant, ja hi estic també d'acord amb vostè. Ja anem cap aquesta direcció també, que es faci, que es faci bé i que sigui generació de reactivació econòmica, de dinamització de la zona comercial i totes les ofertes que es puguin encabir en aquest futur edifici.

Faria una pregunta més en relació al que vostè em comentava que no ha descartat cap tipus d'ús o projecte que es pugui encabir en aquest edifici. Jo li he parlat del casino. Quan vostè em diu que no descarta cap opció, aquesta tampoc la descarta? El Govern valora també encabir el futur casino d'Andorra en aquest edifici?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Com bé li he dit, no descartem cap tipus d'opció perquè les estem estudiant totes i estem a més buscant que el projecte sigui un projecte rentable i que tingui un període de retorn coherent quan fas una operació de més de caire immobiliari i a més tenint un edifici emblemàtic. Ja li he dit, ara sobre la taula tenim cinc plans de negoci en diferents ubicacions. També m'agradaria dir-li que s'ha reduït la zona comercial perquè el que tampoc no volem és que en aquest edifici volem que hi hagi coses úniques, que és el que busquem. Hem augmentat el parc tecnològic perquè entenem que el parc tecnològic és molt important. Hi hem afegit alguns fets diferenciadors. Estem modificant, canviant, estem fent tota una sèrie de canvis que penso que són en benefici de tot l'entorn. I quan dic en benefici de tot l'entorn sense el que no volem, tampoc és fer una competència deslleial als veïns que hi ha als costats. Estem intentant fer un edifici que sigui creador de riquesa en aquella zona.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

L'última pregunta Sr. Gallardo, després Sra. Sílvia Bonet.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, la meua última pregunta seria si ens podria dir el ministre aproximadament quan tindrien acabats aquests diferents plans de negoci? I a partir del moment en què finalitzen aquests plans de negoci, quan duraria la construcció, la seva estimació? No li faig la pregunta per agafar-li una data i després fer-li una pregunta dient que vostè va dir que tal dia s'acabaria. No li dic per això, simplement perquè aquest replantejament que veig que estan realitzant del projecte, per fer-me la idea si això pot dilatar molt, el que és el procés o no?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Entenc que ja fa dies que hi estem treballant. Jo m'ho he agafat com un projecte prioritari des de què tinc la presidència d'Andorra Telecom. Per mi és essencial això però també és essencial amb la base d'Andorra Telecom tot els serveis a l'usuari com s'està fent ara el canvi de fibra. Estem en dos branques totalment diferenciades. Jo voldria tenir aquest pla de negoci ben clar i ben concret almenys abans de l'estiu i poder-ho treure a licitació. I els mesos de duració de les obres serien els mesos que hi havia. Si eren 30 mesos o 32 mesos no ho recordo exactament. Serà de l'inici de les obres fins als 30 mesos, doncs finals del 2019, potser 2020, no li sé dir exactament. El que sí tenim clar és que volem engegar aquest projecte abans que finalitzi aquest any amb tota seguretat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo no he sigut mai tant favorable a aquest projecte i no és cap misteri però no passa res, però sobre gustos colors.

Varis dels motius pels quals sempre he mostrat la meua inquietud davant del projecte justament era per les contradiccions que comparteixo totalment

amb el Sr. Gallardo. I vostè ha dit que s'estaven reanalitzant nous projectes, nous plantejaments pel propi edifici, maneres de veure quin contingut se li donaria, etc.

I la meua pregunta aniria en el fet de què passaria si cap d'aquests continguts o projectes no compleixen les expectatives o perquè es disparen de preus o perquè realment no hi haurà empreses o botigues o empresaris que s'hi vulguin instal·lar el suficient per després donar-li resultats? Perquè a veure, estem parlant d'un edifici realment molt gran. No estem parlant d'un edifici petit que es pot omplir amb una més facilitat. Estem parlant d'un edifici realment molt gran. I tampoc penso que no seria cap atractiu per Andorra tenir un edifici allà al mig, tan gran i la meitat o tres quartes parts vuit. Justament tindria l'efecte contrari. Aleshores què passaria, perquè ara tenim les obres aturades. Com a mínim aquesta és la percepció que dona des de fora i és una mica el que es pot veure. Què passaria en aquest cas?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, el projecte, vulgui'm entendre, no s'ha re plantejat en la seva totalitat. Estem adaptant, estem fent varies versions dels business plans de com hem de repartir les zones de dins. No estem parlant de re plantejar l'edifici completament amb el que s'havia fet fins ara. Continuem tenint l'altra, la zona comercial, la zona de restauració, el parc tecnològic, la zona comercial. És a dir, l'essència del projecte és la mateixa i s'està adaptant en base al que pensem. Pensem que per la zona que es troba l'edifici, que estem en una zona premium de primer ordre, no tenim cap dubte de què aquest edifici estarà ple. Si ens hi fixem a l'avinguda Meritxell i Carlemany vagi a buscar vostè qualsevol tipus de local, qualsevol tipus de despatx o de pis i li puc dir que no en trobarà. En aquesta zona no en trobarà i tenim l'avantatge que la ubicació és l'essencial. I amb immobiliari, si vostè té situació, té or i aquí nosaltres, Andorra Telecom, l'Estat andorrà té or tenint aquest edifici. Llavors, traiem rendiment a aquest edifici i tots ens en podem beneficiar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

L'última repregunta, Sra. consellera.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Ens pot dir si dins del projecte es troba el futur casino a dins d'aquest projecte?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre, tot i que em sembla que és una pregunta ja efectuada.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Em faré un plaer de tornar-li a contestar la pregunta que m'havia formulat el Sr. Gallardo.

Com bé li he dit al Sr. Gallardo, no hem descartat cap tipus de cosa que haguéssim d'ubicar a dins de l'edifici però deixi'm dir-li una cosa. A dins de tots aquests estudis que s'estan fent per la sorpresa potser de tots, el casino no va a l'edifici. És a dir el casino aniria sota la plaça, no estaríem a l'edifici en si, també és una puntualització. De dins dels plantejaments que s'estan estudiant es preveuria una entrada independent i es preveuria l'edifici amb l'essència que ja tenia. És a dir, que no s'està plantejant un casino ni a la planta primera, ni a la planta tercera, ni a la planta cinquena perquè volem que l'edifici sigui exclusivament tecnològic i la part de baix hi ha la zona aquesta, llavors estem estudiant tots els rendiments que ens podria portar a tenir un casino, si financerament surt a compte i si és la millor opció que hi pot haver. Però ja li dic, en tenim cinc a sobre la taula que les estem treballant a nivell de Govern, jo les estic compartint amb tots i cadascun dels ministres perquè penso que aquesta per nosaltres és una decisió que hem de prendre col·legiada perquè és una inversió de tal calat que hem d'estar contents. Edificis d'aquests que són emblemàtics o decisions que són una miqueta polèmiques, al final poden acabar sent decisions que són cabdals. Jo només miro, per exemple... -i li posaré a tall d'exemple- l'avinguda per als vianants Vivand hi va haver molt rebombori, hi ha hagut molt rebombori, ningú s'imagina ara la part d'Escaldes-Engordany i la part d'Andorra sense aquesta part per als vianants, i és nostra, i va ser polèmic; Caldea en el seu dia també va ser polèmic, i de Caldea, com li he dit abans, n'estem tots molt orgullosos, agradarà més o agradarà menys. I The Cloud volem aconseguir que sigui un edifici emblemàtic i que faci part del skyline d'Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, passem a la pregunta número 10.

10- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés, consellera general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 28 de febrer del 2017, relativa a les accions dutes des del Ministeri d'Exteriors amb el Regne d'Espanya en relació a l'aplicació efectiva del Conveni relatiu a l'entrada, la circulació, el sojorn i l'establiment i el Conveni relatiu a la circulació i el sojorn dels nacionals andorrans al territori espanyol.

Fou registrada amb el número 205 i s'ha publicat en el Butlletí número 14/2017, del 28 de febrer.

Exposa la pregunta la Sra. Judith Pallarés. Teniu la paraula.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern ha manifestat en varies ocasions que un dels objectius perseguits dins el futur Acord d'Associació amb la Unió Europea es la lliure sortida i establiment dels nostres nacionals dins el territori Europeu. Per un altre costat, amb aquest mateix sentit es van signar els convenis trilaterals entre Andorra, el Regne d'Espanya i França amb la idea de facilitar l'estada dels nacionals de forma recíproca amb els països limítrofs.

Tenint en compte que les relacions institucionals entre el Regne d'Espanya són bones i fluides, demano al Govern: quines són les accions que s'estan efectuant per tal de millorar l'efectivitat d'aquest Conveni vist les múltiples dificultats que els nostres estudiants i residents a Espanya es troben?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el Sr. Gilbert Saboya.

(A les 19.27h deixa la sala el Sr. Francesc Camp)

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, el format de pregunta i resposta sempre té una mica aquesta dificultat de què has de començar a explicar alguna cosa per situar el problema, i jo crec que la pregunta té el mèrit de situar aquest problema que fa referència a les dificultats d'implementació o d'aplicació del Conveni. I per tant, sé que em permetrà de fer una petita intervenció al principi i que després entrarem en el "rifi rafe" de les preguntes, però ja hi haurà matèria per entrar.

Crec que és important que tothom sàpiga que el Conveni el que fa és estipular varis aspectes que són molt importants i molt positius pels ciutadans andorrans, en particular aquell que fa referència a què per estades de menys de noranta dies no és necessari cap visat i que només amb la simple presentació del passaport doncs hi ha la possibilitat de circular, però sobretot que per estades superiors a noranta dies, i per tant aquí ja parlaríem de temes de residència o estada, preveu que els andorrans ja sigui per residir amb activitat professional o sense, tinguin el que ells en diuen o el que es diu en el Conveni "condicions tan favorables com els ciutadans d'estats membres de la Unió Europea", i aquest és un tracte evidentment privilegiat i que ja ens agradaria, mitjançant l'Acord d'associació -i amb això suposo que sí podríem estar d'acord- que el poguéssim eixamplar a la resta de països de la Unió Europea perquè evidentment les necessitats d'avui en dia dels nostres joves, però no tan joves també, de vida, de residència, de possibilitat de fer la seva vida abracen molts més països que no Espanya i França com fa uns anys.

En arribar al ministeri ens vam trobar amb un diagnòstic de situació que efectivament posava en evidència que hi havia jo diria diverses dificultats quant a l'aplicació efectiva d'aquests postulats del Conveni. Un diagnòstic... Jo me'n recordo quan vaig arribar al ministeri al maig del 2012, durant aquell estiu del 2011 vam fer un treball d'identificar molt bé què és el que no funcionava amb l'aplicació i he de dir que, si bé és veritat que no funcionava, mai hauríem pogut dir que les autoritats espanyoles i sobretot els nostres interlocutors en el dia a dia no s'esforcessin per fer funcionar les coses però sí que és veritat que hi havia unes mancances que jo resumiria amb tres: primera, una manca d'un criteri uniforme a l'hora de precisar quins tràmits i amb quins procediments havien d'actuar els funcionaris espanyols davant d'un ciutadà andorrà que es presentava a les seves oficines; constatar també que hi havia uns terminis llargs, excessivament llargs, tant amb el fet de l'accés a poder presentar els papers com després amb la resolució dels dossiers i, constatar també que hi havia jo diria un coneixement desigual per part dels funcionaris de

l'especial casuística que s'havia d'aplicar als andorrans perquè és veritat que tenim una casuística absolutament única i que fa part d'aquelles coses úniques que hauríem d'intentar conservar i que són positives.

Per tant, es van posar de manifest una sèrie de dificultats. Jo me'n recordo que l'ambaixador Jaume Gaytan va ser destinat a Madrid, -això al setembre del 2011-, ell ja va interessar-se per aproximar-se a les autoritats espanyoles i compartir aquest diagnòstic que nosaltres anàvem fent, evidentment i també li he de dir, els diagnòstics són en un sentit i en l'altre, les autoritats espanyoles també feien la seva pròpia lectura de l'aplicació del Conveni als ciutadans espanyols que vénen a Andorra i, per tant, també tenien unes problemàtiques que no vénen al cas en aquesta pregunta.

Per tant, ja des del setembre del 2011 l'ambaixador Gaytan va procedir a diverses reunions de treball. Ambdues parts vam iniciar un treball que consistia en la idea de recuperar un full informatiu que és un full informatiu que té caràcter divulgatiu per totes les delegacions i subdelegacions de Govern a Espanya que ja existia i que es pogués revisar per incorporar en aquell full que estava molt pensat com una descripció de procediments -vostè ha de portar tres fotos, vostè ha de portar un certificat...- però que no posava en cap moment en valor aquesta casuística especial perquè aquesta estava reflectida dins del Conveni, i aquest és un full informatiu que era absolutament divulgatiu, molt procedimental però que no incorporava els valors essencials del Conveni que s'havia signat. I, per tant, es va començar a treballar ja a partir del novembre del 2011 amb elaborar un nou full informatiu en col·laboració amb les autoritats espanyoles i puc dir que a partir de llavors, setembre-novembre del 2011 hi van haver reunions de treball, a l'abril del 2012, octubre del 2012 van continuar tenint trobades l'ambaixador a Madrid; jo mateix amb el ministre Margallo al juny del 2012 va ser un dels temes tractats en l'entrevista que vaig tenir també a Madrid i en aquells moments el que es va treballar és amb aquesta redacció nova d'un full informatiu que ja existia a les bases de dades...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí.

Bé, si de cas com que és un relat de les accions no sé si podem procedir a molt breument li donaré unes indicacions més i si de cas després li complemento.

A principis del 2013 i coincidint amb que va haver-hi un canvi d'equips amb la part espanyola es va acordar variar el plantejament i que en lloc d'elaborar un full informatiu ampliat que, de fet, només té caràcter divulgatiu, se'ns va obrir la porta a què pogués ser una instrucció, i una instrucció és un document a l'Administració espanyola que té valor normatiu i que, per tant, la seva capacitat de ser seguit doncs pels funcionaris espanyols era més alta, i ens vam posar a treballar amb aquest document normatiu durant tots els anys 2014-2015.

Si després se'm permet el que faria és elaborar una mica on hem arribat i avui actualment amb quina base s'està treballant perquè l'evolució del tractament i dels múltiples problemes als que vostè fa referència em consta que avui són molt diferents dels que teníem fa un any. Aquesta instrucció va entrar en vigor al desembre del 2015...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre, si us plau.

El Sr. Gilbert Saboya:

...i per tant, em permetrà després d'elaborar més amb l'explicació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. consellera.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, no m'excediré en la rèplica perquè, de fet, ha donat molta resposta al que ja d'entrada volia saber.

Jo feia referència... De fet, recordo estar al 2011 a Barcelona durant el període de la campanya electoral quan el cap de Govern va comunicar als estudiants allà que es farien tots els esforços per millorar la situació.

Concretament li faré una pregunta perquè així podrà continuar explicant en quina situació s'ha arribat ara en aquestes reunions i també com s'està treballant també des de l'ambaixada per millorar-ho, però directament per exemple, -i potser ho facilitarem més-, avui en dia un estudiant a Barcelona de nacionalitat andorrana que mentre està estudiant la carrera vulgui fer una feina, per exemple, o vulgui treballar per poder guanyar uns diners mentre està... doncs, per ajudar-se a ell mateix, per sufragar els estudis que és bastant habitual, i que per exemple amb França, dins del mateix tracta es fa i ho poden fer amb força facilitat. Vull dir se'ls tracta igual que

un ciutadà de la Unió Europea, s'entén la mateixa consideració.

Doncs, quina és la situació actual en la qual o què s'ha de fer perquè un estudiant en aquesta situació, per exemple, pugui, si és que s'ha arribat fins aquí, que potser m'explicarà que no però, bé aquesta seria d'entrada la meua pregunta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

De fet estaríem en el torn de rèplica encara, no en el torn de repreguntes, però Sr. ministre si vol contestar.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, en aquestes hores se'ns permet abusar una mica dels procediments, sí. De fet, com deia, a partir d'aquell moment, nosaltres ens vam centrar amb aquest diagnòstic de situació. Vostè fa un plantejament ja més elaborat d'una casuística en concret que ja hi tornaria. Però és veritat que en aquell moment hi havia retards absoluts en tots els procediments. Ja no era un problema de com s'aplicava una cosa o una altra.

Perquè tingui una idea, el febrer del 2013 hi va haver canvis d'equips que van motivar, doncs, aquesta reorientació cap a què hi hagi una instrucció que tingui caràcter normatiu. A partir de llavors, es van fer reunions a Madrid els mesos, d'abril del 2013, maig del 2013, novembre del 2013, març del 2014, maig del 2014, març perdó, maig del 2014, juliol del 2014 i octubre del 2014, per anar treballant amb aquests documents. I des d'un punt de vista de treball de terreny, però des d'un punt de vista també d'impuls polític, jo em vaig reunir amb el ministre Margallo el febrer del 2014 i desembre del 2014, aquesta última en el marc de la cimera de l'OSCE a Basilea, per intentar que hi hagi també impuls polític, perquè de vegades aquestes coses també són necessàries.

Els treballs van continuar durant tot el 2015, per tant, ha sigut un element laboriós. Jo d'aquest tema, també, es va tractar a les reunions amb L'Íñigo Méndez de Vigo, que això va ser al febrer del 2015, i més recentment amb el Fernando Irazu, que va ser al setembre del 2015. I finalment al desembre del 2015 es va publicar aquesta instrucció que és la 2/2015.

Avui en dia, a la pràctica, el procés d'obtenció d'autorització de residències ha sigut mitjançant aquesta instrucció més uns fulls informatius que cada subdelegació de Govern es va fer perquè el ministeri va fer una difusió absoluta i profunda, tant a nivell de governacions com a nivell, també, de delegacions

de Govern com de subdelegacions de Govern a tot Espanya. Per tant, avui en dia, tota persona que es dirigeix al ministeri se li comunica que existeix aquesta instrucció. Normalment se'l dirigeix cap a la localització que millor pot tractar el seu dossier, a Barcelona al carrer Múrcia, vostè segurament ho coneix perquè és un clàssic. I pels estudiants disposen especialment de tota una guia, que és aquesta d'aquí, que són dels estudis superiors a Espanya, en què no només es fa referència als procediments des del punt de vista d'immigració, sinó també a tots els procediments des d'un punt de vista més transversal d'educació, etc.

Avui en dia...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Gilbert Saboya:

... sí, els permisos de residència que es donen són de 5 anys per totes les casuístiques de residència, perquè aquí també hi havia una discussió en aquell moment del perquè alguns tenien d'un any, d'altres tenien de 5 anys segons es dirigien, tenien casos diferents. Avui, des que s'ha fet aquesta instrucció, tots els residents, totes les persones andorranes que tramiten residència són per 5 anys, excepte els estudiants que tenen un permís d'estada, perquè una cosa és la residència i l'altra és estada. I aquests són d'un any.

Avui en dia estem intentant treballar amb les autoritats espanyoles amb una casuística que acompanya a la que vostè menciona, que és com fer que aquests estudiants no hagin de renovar cada any, perquè és evident que el termini de resolució és de tres mesos, que ha vostè li semblarà una mica llarg, probablement, perquè ho sembla, però és el mateix termini que avui tenen els ciutadans comunitaris. És a dir, hem arribat aquest any a tenir el mateix període de resolució que els ciutadans comunitaris, la qual cosa també és un avenç.

Estem considerant de poder fer permisos de més d'un any, però evidentment això ha d'anar acompanyat d'una justificació acadèmica que aquesta estada també requereix més d'un any de presència al territori espanyol.

I com que tenim proves...

El Sr. síndic general:

Sr, ministre...

El Sr. Gilbert Saboya:

Perdó.

..proves d'examen pel mig, doncs, a vegades és una mica difícil.

Però hi ha una línia en aquest sentit.

També...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre, si li sembla ho deixariem per les repreguntes.

Estem molt fora de temps.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, val, perfecte.

El Sr. síndic general:

Sra. consellera.

La Sra. Judith Pallarés:

Potser per deixar que el ministre continuï, li tornaré a fer la mateixa pregunta. Si pot donar informació, perquè entenc que hi ha molts estudiants que necessiten saber com està aquesta situació i bé s'ha estat fent tot un recorregut de feina i penso que ara mateix seria important saber, doncs, què poden fer i si ja estan en aquesta opció dels 3 mesos, si se'ls hi donarà l'opció de poder treballar?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, un altre dels temes que era molt crític era el fet del procediment de demanda dels papers. Vostè sap que això eren cues llargues en les diferents oficines d'immigració on s'havien de dirigir. Avui en dia, actualment, a Barcelona hi ha dos oficines que són al carrer Múrcia i al passeig Sant Joan, on ja es pot agafar cita prèvia per internet.

Aquest també seria un procediment que abans no era accessible. Aquestes són dos oficines que estan molt acostumades a tractar totes les temàtiques d'andorrans i que de fet s'han especialitzat una mica, i ho sabeu segurament perquè es dirigeixen cap allà les persones que se'ns adrecen a nosaltres al ministeri. I per tant, doncs, actualment, ara ja poden agafar cita prèvia per internet.

En altres localitzacions, a Tarragona, Girona, etc., allà no hi ha possibilitat de moment de cita prèvia, però és veritat que les casuístiques de cues també són

molt menors i tenim el 60 o 70%, més o menys, dels expedients que són localitzats a Barcelona. Per tant, ens hem adreçat molt bé.

Per tant, el que voldria fer-li veure, és que bàsicament el que vam adreçar són aquells aspectes més urgents i prioritaris perquè la situació, doncs, així ho requeria. Vull dir que sempre hem trobat, doncs, per part de les autoritats espanyoles la voluntat, encara que evidentment ha requerit un cert temps, doncs, d'avançar. I en aquest sentit, amb la pregunta que vostè em fa, és una situació que també l'hem viscuda a nivell nostre. Nosaltres teníem ciutadans francesos i espanyols que volien venir aquí també a fer pràctiques i que també per uns temes de llei d'immigració no era fàcil poder fer aquests estatges. Vostè sap perfectament que nosaltres vam modificar, justament alguns dels aspectes de la llei d'immigració i de residència fa un any i mig, si no m'equivoco, i que per tant, doncs, han donat peu a això.

I avui en dia estem treballant amb les autoritats espanyoles en dos vies, la primera i molt pensada pels estudiants, la capacitat...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Gilbert Saboya:

... de no haver de fer en tots els casos aquests papers de forma anual, i que per tant, alguns d'ells puguin tenir una durada de residència assimilable al període d'estada que serà necessari per la seva acadèmia, pel seu curs acadèmic.

I després per la pregunta que vostè em feia de combinar aspectes de treball amb aspectes d'estudiants, aquesta és una casuística que també els hi hem traslladat. És veritat que, a vegades, en el cas per cas, normalment arribem a resoldre'l, i per tant, el que encoratjo és a totes aquelles persones que s'hagin trobat en aquesta situació que es dirigeixin al ministeri d'assumptes exteriors. I el que li puc dir, és que des de l'ambaixada de Madrid, la cooperació que hi ha amb el ministeri d'assumptes exteriors i cooperació espanyol és absolut. I de la mateixa manera que han baixat les incidències, li puc dir també, doncs, que aquestes casuístiques normalment troben un eco relativament favorable quant a la seva resolució. Però no hi ha un procediment clarament establert. I per tant, són casos que es dirimeixen en el cas per cas.

En tot cas, a qualsevol ciutadà andorrà que es trobi en aquesta situació que es dirigeixi al ministeri d'assumptes exteriors aquí a Andorra. Ens posarem

en contacte amb l'ambaixada espanyola i ens posarem en contacte amb els interlocutors competents per poder-ho resoldre.

Però la idea és que com hem fet...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre, estem molt fora de temps.

El Sr. Gilbert Saboya:

... com hem fet amb els altres...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre, li demano que acabi.

El Sr. Gilbert Saboya:

... procediments, trobar solucions estables en el temps i en base jurídica.

Gràcies Sr. síndic i perdoni.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Doncs, passem a la darrera de les preguntes presentades.

11- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 23 de febrer del 2017, relativa a l'ús definitiu de les instal·lacions de l'edifici de Ràdio Andorra.

Fou registrada amb el número 206, i s'ha publicat en el Butlletí número 14/2017, del 28 de febrer.

Exposa la pregunta el Sr. Ferran Costa.

Teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Vist que en una reunió que va tenir lloc el primer trimestre del 2016 amb totes les autoritats d'Encamp, convocada pel M. I. Sr. Jordi Torres, es va presentar un projecte d'ús de les instal·lacions.

Vist que en algun moment s'havia sospesat la possibilitat de traslladar-hi les instal·lacions de la ràdio i televisió públiques.

Vist que el Govern d'Andorra encara no ha fet públic l'ús definitiu de l'edifici de Ràdio Andorra a Encamp.

Atesos aquests antecedents, es pregunta:

Pot informar Govern si ja ha decidit quin serà l'ús final de l'edifici de Ràdio Andorra?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern té la paraula el ministre, Sr. Jordi Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Costa, tenia preparada una resposta molt llarga, però em sembla que estalviaré a tota la Cambra la resposta aquesta tan llarga i intentaré anar al gra directament amb el que penso que ha de ser l'essència de la pregunta.

Al 2009, quan l'Estat andorrà va firmar el conveni amb l'Estat espanyol per la cessió d'aquests espais en el qual s'havien de destinar a usos culturals, l'edifici estava en un estat de deterioració molt important. I el que es va haver de fer, van ser tres actuacions d'urgència diguem-ne per salvar l'edifici perquè sinó hagués pogut estar en estat de ruïna.

L'any passat es va treure la licitació de les obres de rehabilitació de l'edifici. Totes les obres que s'han fet de rehabilitació de l'edifici permeten tots els usos que s'estan estudiant. És a dir, no s'està fent tampoc cap tipus d'instal·lació que pugui comprometre un futur ús de la instal·lació.

Com bé diu vostè el primer trimestre del 2016, jo vaig adreçar-me al comú, i tant els consellers generals de la Parròquia d'Encamp doncs per exposar quines eren les premisses en les quals volíem que no fos l'edifici i no vaig presentar un projecte d'ús de les instal·lacions concret i vostè ho sap, vam presentar un projecte i va ser més aviat tota una exposició d'idees, de coses que podien anar a dins del mateix edifici. Evidentment es va parlar de ràdio i televisió d'Andorra, es va parlar que no volíem que fos una cosa estàtica en un museu, un projecte només museístic, i que volíem que fos un edifici viu i penso que amb això vam coincidir tots els que estàvem en aquell dia en aquesta reunió. Ara per ara, encara no s'ha acabat la primera fase de rehabilitació i ja li dic que aquesta primera fase de rehabilitació no condiciona en res l'ús posterior que pugui tenir i si en aquest 2015 s'ha de treure la segona fase de rehabilitació i posada en servei d'aquest edifici. Semblarà que avui em repeteixo més que l'all i oli i em miro el Sr. Gallardo i no em comprometré amb l'ús de què s'hi posarà, però sí li dic que un cop que es tregui la licitació de la segona fase de les obres, la

primera fase acaba al juny, quan es tregui la licitació de la segona fase, estarà completament definit l'ús del que hi anirà, perquè sí que tenim molts elements que hem valorat i que estem en fase final de decisió per part del Govern doncs valorant tots els pros o contres de posar-hi una cosa o una altra a dins d'aquest edifici.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller, per la rèplica.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. Torres.

Deixi'm fer una constatació per començar, anem a pams. Avui 9 de març de 2017, el seu programa electoral va sortir a la llum pública el febrer o el març del 2015, fa dos anys. Un programa electoral que per una banda, cada una de les dues pàgines posava el que ja s'havia fet durant la legislatura anterior i el que es faria en aquesta. Llegeixo també literalment del seu programa electoral, amb el qual vostès van concórrer a les eleccions.

Hem posat en valor dos dels edificis emblemàtics del patrimoni cultural, Ràdio Andorra i l'Hotel Rosaleda buscant-los un ús. Jo entenc que vull pensar que es tracta d'un error perquè és clar, vostès diuen que li han buscat un ús, i això és el que ja s'ha fet, buscar-li l'ús. Jo entenc que si s'ha buscat un ús i ja s'ha fet, ja s'ha trobat aquest ús, amb la qual cosa vull pensar que és un error. Altrament pensàriem que vostès posen informacions errònies en programes electorals. La gent els vota basant-se en aquestes informacions i arribarem a pensar que les victòries electorals poden arribar a ser un frau. Però jo estic convençut que això va ser un descuit i un error perquè dos anys més tard l'ús, vostè mateix ho acaba de ratificar en aquest Cambra, no l'hem trobat.

Dit això, agraeixo que sincerament que ens convoqués per d'una manera molt transparent i molt elegant per una altra banda, per comunicar-nos quines idees hi havia entre mans, idees que em sembla que estaven consensuades i col·legiades aquest cop sí amb el Ministeri de Cultura pel què s'hi podia arribar a fer i què no si podia arribar a fer. Però vostè també va copsar de primera mà, de manera clara, explícita que la proposta que es comentava d'aquest equipament cultural, transversal, dinàmic, no engrescava a gairebé ningú, per no dir a ningú. I vostè també n'és molt conscient que damunt de la taula i per les limitacions d'aquest conveni signat

amb Espanya en el qual es marca clarament que l'edifici ha d'estar destinat a usos culturals, que l'opció de Ràdio i Televisió d'Andorra, la ràdio i televisió públiques tindria molt de sentit en aquell edifici. A més a més, tindria molt sentit perquè hi hauria un flux constant de persones 365 dies l'any a totes les hores del dia, se seria fidel en aquest conveni de sessió, dinamitzaria la parròquia.

Entre els records tristos de la Parròquia d'Encamp és que per exemple si mirem dades econòmiques, l'any passat la darrera en el rànquing en quant a obertura de comerços va ser Encamp, la qual cosa fa molta falta, a la Parròquia d'Encamp li fa molta falta, i per tant aquest projecte encaixa. I aquest projecte despertava les simpaties dels tots els allí presents, que érem tots els membres elegits democràticament per la nostra ciutadania. A més a més, entenc que podria suposar un estalvi a mig termini del cost actual del lloguer de les instal·lacions de Ràdio i Televisió d'Andorra. Un edifici que és cert, vostè van negociar a la baixa a la primera legislatura el preu de l'edifici de la Baixada del Molí número 28, amb la qual cosa això se'ls ha de felicitar, però encara és un preu car i és un preu que en un edifici que és propietat del Govern, doncs són uns diners que nosaltres ens podríem estalviar perfectament.

En aquest sentit, penso que vostè ha avisat que aquesta rebrot que s'ha fet fins ara no condiciona l'ús futur, doncs nosaltres l'instem molt seriosament a considerar una de les apostes que engrescaria a la parròquia i als ciutadans de tota la parròquia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre, per la dúplica.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs bé Sr. Costa, primer m'ha començat parlant del programa electoral. Evidentment quan es va fer el programa electoral, sí que hi havia un ús per aquests edificis, museogràfic i museològic. I tant la ministra Gelabert en la cartera de Cultura com jo mateix en la cartera d'Ordenament Territorial, vam entendre que el que sí s'havia de donar era un ús més dinàmic i per això es va anar a parlar en aquell moment de RTVA però s'havia de valorar si econòmicament podia ser factible.

Jo pel que entenc aquí, la proposta que vostès des de la bancada liberal ens fan, és que nosaltres posem RTVA a dalt a l'edifici de Ràdio Andorra, penso que és ben bé això el que m'està dient. I avui estic satisfet

de veure que hi ha interès pels consellers provinents encara que estiguin elegits per la llista nacional provinents de la Parròquia d'Encamp que vulguin la dinamització de la Parròquia d'Encamp, i me'n satisfà.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem a les repreguntes.

Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies per les explicacions Sr. Torres.

Sí, no li serem pas poc clars, seria desitjable. Pensem en el nostre parer, per bé que no tenim tota la informació i en aquest sentit vostè també n'és bon coneixedor. He entrat un seguit, un reguitzell de preguntes i unes demandes d'informació per tenir un panorama ben clar perquè òbviament sense estar governant no tens la informació a l'abast, la qual cosa per això abans de fer unes propostes serioses i en ferm, però sí a priori podria semblar una molt bona idea.

M'ha preocupat una miqueta el que m'ha dit abans respecte el programa. Jo hagués preferit que m'hagués dit que era un descuit, sincerament. Perquè sinó vostès demostren que tenen una política erràtica. Ara n'hi posem un ús, ara n'hi posem un altre, ara no ho sabem, ara entra un ministre. Escoltin vostès són govern de DA, i hi són aquesta legislatura i l'anterior. No s'hi val trobar-n'hi un ús perquè el canvi. Escolti'n, o no ho tenen clar, no tenen una línia estratègica clara? Una línia estratègica, i vostè que també ve del món de l'empresa sap que se sap l'objectiu final. Òbviament poden haver-hi certes divulgacions, però el que no s'hi val és que ara un ús, ara un altre, ara no ho sabem. I a dia d'avui no en tenim ni idea, a dia d'avui no en tenim ni idea! Home això em preocupa més! M'hagués satisfet més si m'hagués dit: sí ens vam equivocar, es va colar un error. Un error el pot tenir tothom.

En aquest sentit doncs, sí la proposta penso que és clara, el que li estem dient nosaltres és que seria bo pel país tenir Ràdio Andorra i la Ràdio i Televisió pública a la parròquia d'Encamp en un edifici que és propietat de Govern, seria un estalvi. De vegades s'ha parlat que era un cost faraònic. Em sembla que hi havia un projecte que vostè també ens va ensenyar, d'un instal·lacions paral·leles a l'edifici actual. Penso que amb la dimensió que ha agafat la

Ràdio i Televisió públiques, no farien falta grans edificis sinó una petita nau industrial, lleugera per encabir-hi un parell de platós i poca cosa més i l'estalvi a mig termini seria clar. Ja li dic, no tenim tota la informació a l'abast però sí aquesta és una de les propostes. I en aquest sentit li demanaria quin termini s'han fixat per determinar l'ús final d'aquest edifici?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre o Sra. ministra Olga Gelabert, teniu la paraula, i després Sr. Jordi Torres:

La Sra. Olga Gelabert:

Gràcies Sr. síndic.

Jo també voldria puntualitzar una mica quan diu que l'ús no estava clar. De fet l'ús sí que estava clar, hi anava un museu de la ràdio. De fet, jo crec que hi ha suficientment material i suficientment recerca, que també hi haurà una publicació sobre la recerca que s'està fent sobre ràdios d'Andorra. Hi ha suficientment material com per fer un museu, el que passa és que vist la tendència que estava havent-hi de davallada de visitants, sí que és veritat que vaig ser jo mateixa la que vaig voler frenar, en tot cas, aquest museu.

I el que és la part museística que també creiem que és necessari que hi sigui, perquè al final les ràdios hi són, estan inventariades, existeixen i es quedaran allà. Paral·lelament, també hi volíem donar un altre ús, per evitar que fos un altre museu estàtic que es quedés parat.

I sí que és veritat, doncs, que fins i tot amb el ministre Torres i jo mateixa, vam baixar a Barcelona, que sabeu que hi ha espais culturals que és com una tendència que hi ha actualment, com per exemple trobem la fàbrica que hi ha al Born i la Casa de la Música, aquella terrassa, que són espais culturals d'institucions, tant de l'ajuntament en un costat com... no, no els dos són d'ajuntaments. I vam pensar que potser podria donar-hi una sortida. També vam parlar amb els diferents actors culturals d'aquest país, amb els músics en aquest cas. Però sí que és veritat que era un espai que no els hi acabava de convèncer i, fins i tot, els pocs músics que hi ha, no hi veien cabuda en aquest espai.

Va ser quan també va sorgir l'espai de poder-hi encabir o no la ràdio i televisió d'Andorra que aquí la completarà el ministre Torres, però vull deixar clar que el museu de la ràdio ha d'anar allà. Hi ha suficientment material. El que passa és que s'ha de

complementar amb una activitat que hi doni més cabuda.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Per complementar amb la pregunta que vostè m'ha fet, Sr. Costa, de quan sabré el destí final? Jo bé li he dit, ara un cop que s'acabin les obres, evidentment, nosaltres licitem la segona fase abans de final d'any i abans de final d'any, quan se licitin les obres de la segona fase, es tindrà molt clar el que es farà amb l'edifici i amb tota certesa. Però vull dir amb tots aquests elements que nosaltres hem valorat.

Una vegada més, preferim fer projectes que estiguin ben fets i que siguin perdurables en el temps, que no voler córrer molt en un projecte i que poguessin ser un fracàs.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. Costa...

Bé, si no hi ha més preguntes i no havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 19.52h)

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 9 de març del 2017

1- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés, consellera general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 8 de març del 2017, relativa a la **coloració del riu Valira des de la font d'Arinsal**, (Reg. Núm. 0250).

2- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 22 de febrer del 2017, relativa al **seguiment de l'estat de les accions dutes a terme pel Govern per tal que les persones que realitzen una activitat per compte propi cotitzin a la CASS en funció dels seus ingressos**, (Reg. Núm. 0183).

3- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 22 de febrer del 2017, relativa als **motius pels quals Govern entén que es pot donar per superada la crisi i d'acord amb els articles 18 i 129 del Reglament del Consell General ha acordat admetre-la a tràmit i ordenar la seva publicació**, (Reg. Núm. 0184).

4- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 23 de febrer del 2017, relativa a la **gratuïtat del Túnel d'Envalira**, (Reg. Núm. 0193).

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 28 de febrer del 2017, relativa a l'**estat de les negociacions entre els comuns i el Govern per tal de definir un nou model de transferències i de competències entre les dues administracions**, (Reg. Núm. 0199).

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 28 de febrer del 2017, relativa al **pagament de la prestació de serveis mèdics domiciliaris**, (Reg. Núm. 0201).

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés, consellera general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 28 de febrer del 2017, relativa a **les detencions per robatori dels últims mesos**, (Reg. Núm. 0202).

8- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 28 de febrer del 2017, relativa a la **freqüentació de visitants a la xarxa de museus d'Andorra depenents de Patrimoni Cultural**, (Reg. Núm. 0203).

9- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 28 de febrer del 2017, relativa al **projecte The Cloud**, (Reg. Núm. 0204).

10- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés, consellera general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 28 de febrer del 2017, relativa a les **accions dutes des del Ministeri d'Exteriors amb el Regne d'Espanya en relació a l'aplicació efectiva del conveni relatiu a l'entrada, la circulació, el sojorn i l'establiment i el conveni relatiu a la circulació i el sojorn dels nacionals Andorrans al territori espanyol**, (Reg. Núm. 0205).

11- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 23 de febrer del 2017, relativa a l'**ús definitiu de les instal·lacions de l'edifici de Ràdio Andorra**, (Reg. Núm. 0206).